

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

شما حیوانات را دوست دارید

خب، که چی

کتابی.....؟.....؟

که به کودکان کمک می‌کند بتوانند به حیوانات کمک کنند

نوشته: زو ویل

نقاشی‌ها از: جان آر. گیسون

مترجم:

فاطمه معتمدی

۱۳۸۸

با حیوانات مهربان باشیم

تقدیم به همه کسانی که حیوانات را دوست دارند و برای رفاه، آزادی و استیفای حقوق آنها می‌کوشند

کانون دوستداران حیوانات

(آرم و لوگوی کانون)

سرشناسه: زو ویلک
عنوان و نام پدیدآور: شما حیوانات را دوست دارید
مشخصات نشر: تهران: روزنه، ۱۳۸۸.
مشخصات ظاهری: ص.
وضعیت فهرست‌نویسی: فیپا
یادداشت: عنوان اصلی:
یادداشت: عنوان دیگر:
عنوان دیگر:
موضوع:
موضوع:
موضوع:
شناسه افزوده: معتمدی، فاطمه، ۱۳۲۹ - مترجم.
رده‌بندی کنگره: ب ب / QL
رده‌بندی دیویی:
شماره کتابشناسی ملی:

شما حیوانات را دوست دارید

- نوشته: زو ویل
- مترجم: فاطمه معتمدی
- حروف چینی: استلا اورشان
- طرح جلد: سیدصدرالدین بهشتی
- چاپ اول: ۱۳۸۸
- شمارگان: ۱۰۰۰ نسخه
- چاپ و صحافی: شادزنگ
- آدرس: خیابان توحید، نبش پرچم، پلاک ۴، طبقه ۴
- تلفن: ۶۶۵۶۷۹۲۵ - ۶۶۴۳۰۵۰۳، دورنگار: ۶۶۵۶۷۹۲۶
- شابک: ۹۷۸۹۶۴۳۳۴۲۲۹۷۵ ISBN: 9789643342975

سپاسگزاری

این کتاب خوانندگان بسیاری داشته است که با پیشنهادهای پرارزش و گرانبهای خود تکمیل آن کمک کرده‌اند. ارائه داده‌اند. آبی و گری لنگ، که در آن موقع هشت و پانزده سال از عمرشان می‌گذشت، در سال ۱۹۹۰ وقتی این کتاب برای اولین بار به منصفه ظهور رسید نظر انتقادی جوانانه خود را با من در میان گذاشتند. الیزابت آندرسون، ادوین بارک دول، سالی کلینتون، پکی ایلدون، ملیسا فلدمن، یان شاتلند، دین اسمیت، جولیت استرن برگ، الیزابت استیونس، جولی شمیر، دنیس رایت، و لوراین با خواندن دقیق این کتاب به طور وسیعی به بهبود آن کتاب کمک کردند. از الین والتن که کتاب «شما حیوانات را دوست دارید، خب که چی» را خواند و چندین بار استادانه آن را ویراستاری کرد تشکر می‌کنم و از او به خاطر کمکش در نوشتن این کتاب عمیقاً سپاسگزارم.

این کتاب به یاد پدرم، اتنلی ال ویل که روزی دماغ یک اسب آبی
را بوسید نوشته شده، و به پسرم فارست ساموئل بارک دال - ویل
تقدیم می شود.
امیدوارم او در دنیایی پرورش یابد و بزرگ شود که در آن بچه‌ها با
حیوانات با مهربانی و احترام رفتار کنند.

فهرست مطالب

پیامی برای والدین و آموزگاران.....	۱۵
پیامی برای بچه‌ها.....	۱۷
به تیم عملیات حیوانی کودکان بپیوندید.....	۲۱
خُرخرها، واق واق‌ها (هاپ هاپ‌ها)، لیس‌ها و محبت‌ها.....	۲۵
برای حیوان، سرپرستی مسئول باشید.....	۲۷
چه کارهایی می‌توانید بکنید تا پدر و مادر مسئولی برای حیوان خود باشید.....	۳۱
بهترین دوست سگ خود باشید.....	۳۳
کارهایی که می‌توانید برای سگ‌ها انجام دهید.....	۳۷
استعدادهای سگ خود را بشناسید.....	۴۱
با چند حقیقت آشنا شوید!.....	۴۳
کارهایی که می‌توانید برای گربه‌ها انجام دهید.....	۴۵
شما می‌توانید جلوی ازدیاد جمعیت حیوانات خانگی را بگیرید.....	۴۹
کارهایی که می‌توانید برای جلوگیری از ازدیاد نسل حیوانات خانگی انجام دهید ..	۵۳
گفتگو درمورد عقیم‌سازی.....	۵۷
یک نمایش توله سگی.....	۵۹

۱۲ □ شما حیوانات را دوست دارید

۶۱	حقایقی درباره موش‌ها
۶۳	کارهایی که می‌توانید برای کمک به جوندگان انجام دهید
۶۵	به همستران کمک کنید یک خانه پنبه‌ای بسازد
۶۷	چه خیر از پرنده‌ها؟
۷۱	کودک قهرمان
۷۳	بهترین آرزوهای خود را نثار ماهی‌ها کنید
۷۷	کارهایی که برای کمک به ماهی‌ها می‌توانید انجام دهید
۸۳	کارهایی که می‌توانید برای محافظت از حیوانات انجام دهید
۸۷	پی ببرید که کدام حیوانات همدم و رفیق مناسبی نمی‌شوند
۹۱	کارهایی که می‌توانید برای کمک به حیوانات کلاس انجام دهید
۹۵	کارهایی که برای متوقف کردن ظلم به حیوانات می‌توانید انجام دهید
۹۹	حقه‌های پاکوفتن و جهیدن (پا به زمین زدن و پریدن)
۱۰۱	کارآگاه‌باشی باغ وحش باشید
۱۰۳	کارهایی که برای کمک به حیوانات باغ وحش می‌توانید انجام دهید
۱۰۷	آیا ما واقعاً باید به دیدن رودیو برویم؟
۱۱۱	یک نمایش کت اودیو داشته باشید
۱۱۳	کارهایی که می‌توانید برای کمک به حیوانات سیرک انجام دهید
۱۱۷	آیا حقیقتاً کشتن حیوانات با تفنگ تفریح است؟
۱۲۱	کارهایی که می‌توانید درباره شکار، ماهیگیری و تله‌گذاری انجام دهید
۱۳۳	تقلید فکاهی مسابقه کت
۱۳۷	صحبت توریستی

فهرست مطالب □ ۱۳

۱۶۷	تمجیدهای حیوانی بسازیم
۱۸۹	کاسه زیر نیم کاسه
۲۰۳	انتخاب احترام گذاشتن
۲۱۹	بر هم زدن توازن
۲۲۱	خانه، خانه در چراگاه (شکارگاه)
۲۲۹	اهمیت دادن به موجودات حیاط خلوت
۲۳۱	اقیانوس را در جنبش (حرکت) نگه داریم
۲۳۹	طردکننده (پس زننده) زباله باشید
۲۵۳	نشان بدهید که اهمیت می‌دهید
۲۵۵	یاد بگیرید و آن را با دیگران در میان بگذارید
۲۶۷	فعالاً خداحافظ

پیامی برای والدین و آموزگاران

من یک معلم هستم. بیشتر اوقات روزهایم صرف یاددادن برخوردار انسانی با حیوانات و محیط زیست، به جوانان می‌شود. هدف من به عنوان یک مربی این است که قلب و ذهن جوانان را بیدار کنم، اطلاعات فراهم کنم، نظرات جدیدی را با آنان در میان بگذارم و تفکر انتقادی را تشویق کنم. اما اگر درباره آنچه که برای حیوانات و محیط زیست اتفاق می‌افتد برای بچه‌ها صحبت کنم و از راه چاره آن چیزی نگویم و اجازه ندهم بچه‌ها بدانند که چه کمکی از دست آنها ساخته است، غیرمسئولانه عمل کرده‌ام. بنابراین، من این کتاب را برای نوجوانان و جوانانی نوشته‌ام که دلشان می‌خواهد بدانند چگونه می‌توانند دست به ایجاد تغییر بزنند و مثرتر باشند.

در همه جای دنیا به بچه‌ها یاد داده می‌شود که به حیوانات و محیط زیست احترام بگذارند. آنها در مدرسه راجع به حیواناتی که نسلشان در معرض نابودی است مطالعه می‌کنند، و بعضی از استفاده‌های جدید و امروزی از حیوانات را مورد پرسش و کنجکاوی قرار می‌دهند، و برای

کمک به امن تر، تمیزتر و دلسوزانه تر شدن دنیای ما فعالیت می کنند. آنها اغلب درباره دنیایی که به آنها به ارث می رسد نگرانند و از خرابی و رنج و دردی که در اطراف آن می بینند غمگین هستند.

این کتاب به جوانان اجازه می دهد بدانند که می توانند به نجات حیوانات و محیط زیست کمک کنند و ایده های خاص و بازی های عملی و نشاط آوری را در اختیار آنان قرار می دهد.

بچه هایی که این کتاب را می خوانند به حمایت و پشتیبانی شما نیاز دارند. بعضی از اطلاعات ممکن است باعث غم یا عصبانیت آنها شود، اما با کمک شما، احتمالاً شور و انرژی لازم برای مبارزه در راه نجات حیوانات و سیاره زمین را خواهند یافت. ما همه به این جوانان نیاز داریم، و آنها هم به ما نیاز دارند. از کمک شما تشکر می کنم.

پیامی برای بچه ها

دنیای ما پر از حیوانات است، از حشرات ریز و کوچک گرفته تا تمساح های فلس دار، سمندرهای لیز و لغزنده، پنگوئن های پر دار، شیرهای پشمالو و آدم ها. ما همه روی سیاره زیبای به نام زمین زندگی می کنیم و هر یک از ما تلاش می کنیم شاد و سالم زندگی کنیم و تا جایی که می شود عمر طولانی تری داشته باشیم.

بعضی از چیزهایی که در دنیا بیش از همه دوستشان دارم حیوانات هستند، مثل سگ هایم مایا و بیو و گربه هایم پُر، اوبا، میش و بودا. من این دوستانم را خیلی دوست دارم. من حیوانات دیگر از قبیل آهوها و راکون ها، کلاغ ها، خرس ها و کایوت ها، گاوها و خوک ها، مرغ ها و بوقلمون ها، حتی موش های بزرگ و کوچک را هم دوست دارم. این حیوانات با سگ ها و گربه های من و حتی خود من چیزهای مشترک زیادی دارند! آنها خانواده و احساسات دارند. آنها با هم بازی می کنند و رابطه برقرار می کنند. پرندگان و پستانداران، و حتی بعضی از ماهی ها و خزندگان از بچه های خود مواظبت و پشتیبانی می کنند، به آنها کمک

می‌کنند تا در پناه آنها در محیطی امن پرورش یابند و بزرگ شوند، و به آنها یاد می‌دهند که چگونه روی پای خود بایستند و خودشان به تنهایی زندگی کنند، همان کاری که پدر و مادرهای نوع بشر انجام می‌دهند. همه این حیوانات به زندگی‌شان علاقمندند و درست مثل ما دوست دارند زنده باشند و زندگی کنند.

انسان‌ها همیشه در سهیم شدن سیاره زمین با سایر حیوانات خوب عمل نکرده‌اند. این باعث شرمندگی است، چون حیوانات همیشه در سهیم شدن این سیاره با ما کاملاً به خوبی عمل کرده‌اند. مشکل این‌جاست که مردمی که در سهیم شدن زمین با سایر حیوانات خوب عمل نمی‌کنند اوضاع آشفته و به هم ریخته‌ای درست کرده‌اند. و این جایی است که شما به صحنه می‌آیید.

اگر شما بچه‌ای هستید که حیوانات را دوست دارد، این کتاب برای شماست. وقتی آن را بخوانید چیزهای حیرت‌انگیزی درباره حیوانات یاد خواهید گرفت. در عین حال دانستن بعضی از چیزها شما را غمگین و عصبانی خواهد کرد. اما اشکالی ندارد، چون بهترین بخش این کتاب این است که این کتاب به شما می‌گوید چگونه می‌توانید به حیوانات کمک کنید، و این مسئله‌ای بسیار مهم است.

و در عین حال، تفریح هم هست.

من دو دوست نوجوان به نام‌های کری و دیوید دارم. چند سال پیش با آنها درباره آنچه که دارد برای حیوانات اتفاق می‌افتد صحبت کردم، و از آن موقع به بعد آنها سخت مشغول کمک کردن به حیوانات و صحبت

کردن با سایر دوستان و حتی پدر و مادرشان در این ارتباط بوده‌اند. آنها به تعداد زیادی از دوستانشان این حرف‌ها را یاد داده‌اند و حالا در محله‌شان گروه بزرگی از بچه‌ها برای نجات زندگی حیوانات تشکیل داده‌اند. که این فوق‌العاده عالی است.

در هر محله‌ای حیوانات به کمک نیاز دارند، بنابراین امیدوارم شما هم بخواهید به حیوانات کمک کنید. تنها کاری که باید بکنید این است که صفحه را ورق بزنید....

و سپس به نجات زندگی‌ها بروید!

به تیم عملیات حیوانی کودکان پیوندید

کمک کردن به حیوانات شادی آور و مفرح است، اما به کمی تلاش نیاز دارد. معمولاً اگر چند نفر از دوستانتان در این کار به شما کمک کنند، کمک کردن به حیوانات آسان تر می شود. ممکن است شانس بیاورید و نزدیک ترین دوستان هم دلش بخواهد به حیوانات کمک کند. با این حال ممکن است باز مجبور شوید برای این کار از این و آن کمک بگیرید. خبر خوب این است که در سرتاسر دنیا بچه هایی مثل شما وجود دارند که می خواهند به حیوانات کمک کنند.

اگر برای حیوانات اهمیت قائل هستید، از شما دعوت می کنیم که به تیم عملیات حیوانی کودکان که به طور خلاصه آن را کت^(۱) می نامیم پیوندید. کت به گروه بچه هایی که به حیوانات کمک می کنند گفته می شود، و در این کتاب ایده های زیادی برای این بچه ها وجود دارد. در این کتاب طنز، نمایشنامه، آزمایش و بازی های مختلفی وجود دارد. اگر

۱ - Kid Animal Action team حروف اول این کلمات انگلیسی که به معنای: تیم عملیات حیوانی کودکان است کلمه KAAT کت را درست می کند.

۲۲ □ شما حیوانات را دوست دارید

شما حیوانات را دوست دارید و می‌خواهید به آنها کمک کنید می‌توانید خودتان را یکی از اعضای این تیم (کُت) بدانید. چیزی به عنوان شرایط عضویت وجود ندارد. اگر مایلید به حیوانات کمک کنید پس عضو این گروه هستید. به همین سادگی!

در این کتاب صدها فعالیت و پیشنهاد وجود دارد که به شما کمک کند تا به حیوانات کمک کنید. بعضی از آنها آسان هستند؛ و بعضی از آنها کمی سخت‌تر هستند. بهترین کار این است که فعالیت‌هایی را انتخاب کنید که به نظرتان خوب و مناسب می‌رسد. اگر تنها چند فقره از کارهایی را که در این کتاب گفته شده است انجام دهید، زندگی تعداد زیادی از حیوانات را نجات داده‌اید.

بگذارید من بعضی از فعالیت‌های کت را برایتان توضیح بدهم: **تقلید فکاهی** به شما کمک می‌کند که به همهٔ دوستانتان یاد بدهید که چه اتفاقی دارد برای حیوانات می‌افتد. **آزمایش** به شما چیزهای جالبی دربارهٔ حیوانات یاد خواهد داد. و **بازی‌ها؟** خوب، خودتان آن را خواهید فهمید. بیشتر کارهای این کتاب را خودتان به تنهایی می‌توانید انجام دهید، اما در بعضی از فعالیت‌ها به کمک یک دوست نیاز خواهید داشت. خیلی خوب است دوستی داشته باشید که او هم عضو تیم باشد، چون بعضی اوقات سخت است که کوشش کنید خودتان به تنهایی دنیا را عوض کنید. شاید در حال حاضر کسی را که مثل خودتان به حیوانات علاقمند باشد و به آنها اهمیت دهد شناسید. اشکالی ندارد. اگر مشغول کمک کردن به حیوانات شوید، طولی نمی‌کشد که به کسان دیگری بر می‌خورید

به تیم عملیات حیوانی کودکان بپیوندید □ ۲۳

که میل دارند عضو تیم عملیات کودکان دوستدار حیوانات شوند. اگر دربارهٔ فعالیت‌های کت (یا هر چیز دیگری که در این کتاب هست) سؤالی دارید، یا در محله‌تان برای یافتن بچه‌های دیگری که به حیوانات اهمیت بدهند مشکل دارید، به من نامه بنویسید و من سعی می‌کنم به شما کمک کنم. آدرس من این است:

Animalearn, 801 Old York Road, # 204 و
Jenkintown, PA 19046-1685

خُر خُر ها، واق واق ها (هاپ هاپ ها)، لیس ها و محبت ها

حیواناتی که
دوستان ما
هستند

فکر می‌کنم بهتر است کمک کردن به حیوانات را با حیواناتی که دوستان ما هستند (مثل سگ‌ها، گربه‌ها، خرگوش‌ها و خوکچه‌های هندی) شروع کنیم، چون آنها حیواناتی هستند که ما از قبل آنها را می‌شناسیم و دوستشان داریم. برای کمک کردن به آنها کارهای زیادی می‌توانیم انجام دهیم.

حیوانات می‌توانند دوستان واقعاً خوبی باشند. گاهی حتی می‌توانند بهترین دوستان ما باشند. انسان‌ها هم می‌توانند دوستان واقعاً خوبی برای حیوانات باشند. اگرچه که بعضی اوقات این طور نیست. اگر می‌خواهید دوست خوبی برای حیوانات باشید، کافی است ورق را برگردانید...
و سپس به نجات زندگی‌ها بروید!

برای حیوان، سرپرستی مسئول باشید

به خانه آوردن یک حیوان، شبیه به خانه آوردن یک تلویزیون نو نیست. اگر شما واقعاً عصبانی شوید و تلویزیون جدید را درب و داغان کنید، پدر و مادرتان ممکن است شما را برای مدتی که به نظرتان طولانی و پایان نیافتنی می‌رسد به اتاقتان بفرستند و شما ممکن است آرزو کنید که که کاش اصلاً آن تلویزیون نو به خانه‌تان آورده نشده بود. شما ممکن است حال بسیار بدی داشته باشید، اما تلویزیون، چنین حسی ندارد و هر قدر هم که شما به آن آسیب رسانده باشید و داغانش کرده باشید نمی‌تواند چیزی را احساس کند.

حیوانات خیلی شبیه آدم‌ها هستند. اگر شما واقعاً عصبانی شوید و سگتان را بزیند، ممکن است صدمه بخورد و حتماً غمگین می‌شود و می‌ترسد. اگر یادتان برود به گربه‌تان غذا بدهید، حتماً گرسنه‌اش می‌شود، و اگر به جای تمیز کردن قفس خوکچه هندی‌تان به بازی بیس‌بال بروید او دلگیر و بیچاره می‌شود:

حیوانات به غذا، آب، جای گرم و خشک برای زندگی کردن، ورزش،

مراقبت دامپزشک و مقدار زیادی محبت نیاز دارند!
مردمی که حیوانات را به خانه خود می آورند، مسئول آنها هستند،
درست مثل پدر و مادر که مسئول فرزندانشان هستند.

با چند حقیقت آشنا شوید!

■ سگها از نژاد گرگها هستند. گرگها بچههای خود را نمی زنند؛
آنها حتی نمی دانند چگونه می شود چنین کاری را کرد! گرگها بچههایشان
را خیلی خوب تربیت می کنند. بعضی مردم سگشان را می زنند چون فکر
می کنند با این روش می توانند سگشان را تربیت کنند. این احمقانه است.
شما برای تربیت کردن هرگز نباید سگ را بزنید. درباره تربیت کردن سگ
بیشتر صحبت خواهیم کرد و شما بیشتر خواهید آموخت.

■ ضد یخ مایع سبزرنگی است که در رادیاتور ماشین ریخته می شود
و برای سگها، گربهها و سایر حیوانات بسیار مضر و سمی است. بعضی
از مردم پس از آنکه ضد یخ را داخل رادیاتور ماشینشان می ریزند، ظرف
آن را توی خیابان می اندازند. ممکن است مقدار کمی از ضد یخ توی
ظرف باقی مانده باشد. ضد یخ، بو و طعم شیرینی برای سگها و گربهها
دارد و آنها وقتی آن را پیدا می کنند ممکن است به آن لیس بزنند و کمی از
آن را بخورند. بعضی از آنها در اثر خوردن ضد یخ می میرند.

درست یا غلط؟

۱ - موشها، موشهای کوهی و همسترها، برای شاد و سالم ماندن به
چیزهای یکسانی نیاز دارند.

درست غلط

۲ - گربهها و سگها با هم خوب نیستند و هرگز نباید با هم زندگی
کنند.

درست غلط

۳ - حیواناتی که دوست ما هستند به ما می فهمانند که از ما چه
می خواهند و به چه نیاز دارند.

درست غلط

جواب سؤالات درست یا غلط:

۱ - غلط. موشها، موشهای کوهی و همسترها ممکن است همگی
جوندگان کوچک و خزداری (پشمالویی) باشند، اما نیازهایشان متفاوت
است و با هم فرق می کند. برای مثال، موشها و موشهای کوهی
حیواناتی اجتماعی هستند. این به معنای آن است که آنها دوست دارند با
سایر همنوعانشان زندگی کنند. در حالی که همسترها، دوست دارند
بیشتر وقت تنها باشند.

۲ - غلط. بعضی سگ و گربهها همدیگر را خیلی دوست ندارند، اما
بسیاری از سگ و گربهها هم هستند که در کمال صلح و صفا در کنار هم
زندگی می کنند. گاهی حتی دوستان خوبی هم می شوند. اگر گربهای را به

۳۰ شما حیوانات را دوست دارید

خانه سگی می آورید و یا سگی را به خانه گربه ای، باید حیوانات را در دو قسمت جداگانه نگهداری کنید تا کم کم و به تدریج با هم آشنا شوند.

۳- درست و غلط، دوستان حیوان ما، خیلی خوب می توانند به ما بفهمانند که چه موقع گرسنه هستند یا باید بیرون بروند و گاهی اینکه مریض هستند. اما آنها زبان ما را بلد نیستند و نمی توانند به ما بگویند که حالا وقت رفتن به نزد دامپزشک است. دامپزشک به دکتر حیوانات گفته می شود. این به معنای آن است که ما باید به حیوانات توجه زیادی داشته باشیم و یاد بگیریم چطور از آنها مراقبت کنیم.

چه کارهایی می توانید بکنید تا پدر و مادر مسئولی برای حیوان خود باشید

■ قبل از اینکه حیوانی را به جمع اضافه کنید، با افراد خانواده خود نشستی داشته باشید و درباره میزان وقت، انرژی و پولی که باید صرف حیوان شود فکر کنید. وقتی این چیزها را فهمیدید آن وقت می توانید تصمیم بگیرید که چه نوع حیوانی مناسب ترین حیوان برای خانواده شماست. اگر همه افراد خانواده تمام روز در مدرسه یا سرکار هستند، پس آوردن سگ انتخاب مناسبی نیست، اما آوردن دو گربه می تواند موفقیت آمیز باشد چون گربه ها معمولاً کمتر از سگ ها کار می برند و در طول روز می توانند مصاحب هم باشند.

■ قبل از آوردن یک حیوان به خانه، کتابی درباره آن حیوان بخريد و با دقت بخوانید. خیلی مهم است که قبل از آوردن حیوان به خانه بدانید که او به چه چیزهایی نیاز دارد. از کتابخانه هم می توانید چنین کتابی را قرض کنید، اما خوب است کتاب خوبی در این رابطه در خانه داشته باشید تا در موقع نیاز به آن مراجعه داشته باشید.

■ کار هریک از اعضای خانواده را در رابطه با مراقبت از حیوان تعیین کنید. چه کسی سگ را صبح‌ها راه می‌برد؟ بعد از ظهر؟ شب؟ چه کسی خاک گربه را تمیز می‌کند؟ چه کسی هزینه دامپزشک را می‌پردازد؟ چه کسی قفس موش کوهی را تمیز می‌کند؟ کدام یک از والدین کار را سرپرستی می‌کند تا مطمئن شود همه کارها انجام شده‌اند؟

■ به خاطر داشته باشید که حیوانات چیزها را همانطور حس می‌کنند که شما حس می‌کنید. قبل از آنکه با حیوان کاری بکنید، از خودتان پرسید، «آیا من از این کار خوشم می‌آید؟» اگر شما دوست ندارید سر به سرتان بگذارند، گوشتان را بکشند، یا شما را بزنند، حیوان شما هم حتماً اینها را دوست ندارد.

■ اگر چشمتان به ظرف ضد یخی می‌افتد که روی زمین افتاده و به حال خود رها شده است، از یک بزرگ‌تر خواهش کنید آن را بردارد و توی سطل زباله بیاندازد.

■ همین حالا حیوان خود را کمی نوازش کنید و به آرامی مشت و مال دهید تا بداند چقدر دوستش دارید!

مطالعات نشان می‌دهند مردمی که با حیوانات زندگی می‌کنند عمرشان بیشتر از مردمی است که با حیوانات زندگی نمی‌کند.

بهترین دوست سگ خود باشید

آیا می‌دانید سگ‌ها مردم را از میان ساختمان‌هایی که آتش گرفته‌اند نجات داده‌اند و کودکان صدمه‌دیده را در جنگل پیدا کرده‌اند؟ بعضی از سگ‌های گمشده صدها مایل (کیلومتر) را برای رسیدن به خانه‌هایشان طی کرده‌اند.

داستانی گفته می‌شود از سگی که هر روز به ایستگاه راه‌آهن می‌رفت و منتظر می‌شد تا دوست انسانش از سرکار برگردد. یک روز، دوست سگ با قطار به خانه برنگشت. او مرده بود ولی راهی وجود نداشت که سگ این را بداند. سگ به خانه برنگشت و بقیه عمرش را در ایستگاه قطار و در انتظار او سپری کرد. به این می‌گویند وفاداری!

سگ‌ها عشق زیادی نثار ما می‌کنند. وقتی غمگین هستیم آنها به ما آرامش می‌دهند، وقتی در خطر هستیم از ما محافظت می‌کنند، وقتی سردمان می‌شود ما را گرم می‌کنند و وقتی عصبانی هستیم ما را وادار به خندیدن می‌کنند. برای آنها اهمیت ندارد چشم ما آبی باشد یا قهوه‌ای و موهایمان صاف باشد یا فرفری. آنها ما را همان‌طور که هستیم دوست

۳۴ □ شما حیوانات را دوست دارید

دارند. ما خیلی خوش شانسیم که چنین دوستان خوبی داریم. حتماً شما فکر می‌کنید حیوانی که این همه عشق و محبت نثار می‌کند به همان اندازه هم محبت دریافت می‌کند. اما باور نکنید یا نه، بعضی از مردم اصلاً رفتار خوبی با سگ خود ندارند؛ آنها تمام طول شب و روز سگ خود را بیرون نگه می‌دارند یا فراموش می‌کنند به او غذا بدهند، یا چون هوا سرد و بارانی است او را به قدر کافی راه نمی‌برند، یا وقتی عصبانی هستند او را می‌زنند.

با چند حقیقت آشنا شوید

■ به گروهی از سگ‌ها یک گله گفته می‌شود. یک گله سگ همیشه با هم هستند. آنها با هم بازی می‌کنند، با هم می‌خوابند، با هم غذا پیدا می‌کنند و با هم می‌خورند. سگ‌هایی که همه روز تنها می‌مانند خیلی احساس غریبی و بی‌کسی می‌کنند. آنها دوست دارند کنار گله آدم‌هاشان باشند! به همین دلیل کسانی که تمام روز در خانه نیستند نباید سگ بیاورند؛ آنها باید فقط حیواناتی را به خانه بیاورند که اگر برای مدتی تنها ماندند ناراحت نشوند.

■ شکلات برای سگ‌ها مضر است و آنها را مسموم می‌کند و برایشان حالت تهوع ایجاد می‌کند.

■ بعضی مردم گوش‌ها و دم سگشان را می‌برند تا به شکل خاصی درآیند. اما این عمل‌ها غیرضروری هستند.

■ سگ‌ها خیلی بهتر از انسان‌ها می‌شنوند. سگ شما می‌تواند صدای

بهترین دوست سگ خود باشید □ ۳۵

یک آدم ولگرد را در خارج از خانه بشنود و بلافاصله از خواب بیدار شود، در حالی که شما ممکن است اصلاً صدا را نشنوید و از خواب بیدار نشوید. برای همین است که بیشتر مردم وقتی سگی در خانه هست، احساس امنیت بیشتری می‌کنند.

■ سگ‌ها دوست دارند بدانند که چگونه باید رفتار کنند، بنابراین باید تربیت شوند، با مهربانی اما محکم و جدی.

کارهایی که می‌توانید برای سگ‌ها انجام دهید

■ شما و خانواده‌تان می‌توانید سگتان را به مدرسه آموزش فرمانبرداری ببرید تا او را تعلیم بدهند که از دستورات شما اطاعت کند. مدرسه آموزش فرمانبرداری هم برای شما و هم برای سگتان تفریح خوبی است. آدرس این کلاس‌ها را می‌توانید در انجمن‌های حمایت از حیواناتی مثل (SPCA) یا پناهگاه حیوانات پرسید.

■ یادتان باشد: هرگز، هرگز سگ خود را نزنید!

■ حداقل هفته‌ای یک بار سگ خود را برس بزنید. موقع برس زدن حواستان به کک‌ها، کنه‌ها و زخم‌هایی که ممکن است لابلای موها پنهان شوند باشید. لای انگشتان او را هم بررسی کنید تا خار خشک، تراشه یا شکسته چیزی در آن میان گیر نکرده باشد. توی گوش‌های او را نگاه کنید تا خاک یا کرم‌های ریزی که شبیه خاک لزوج هستند در شیارهای آن نباشد. مطمئن شوید که چیزی را داخل گوش حیوان فرو نکنید. اگر متوجه مسئله‌ای شدید، فوراً به پدر و مادرتان اطلاع دهید.

■ به پدر و مادرتان کمک کنید تا تاریخ مراجعه به دامپزشک را

فراموش نکنند. سگ شما باید سالی یک بار برای تزریق واکسن هایش و به جز آن هر وقت که مریض باشد به نزد دامپزشک برده شود.

■ هر وقت با سگتان در کوچه و خیابان قدم می‌زنید حتماً به او قلاده بزنید. حتی تربیت شده‌ترین سگ‌ها هم گاهی با دیدن یک سگ دیگر، خرگوش، گربه و یا سنجاب ناگهان به سمت دیگر خیابان می‌دوند.

■ چند نفر از شما می‌دانستید عرق کردن نوعی خنک کردن است؟ بله، همین‌طور است! وقتی مردم عرق می‌کنند خنک می‌شوند. سگ‌ها نمی‌توانند مثل آدم‌ها عرق کنند. سگ‌ها برای خنک شدن نفس نفس می‌زنند، اما نفس نفس زدن به اندازه عرق کردن به خنک شدن کمک نمی‌کند. بنابراین سگ‌ها واقعاً گرمشان می‌شود و اگر نتوانند خودشان را خنک کنند حتی ممکن است بمیرند. هر سال تعداد زیادی از سگ‌ها فقط برای اینکه مردم آنها را در ماشین‌های داغ رها کرده و به دنبال کار خود رفته‌اند، جان خود را از دست می‌دهند. این آزمایش ساده به شما نشان می‌دهد که چقدر طول می‌کشد تا درجه حرارت یک ماشین بی‌اندازه برای یک سگ داغ و غیرقابل تحمل شود:

چقدر طول می‌کشد تا ماشینی داغ شود؟

وسایل مورد نیاز:

حرارت سنج

ساعت

کاغذ و مداد

ماشین

پدر و مادر

- وقتی صبح یک روز آفتابی، در بهار یا تابستان، از خواب بیدار می‌شوید، ببینید ماشین خانواده‌تان کجا پارک شده است. شما می‌خواهید ماشین چند ساعتی در سایه پارک شود.
 - به محض آنکه هوا گرم‌تر شد از پدر و مادرتان بخواهید ماشین را توی آفتاب پارک کنند و لای شیشه‌ها را فقط کمی باز بگذارند.
 - به حرارت سنج نگاه کنید و درجه حرارت را یادداشت کنید.
 - بعد حرارت سنج را توی ماشین بگذارید و کنار ماشین بنشینید (نه در داخل ماشین!) و به ساعت خود نگاه کنید.
 - ده دقیقه صبر کنید
 - حرارت سنج را از داخل ماشین بردارید و درجه حرارت را یادداشت کنید.
 - ماشین چقدر گرم شده است؟
 - حالا از پدر و مادرتان خواهش کنید ماشین را به سایه ببرند.
 - دوباره حرارت سنج را داخل ماشین قرار دهید و ده دقیقه صبر کنید.
 - حرارت سنج را نگاه کنید و درجه حرارت را یادداشت کنید.
 - درجه حرارت ماشین توی سایه چقدر است؟
- از اعداد یاد بگیریم: به چه چیز توجه پیدا کردید؟ آیا ماشین خیلی داغ بود؟ آیا حتی توی سایه هم ماشین خیلی داغ بود؟ اگر حرارت بالاتر از

۴۰ شما حیوانات را دوست دارید

۸۰ درجه فارنهایت (۳۰ درجه سانتی‌گراد) بوده است، باید بدانید که برای سگ فوق‌العاده داغ است. حالا شما می‌دانید چرا گذاشتن سگ در داخل ماشین پارک شده خطرناک است!

■ اگر دیدید سگی در داخل یک ماشین پارک شده در حال نفس نفس زدن است، (مخصوصاً اگر ماشین در آفتاب پارک شده باشد) از یک بزرگ‌تر کمک بگیرید و به پلیس اطلاع دهید.

■ با بهتر شناختن سگ‌ها هم می‌توانید به آنها کمک کنید. هرچه بهتر آنها را بفهمید، بیشتر می‌دانید که چگونه با آنها رفتار کنید. آیا توجه کرده‌اید هر روز که به خانه بر می‌گردید به نظر می‌رسد سگتان می‌داند این شما هستید که در حال طی کردن خیابان هستید. به محض اینکه به پشت در می‌رسید او یا پارس می‌کند یا از قبل پشت در ایستاده است. او می‌تواند صدای پای شما را از دور دست‌ها بشنود و صدای پای شما را تشخیص دهد.

استعدادهای سگ خود را بشناسید

وقتی از مدرسه به خانه بر می‌گردید، سریع‌تر و سنگین‌تر یا نرم‌تر و آهسته‌تر از معمول راه بروید. آیا در هر صورت سگ شما، شما را می‌شناسد و دم در به شما خوشامد می‌گوید؟ این آزمایش را با ورود از در دیگر به خانه یا آمدن از مسیر دیگر به سمت خانه امتحان کنید. این آزمایش را چند روز انجام دهید و سگتان خیلی زود به همه کلک‌های شما پی می‌برد. آیا فکر نمی‌کنید سگ‌ها خیلی باهوش هستند؟

با گربه خود خوب باشید

عده زیادی از مردم گربه دارند. بعضی از مردم فکر می‌کنند صاحب گربه‌شان هستند، اما گربه‌ها بهتر می‌دانند: احتمالاً گربه‌ها فکر می‌کنند آنها صاحب آدم‌ها هستند. حتماً توجه کرده‌اید که هر گربه شخصیت خاص خودش را دارد. بعضی از آنها خیلی سمج هستند و می‌خواهند که شما تمام مدت آنها را نوازش کنید. بعضی‌ها آن‌قدر مستقل و بی‌نیاز هستند که انگار اصلاً به وجود شما احتیاجی ندارند. برای مثال، گربه من پی‌یر شخصیت کاملاً متفاوتی با گربه دیگرم می‌ش دارد. پی‌یر دلش

سگ‌ها حس بویایی شگفت‌انگیزی دارند، بسیار بهتر از حس بویایی انسان‌ها، اما آنها کمتر به بوهای نظیر بوی گل رز اهمیت می‌دهند. گاهی آنها بوهای را دوست دارند که آدم‌ها فکر می‌کنند بد و نامطبوع است.

می‌خواهد که من او را خیلی نوازش کنم. وقتی که من توی خانه راه می‌روم غالباً جلوی من می‌دود و تالایی روی پشتش می‌خوابد. اگر من به روی خودم نیاورم و او را نادیده بگیرم دوباره این کار را تکرار می‌کند و آن‌قدر جلوی من راه می‌رود و تالایی روی پشت می‌خوابد که آخرش مجبور می‌شوم او را نوازش کنم. میش هرگز این کار را نمی‌کند! این کار از نظر او خیلی سبک و جلف است. میش طوری رفتار می‌کند که انگار دلش نمی‌خواهد مردم فکر کنند که اصلاً او هم دوست دارد که نوازشش کنند. بعضی گربه‌ها، مثل میش، ممکن است کمی نجوش و سرد باشند. (انگار که زیاد هم اهمیتی برای شما قایل نیستند). اما حتی گوشه‌گیرترین گربه‌ها هم در عمق وجودشان به دوست انسانشان نیاز دارند. آنها ممکن است احتیاجی به راه بردن نداشته باشند و بتوانند خودشان خودشان را ورزش بدهند (که البته چنین چیزی کمتر پیش می‌آید. چون مورد علاقه‌ترین فعالیت برای گربه‌ها خوابیدن است)، اما برای بعضی از کارها به دوست انسانشان نیاز دارند. برای مثال، گربه‌ها دوست دارند خیلی تمیز باشند. آنها هر روز از سر تا نوک پایشان را سانتیمتر به سانتیمتر می‌لیسند و تمیز می‌کنند. اما گربه‌ها نمی‌توانند خاکشان (فضولاتشان) را تمیز کنند، بنابراین انسان‌ها باید این کار را برایشان انجام دهند. گاهی آنها احتیاج دارند کسی ناخن‌هایشان را بگیرد و بعضی اوقات باید به نزد دامپزشک برده شوند. گاهی هم فقط باید به آرامی مشت و مال داده شوند.

با چند حقیقت آشنا شوید!

■ گربه‌ها آدم را ماساژ می‌دهند. وقتی بچه گربه‌ها شیر می‌خورند پنجه‌های خود را به اطراف پستان مادر فشار می‌دهند تا به خارج شدن شیر از پستان مادر کمک کنند. به این ماساژ دادن یا ورز دادن گفته می‌شود. بعضی گربه‌ها هرگز این عادت را ترک نمی‌کنند، حتی اگر پیر شده باشند. و چون دیگر نمی‌توانند سینه مادرشان را ماساژ بدهند، بعضی از آنها این کار را با دوست انسانشان می‌کنند.

■ گربه‌ها به پنجه‌های خود برای بالارفتن و محافظت از خودشان نیاز دارند. بعضی از مردم فکر می‌کنند گربه‌هایی که در داخل خانه زندگی می‌کنند به ناخن‌های خود نیازی ندارند. آنها ناخن‌های گربه خود را می‌کشند. گربه‌ها کمی فریبکارند و گاهی به اشتباه، گربه خانگی سر از بیرون در می‌آورد. گربه‌هایی که ناخنشان کشیده شده باشد، نمی‌توانند از درخت بالا بروند و از دست سگ‌ها و حیوانات دیگر فرار کنند و موقع دعوا با گربه‌های دیگر قادر نیستند از خودشان محافظت کنند. شاید فکر کنید ناخن کشیدن مثل ناخن گرفتن است، اما این‌طور نیست. این کار مثل

این است که ناخن شما را درست از ناحیه بالاترین بند یا مفصل انگشت قطع کنند! حتی اگر موقع انجام این کار شما را بیهوش کنند، می‌توانید تصور کنید که وقتی به هوش می‌آیید چقدر انگشت‌هایتان درد می‌کنند. این همان احساسی است که گربه‌ها بعد از کشیده شدن ناخن‌هاشان دارند.

کارهایی که می‌توانید برای گربه‌ها انجام دهید

شما مجبور نیستید ناخن‌های گربه خود را بکشید، حتی اگر او به اثاثیه شما ناخن می‌کشد. به جای این کار می‌توانید جایی برای ناخن کشیدن حیوان درست کنید و او را طوری تربیت کنید که به جای اثاثیه از آنجا برای ناخن کشیدن استفاده کند.

برای ساختن جای ناخن کشیدن گربه به این چیزها احتیاج دارید

- ۱- یک تکه موکت کهنه
 - ۲- یک بشکه یا جعبه مقوایی بلند
 - ۳- چسب غیر سمی
 - ۴- میخ و چکش یا منگنه بزرگ
 - ۵- یک بزرگ‌تر که به شما کمک کند
 - ۶- یک بالش به اندازه ته بشکه یا جعبه
- بشکه یا جعبه را وارونه روی زمین قرار دهید، طوری که دهانه آن روی کف اتاق قرار بگیرد.

■ موکت را دور آن پیچید و ببینید آن را چطور ببیچید بهتر است، سپس دوباره موکت را باز کنید ولی یادتان باشد که چطور پیچیده بودند.

■ پشت موکت را چسب بمالید و آن را به جعبه یا بشکه بچسبانید.

■ از میخ یا منگنه برای سرجای خود نگه داشتن موکت استفاده کنید.

■ بالش را بالای آن (که در اصل ته جعبه یا بشکه است، چون شما آن را وارونه کرده‌اید) قرار دهید.

■ از این ساده‌تر نصب یک تکه موکت به دیوار است. با تعلیم دادن گربه و چند بار هدایت و کمک، گربه به خوبی از آن استفاده خواهد کرد.

عالی شد، حالا شما یک جای ناخن کشیدن گربه و در عین حال یک صندلی راحت برای لم دادن گربه‌تان دارید! احتمالاً گربه‌تان بلافاصله از آن استفاده خواهد کرد اما برای تشویق او به این کار، می‌توانید روی موکت علف گربه بریزید (علف گربه یا همان سنبل طیب را می‌توانید از عطاری‌ها بخرید و یا تابستان‌ها در باغچه یا گلدان بکارید).

هر وقت گربه‌تان روی اثاثیه ناخن می‌کشد محکم به او بگویید «نه» و بعد آرام او را بلند کنید و کنار محل ناخن کشیدن قرار دهید. پنجه‌هایش را روی موکت قرار دهید و به حالت ناخن کشیدن روی موکت حرکت دهید. گربه شما به زودی خواهد فهمید که روی چه باید ناخن بکشد و روی چه نباید.

■ برای گربه‌تان اسباب‌بازی‌های بی‌خطر بسازید. گربه‌ها دوست دارند چیزهای کوچک را به اطراف شوت کنند، اما بعضی چیزها مثل فویل آلومینیوم یا گلوله نخ می‌تواند خطرناک باشد. به گربه‌تان توپ پینک

پنگی بدهید که نخ‌ی به آن چسبیده باشد. یا بالشی برایش درست کنید و توی آن را با علف گربه پر کنید.

برای درست کردن بالش محتوی علف گربه به این چیزها احتیاج خواهید داشت

یک تکه پارچه نخ‌ی به ابعاد ۶×۳ اینچ (۱۵×۷/۵)

نخ و سوزن

علف گربه به قدر کافی برای پر کردن بالش

■ مطمئن شوید گربه‌تان نمی‌تواند به داخل اتاقی که شما در آن مشغول درست کردن این بالش هستید وارد شود والا هیچ‌وقت این بالش تمام نخواهد شد!

■ پارچه را تا کنید تا به شکل یک مربع درآید.

■ دو طرف پارچه، به اضافه تقریباً نصف طرف سوم را بدوزید به طوری که سوراخ کوچکی ندرخته باقی بماند. بنخیه‌های ریز بزنید. (اگر شما دوختن نمی‌دانید از یک بزرگ‌تر کمک بگیرید. دوخت و دوز کلی تفریح است!)

■ پارچه را بعد از دوخت پشت و رو کنید و علف گربه را از توی سوراخ به داخل آن بریزید تا پر شود.

■ سوراخ را بدوزید و اسباب بازی جدید را به گربه‌تان بدهید. او احتمالاً با خرخر از شما تشکر خواهد کرد.

■ همیشه بهتر از همه آن است که گربه خود را داخل خانه نگهدارید.

گربه‌هایی که بیرون می‌روند ممکن است زیر ماشین بروند. اگر گربه خود را بیرون می‌فرستید، مطمئن باشد که قلاده و برچسب آدرس داشته باشد و حواستان باشد که وسط خیابان نرود. قلاده باید کشی باشد. در غیر این صورت، اگر به شاخ و برگ درختان گیر کند ممکن است گربه خفه شود. خوب است زنگوله‌ای هم به قلاده وصل باشد تا پرندگان و سایر حیوانات کوچک از آمدن گربه شما خبردار شوند و قبل از آنکه گربه آنها را بگیرد بتوانند فرار کنند!

■ قبل از آنکه شما و پدر و مادرتان سوار ماشین شوید، زیر ماشین را نگاه کنید و چند ضربه روی سقف ماشین بزنید تا مطمئن شوید گربه‌ای در آنجا مخفی نشده باشد. در تابستان، گاهی گربه‌ها برای دراز کشیدن به زیر ماشین که سایه و خنک است می‌روند و در زمستان برای گرم شدن خود را به زیر گرمای موتور می‌کشاند. شما که نمی‌خواهید قبل از رفتن گربه ماشین را روشن کنید!

هیچکس نمی‌داند چرا گربه‌ها خُرخر می‌کنند، اما تنها موقعی که خوشحالند این کار را نمی‌کنند.

شما می‌توانید جلوی ازدیاد جمعیت حیوانات خانگی را بگیرید

وقتی به قفس برانی نزدیک شدم دمش را برایم تکان داد. دوشنبه بعد از ظهر بود و من از قبل از تعطیلات آخر هفته تا آن روز او را ندیده بودم. ما هر دو از دیدن هم خیلی خوشحال شدیم. هیچکدام نمی‌دانستیم آن روز قرار است چه اتفاقی بیفتد.

چند هفته بعد که بعد از مدرسه در یک بیمارستان حیوانات کار می‌کردم و برانی تمام این مدت در یک قفس نگهداری می‌شد. او یک سگ ژولیده مهربان بود با چشم‌های زیبای تیره‌رنگ.

آن روز صبح دامپزشک به من گفت برانی را به طبقه بالا ببرم چون می‌خواهند او را بخوابانند. من فکر کردم می‌خواهند برانی را عمل کنند یا چیزی شبیه آن، بنابراین برانی را به اتاق عمل بردم. بعد دامپزشک بطری شیشه‌ای تیره‌رنگی را که رویش نوشته شده بود (سَم) (زهر) از توی قفسه بیرون آورد. ناگهان، دلم ریخت و شکمم مالش رفت و از دامپزشک پرسیدم این سَم برای چه کاری است؟ او گفت سَم برای برانی است. من گفتم اما من فکر می‌کردم می‌خواهید برانی را بخوابانید نه اینکه او را

بکشید، اما دامپزشک در جوابم گفت هر دوی این‌ها به یک معناست. من می‌دانستم که باید برای دامپزشک کار کنم اما نتوانستم جلوی خودم را بگیرم و شروع کردم به گریه کردن. از دامپزشک پرسیدم چرا می‌خواهد برانی را بکشد و او گفت چون هیچکس او را نمی‌خواهد. او گفت به قدر کافی برای همهٔ سگ‌ها و گربه‌های دنیا خانه وجود ندارد. او این مشکل را ازدیاد جمعیت حیوانات خانگی نامید.

برانی به علت ازدیاد جمعیت حیوانات خانگی کشته شد. من فکر می‌کنم برای حل مشکل ازدیاد جمعیت حیوانات خانگی باید راهی بهتر از کشتن حیوانات شاد و سالم پیدا کنیم.

با چند حقیقت آشنا شوید!

■ بعضی از مردم سگ و گربه‌ای می‌خواهند که قیافه یا رفتار خاصی داشته باشد. این مردم احتمالاً حیوانی را انتخاب می‌کنند که اصیل و از نژاد خالص بوده و دارای خصوصیتی باشد که آنها می‌خواهند. چون مردم خواهان نژاد خالص هستند، این نوع حیوانات زیاد پرورش پیدا می‌کنند. و این به مشکل ازدیاد جمعیت حیوانات خانگی کمک می‌کند.

■ در حقیقت مشکل ازدیاد جمعیت حیوانات خانگی راه حل ساده‌ای دارد. شاید خود شما بتوانید به آن پی ببرید:

تصور کنید مقداری لیموناد درست کرده‌اید و در گوشه‌ای ایستاده‌اید که آن را بفروشید. پس از دو هفته می‌بینید که فقط نصف لیمونادی را که درست کرده بودید فروخته‌اید و نصف دیگرش خراب شده است. برای

دو هفته آینده چه می‌کنید؟ لیموناد کمتری درست می‌کنید، آیا غیر از این است؟ این همان کاری است که ما با حیوانات خانگیمان باید بکنیم. از آنجایی که تعداد سگ‌ها و گربه‌ها بیش از حد زیاد است، باید جلوی بچه‌دار شدن آنها را بگیریم. این کار چندان هم سخت نیست. با یک عمل جراحی می‌شود جلوی بچه‌دار شدن سگ‌ها و گربه‌ها را گرفت.

■ هر وقت کسی حیوانی را از مغازهٔ فروش حیوانات خانگی یا از کسی که می‌گذارد حیوانش بچه‌دار شود می‌خرد و هر وقت کسی می‌گذارد سگ یا گربه‌اش بچه‌دار شود با این کار به مشکل ازدیاد جمعیت حیوانات خانگی اضافه می‌کند.

■ گاهی مردم به این نتیجه می‌رسند که دیگر نمی‌توانند سگ یا گربهٔ خودشان را نگه دارند. آن وقت بعضی از مردم به جای آنکه برای آنها خانهٔ جدیدی پیدا کنند، حیوانشان را در کوچه و خیابان رها شود. فکر می‌کنید به سر حیواناتی که در کوچه و خیابان رهاشان می‌کنند چه می‌آید؟ درست فهمیدید. بعضی از آنها زیر ماشین می‌روند. بعضی از آنها چیزهای سمی می‌خورند و مسموم می‌شوند. بعضی از آنها مبتلا به بیماری می‌شوند. بعضی از آنها نمی‌توانند آب و غذا پیدا کنند و بعضی از آنها صاحب بچه‌هایی می‌شوند که خانه ندارند.

کارهایی که می‌توانید برای جلوگیری از ازدیاد نسل حیوانات خانگی انجام دهید

■ به جای خریدن سگ و گربه از مغازه‌هایی که حیوان می‌فروشند یا آدم‌هایی که کارشان توله‌کشی و پرورش نژادهای معینی از سگ و گربه است می‌توانید یکی از سگ‌ها یا گربه‌های پناهگاه را به خانه بیاورید و از او نگهداری کنید. اگر حیوانی را از پناهگاه به خانه بیاورید و او را به عنوان حیوان خانگی خود بپذیرید و از او نگهداری کنید او را بی‌اندازه خوشحال خواهید کرد. اما به خاطر داشته باشید که نگهداری از سگ و گربه به مقدار زیادی کار و تلاش نیاز دارد. شما و خانواده‌تان باید وقت، انرژی و پول کافی برای نگهداری از حیوان را داشته باشید.

■ از پدر و مادرتان خواهش کنید سگ یا گربه‌تان را برای انجام عملی که جلوی بچه‌دار شدن آنها را می‌گیرد به نزد دامپزشک ببرند. به این عمل عقیم‌سازی گفته می‌شود. بعضی از دامپزشکان این عمل را با پول کمتری انجام می‌دهند، بنابراین اگر پرداخت هزینه عمل برای پدر و مادرتان سخت است می‌توانید از چند دامپزشک مختلف قیمت بگیرید.

■ وقتی دوستانتان به شما می‌گویند که می‌خواهند یک توله اصیل و زیبا بخرند، با آنها درباره سگ‌های سر پناهی که در انتظار پذیرفته شدن و رفتن به خانه‌ها هستند صحبت کنید. سگ‌هایی که در پناهگاه‌ها یا انجمن‌های حمایت از حیوانات هستند درست به خوبی و زیبایی سگ‌های مغازه‌های حیوان‌فروشی هستند. پناهگاه‌ها درست به اندازه مغازه‌ها سگ‌های اصیل دارند. در ضمن گروه‌های نجاتی هستند که فقط نژادهای خاصی از سگ‌ها را نجات می‌دهند. بنابراین اگر مردم نوع خاصی سگ می‌خواهند به جای خریدن از مغازه‌ها یا پرورش‌دهنده‌ها، می‌توانند به این گروه‌های نجات مراجعه کنند و یکی از سگ‌های آنان را قبول کنند.

■ می‌توانید از معلمتان خواهش کنید یک نفر را از انجمن حمایت از حیوانات دعوت کند تا درباره ازدیاد جمعیت حیوانات خانگی برای کلاس شما صحبت کند. بسیاری از کارکنان پناهگاه خوشحال می‌شوند که بیایند و برای بچه‌ها صحبت کنند. آنها حتی ممکن است فیلمی در رابطه با مشکل ازدیاد جمعیت حیوانات خانگی نشان دهند.

■ خیلی جالب است که مطلبی بنویسید و در روزنامه چاپ شود! شاید بخواهید نامه‌ای به سردبیر روزنامه محلی‌تان بنویسید و در آن راجع به مشکلات و راه‌حل‌های ازدیاد جمعیت حیوانات خانگی صحبت کنید.

کارآگاه ازدیاد جمعیت حیوانات خانگی باشید

در محله‌تان سگی پیدا کنید که در انتظار بچه باشد. خیال کنید سگ

شش توله به دنیا بیاورد، که نصف آنها مذکر و نصف آنها مؤنث باشند. فرض کنید هر توله مؤنث دوبار در سال و در هر بار شش توله بزاید. اگر هیچکدام از آن سگ‌ها عقیم نشوند و جلوی بچه‌دار شدنشان گرفته نشود بعد از یک سال چند سگ خواهید داشت؟ در دو سال؟ در سه سال؟ حالا که دانستید به دوستانتان هم بگویید!

گفتگو در مورد عقیم‌سازی

(شما به یک دوست برای بازی کردن این نقش احتیاج دارید)

دوستتان باید نقش همسایه‌ای را بازی کند که می‌خواهد بگذارد سگش بچه‌دار شود. کار شما که عضو تیم عملیات حیوانی کودکان (کَت^(۱)) هستید این است که با همسایه دربارهٔ ازدیاد جمعیت حیوانات خانگی صحبت کنید و سعی کنید همسایه را قانع کنید سگش را برای عقیم‌سازی نزد دامپزشک ببرد.

به خاطر داشته باشید، هیچکس دوست ندارد به او بگویند چه کار بکند یا چه کار نکند، بنابراین تمرین کنید که حرف‌هایتان را با مهربانی و به نحوی مثبت بیان کنید. جایتان را عوض کنید تا شما هم بتوانید نقش همسایه را بازی کنید. برای همدیگر تعریف کنید که وقتی نقش همسایه را بازی می‌کردید چه احساسی داشتید. چه پیشنهادی از همه مؤثرتر بود؟ چه پیشنهادی از همه کمتر مؤثر بود؟ آن قدر تمرین کنید که بتوانید

۱ - Kid Animal Action team حروف اول این کلمات انگلیسی که به معنای: تیم عملیات حیوانی کودکان است کلمهٔ KAAT را درست می‌کنند.

یک نمایش توله سگی

نمایشی دربارهٔ ازدیاد جمعیت حیوانات خانگی بنویسید و از دوستانتان خواهش کنید در اجرای آن به شما کمک کنند. حرف‌هایی که مربوط به شما می‌شود از حفظ کنید و نقشتان را تمرین کنید. وقتی آماده شدید نمایش را جلوی کلاس، همسایه‌ها، خانواده و دوستانتان اجرا کنید. به این ترتیب، عدهٔ زیادی را با مشکل ازدیاد جمعیت حیوانات خانگی آشنا خواهید کرد.

در مدت زمانی که شما مشغول خواندن دربارهٔ مشکل ازدیاد جمعیت حیوانات خانگی بودید، ۱۰۰ توله سگ و بچه‌گره در ایالات متحده به دنیا آمدند! و در همین مدت، در حدود ۸۰ سگ و گربه، به خاطر نبودن خانه برای آنها کشته شدند.

حقایق دربارهٔ موش‌ها

همسترها دوست دارند همهٔ روز بخوابند و شب‌ها این طرف و آن طرف بدونند و به طور کلی دوست دارند تنها زندگی کنند. از طرف دیگر موش‌های کوهی^(۱) همهٔ روز با دوستانشان بازی می‌کنند. خیلی مهم است که این چیزها را بدانیم.

آیا دوست دارید که همهٔ عمرتان را با دشمنان در یک اتاق بگذرانید؟ همستری که در یک جعبهٔ شیشه‌ای با همسترهای دیگری که دوستش ندارد زندگی می‌کند باید درست همین احساس را داشته باشد.

و چه احساسی دارید وقتی یک نفر در نیمهٔ شب شما را از خواب بیدار می‌کند؟ خوب، این شبیه همان احساسی است که موش‌ها وقتی کسی آنها را وسط روز بیدار می‌کند دارند.

همسترها، موش‌های کوهی موش‌ها و خوکچه‌های هندی ممکن است کوچک باشند، اما این حیوانات کوچک چیزها را درست مثل

حیوانات بزرگ احساس می‌کنند. آنها از بچه‌هایشان مواظبت می‌کنند و به آنها شیر می‌دهند و دوست دارند به آغوش کسی پناه ببرند یا در جای گرم و راحتی باشند، و وقتی کسی ناگهان آنها را بگیرد یا از دمشان بگیرد و بلند کند به شدت می‌ترسند.

با چند حقیقت آشنا شوید

خوکچه‌های هندی اصلاً خوک نیستند. فقط به خاطر آنکه صدایشان شبیه صدای خوک است آنها را به این اسم صدا می‌زنند.

■ موش‌ها وقتی به دنیا می‌آیند کوچک و صورتی‌رنگ هستند و بدنشان مو ندارد.

■ همسترها، موش‌ها، سنجاب‌ها و خارپشت‌ها چیزهای مشترک زیادی دارند. آنها همه از جوندگان هستند با دو دندان تیز و بلند در جلوی دهانشان.

هر حیوان را به سرزمین مبدأ خود وصل کنید:

خوکچه هندی	صحراهای خاورمیانه
همستر	آمریکای جنوبی
موش کوهی	اروپا و روسیه جنوبی

جواب‌ها

خوکچه هندی - آمریکای جنوبی
همستر - صحراهای خاورمیانه
موش کوهی - اروپا و روسیه جنوبی

کارهایی که می‌توانید برای کمک به جوندگان انجام دهید

■ یاد بگیرید که چه حیوانی روزها می‌خوابد و چه حیوانی شب‌ها؛ بفهمید کدام حیوان دوست دارد با همجنس‌انش در یک‌جا باشد و کدام حیوان دوست دارد تنها باشد. و وقتی این چیزها را دانستید حتماً به نیازها و خواسته‌های هر حیوان احترام بگذارید و آن را مراعات کنید.

■ اگر خوکچه هندی، موش، موش کوهی و یا همستر دارید، اطمینان حاصل کنید که قفس‌شان جادار باشد و برای خزیدن، مخفی شدن، چرخ مخصوص ورزش و اسباب‌بازی‌های تفریحی جا داشته باشد. در ضمن، قفس‌شان را هم خیلی تمیز نگه دارید.

■ بهتر است نگذارید حیواناتان بچه‌دار شود، چون احتمالاً جا برای همه آنها ندارید. ممکن است فکر کنید بچه‌ها را به دوستان و همسایه‌ها می‌دهید، اما قبل از هر چیز باید فکر کنید که آیا آنها هم به خوبی شما از این حیوانات نگهداری خواهند کرد؟ شما فقط نباید برای بچه‌ها خانه پیدا کنید، بلکه باید خانه خوب پیدا کنید، و این کار همیشه هم آسان نیست. بنابراین مطمئن باشید که حیوانات نر و ماده را در قفس‌های جداگانه نگهداری می‌کنید!

به همسترتان کمک کنید یک خانهٔ پنبه‌ای بسازد

با پدر و مادرتان به داروخانه بروید و مقداری گلوله‌های پنبه‌ای سفید تهیه کنید. سه یا چهار گلولهٔ پنبه‌ای را شب توی قفس همسترتان قرار دهید. همسترتان کاری با پنبه‌ها نمی‌کند تا وقتی که شما بخوابید، بنابراین فردا صبح قفس را نگاه کنید. فردا دوباره مقدار بیشتری گلولهٔ پنبه‌ای در قفس قرار دهید. همسترتان از گلوله‌های پنبه‌ای برای خودش یک خانه پنبه‌ای خواهد ساخت!

همسترها توی لُپ‌هاشان
کیسه‌های بزرگی دارند که
می‌توانند غذا را توی آن
نگه دارند و به خانه بیاورند.

چه خبر از پرنده‌ها؟

پرنده‌ها چون خیلی زیبا هستند، بعضی‌ها دوست دارند آنها را در کنار خود نگه دارند تا بتوانند هر چقدر که دلشان می‌خواهد تماشایشان کنند. بسیاری از پرنده‌های رنگارنگ در طبیعت به دام می‌افتند و گرفتار می‌شوند و سر از پرنده‌فروشی‌ها در می‌آورند. این پرنده‌ها پس از به دام افتادن در جعبه‌های کوچکی کنار هم چپانده می‌شود و در هواپیما یا کشتی قرار داده می‌شوند. گاهی مدت زمان زیادی طول می‌کشد تا به مغازه پرنده‌فروشی برسند. تا وقتی به آنجا برسند، بیشتر آنها مرده‌اند! من معمولاً از دیدن پرنده‌ها در قفس غمگین می‌شوم. آنها پرهای زیبایی دارند و گاهی آوازهای زیبایی می‌خوانند، اما نمی‌توانند پرواز کنند. اگر من می‌توانستم پرواز کنم، حتماً خیلی غمگین می‌شدم وقتی کسی مرا همه عمر توی قفس می‌انداخت و آنجا از من نگهداری می‌کرد.

با چند حقیقت آشنا شوید

■ پرنده‌ها دارای استخوان‌های توخالی هستند تا وزن زیادی نداشته

باشند. یک پرنده سنگین نمی‌تواند مسافتی طولانی را پرواز کند.

■ پرنده‌های ماده تخم می‌گذارند، اما اگر پرنده نری آن دور و بر نباشد، تخم‌ها بارور نمی‌شوند و هرگز به جوجه تبدیل نمی‌گردند.

■ وقتی کسی می‌گوید «شما به قدر یک پرنده غذا می‌خورید» معمولاً منظورش این است که شما زیاد غذا نمی‌خورید. وقتی به شما می‌گویند «مثل خوک غذا می‌خوری» معمولاً منظورش این است که شما خیلی غذا می‌خورید. ظاهراً این مردم چیز زیادی درباره پرنده‌ها و خوک‌ها نمی‌دانند. پرنده‌ها مقدار زیادی غذا می‌خورند چون برای پرواز به انرژی احتیاج دارند، در حالی که بعضی خوک‌ها در مورد خوردن خیلی وسواسی و حساس هستند.

کارهایی که می‌توانید برای پرنده‌ها انجام دهید

■ اگر پرنده ندارید، خیلی در این باره فکر کنید که آیا می‌خواهید پرنده‌ای را برای همه عمر به داخل قفس بیندازید و مراقب باشید هرگز پرنده‌ای را که در طبیعت به دام انداخته شده و گرفتارش کرده‌اند نخرید.

■ کمی از وقت خود را صرف تماشای پرنده‌ها و حشی کنید. به صدای غازهایی که هر بهار و پاییز در بالای سرتان می‌گذرند گوش کنید. بازهایی را که از بالای درختان به هوا اوج می‌گیرند تماشا کنید و به بال‌زدن مرغ مگس‌خوار در کنار یک گل نگاه کنید، به صدای خش‌خش برگ‌ها توجه کنید تا پرنده‌ها آوازخوانی را که از شاخه‌ای به شاخه دیگر می‌پرنند ببینید. راه‌های فراوانی برای دیدن پرنده‌ها در طبیعت وجود دارد. اگر

همین حالا می‌خواهید بدانید چطور به فصل خانه ساختن برای پرنده‌ها در اواخر همین کتاب مراجعه کنید تا ایده‌های خوبی پیدا کنید.

■ اگر از قبل پرنده‌ای دارید، قفس خیلی بزرگی برایش فراهم کنید و تعداد زیادی جای نشستن، اسباب‌بازی، آینه و چیزهای لذت‌بخش در درون قفس قرار دهید. به او هر روز غذا و آب تازه بدهید و قفسش را خیلی تمیز نگه دارید.

■ اگر فقط یک پرنده دارید، او ممکن است خیلی احساس تنهایی کند. هر روز با او حرف بزنید، برایش آواز بخوانید و با او بازی کنید. به پناهگاه حیوانات هم سر بزنید تا پرنده‌ای برای مصاحبت او پیدا کنید. (توجه داشته باشید که درست از نوع پرنده خودتان باشد) به این ترتیب هم به پرنده خودتان کمک کرده‌اید و هم به پرنده‌ای از پناهگاه.

■ اگر در خانه حیوانات دیگری مثل سگ و گربه دارید، مطمئن باشید که پرنده خارج از دسترس آنها باشد.

■ اگر به پرنده‌تان اجازه می‌دهید که از قفس خارج شود و به اطراف پرواز کند، کرکرها را بکشید. وقتی پرنده‌ها پنجره‌ها را می‌بینند، فکر می‌کنند می‌توانند به سمت خارج پرواز کنند. آنها چیزی از شیشه نمی‌دانند و گاه مستقیماً به سمت شیشه می‌پرنند و در اثر برخورد با شیشه حتماً صدمه می‌بینند.

■ بسیاری از پرنده‌ها دوست دارند شب‌ها از سکوت و آرامش برخوردار شوند، بنابراین می‌توانید شب‌ها قفس را با ملافه‌ای بپوشانید و صبح‌ها پارچه را بردارید و به پرنده‌تان روزبخیر بگویید.

کودک قهرمان

کودک ده ساله‌ای به نام جرمی اهل لوئیزیانا پوستری درست کرد و در آن نشان داد که مردم چه رفتاری باید با حیوانات داشته باشند و چه رفتاری نباید داشته باشند. این پوستر آن قدر خوب طراحی شده بود که جرمی جایزه اول ساختن پوستر را در مسابقه‌ای که عنوانش «با حیوانات مهربان باشیم» بود از آن خود کرد و پوسترش به نمایش گذاشته شد تا همه آن را ببینند!

پرنندگان و خزندگان دارای چیزی مشترک هستند: هر دو فلس (پولک) دارند. مارها و سوسمارها همه جای بدنشان فلس دارد، در حالی که پرنندگان فقط روی پاهایشان فلس دارند.

بهترین آرزوهای خود را نثار ماهی‌ها کنید

برای مردم خیلی سخت است که برای تماشای ماهی‌ها به زیر آب بروند. به همین علت مردمی که می‌خواستند ماهی‌ها را تماشا کنند آکواریوم را اختراع کردند. بعضی وقت‌ها مردم چیزهایی اختراع می‌کنند که برایشان خوب است، اما این به آن معنا نیست که برای حیوانات هم خوب است. آیا فکر می‌کنید آکواریوم هم یکی از آن چیزهاست؟

بعضی از ماهی‌های برکه‌ها و دریاچه‌ها برای مدتی می‌توانند در آکواریوم زندگی کنند. شاید ماهی‌ها برایشان اهمیت نداشته باشد که تمام روز دایره‌وار دور خودشان شنا کنند. تشخیص سخت است. اما ماهی‌های دیگری هستند، معمولاً دارای رنگ روشن، که ماهی آب شور هستند و از اقیانوس صید می‌شوند و به آکواریوم آورده می‌شوند. که خیلی زود در آکواریوم می‌میرند. برای گرفتن این ماهی‌ها، مردم از مواد شیمیایی و داروهای استفاده می‌کنند که در نهایت تعداد زیادی از ماهی‌ها را می‌کشد.

ما باید مواظب باشیم صرفاً برای به آکواریوم انداختن ماهی‌ها به آنها

۷۴ □ شما حیوانات را دوست دارید

صدمه نزنیم. به هر حال، علت اینکه مردم ماهی‌ها را در آکواریوم نگه می‌دارند این است که آنها را دوست دارند. آیا جز این است؟

با چند حقیقت آشنا شوید

■ می‌توانید تصور کنید که به جای بینی یا دهان از شکاف پوستتان تنفس کنید؟ این کاری است که ماهی‌ها می‌کنند. آنها از طریق شکاف‌هایی که آبشش نامیده می‌شوند و در دو طرف بدن آنها قرار دارد تنفس می‌کنند و در زیر آب نفس می‌کشند.

■ بعضی از ماهی‌ها از آب بیرون می‌پرند تا حشرات را شکار کنند.

■ بعضی از ماهی‌ها مثل کرم شب‌تاب می‌درخشند.

■ صخره‌های مرجانی به علت گرفتن ماهی‌ها و فروش آنها به مردم

در حال نابودی هستند.

درست یا غلط

■ کوسه یک ماهی است	□ درست	□ غلط
■ خوک دریایی یک ماهی است	□ درست	□ غلط
■ ستاره دریایی یک ماهی است	□ درست	□ غلط

جواب‌ها

بهترین آرزوهای خود را نثار ماهی‌ها کنید □ ۷۵

۱- درست

۲- غلط. خوک‌های دریایی پستاندارانی نظیر ما هستند. آنها هوا تنفس می‌کنند و به بیچه‌های خود شیر می‌دهند.

۳- غلط. بعضی از حیوانات اسامی غلط‌اندازی دارند. آیا این طور نیست؟

کارهایی که برای کمک به ماهی‌ها می‌توانید انجام دهید

■ به برکه‌ها، دریاچه‌ها و اقیانوس‌ها بروید و با عینک غواصی به درون آب نگاه کنید. ماهی‌ها را آن‌طور که باید باشند و در وضعیت طبیعی‌شان ببینید، در حال آزادانه شناکردن!

■ اگر از قبل آکواریوم دارید، آن را تمیز نگه دارید و دقت کنید بیش از حد به ماهی‌هاتان غذا ندهید. درباره ماهی‌ها کتاب بخوانید و یاد بگیرید کدام یک از ماهی‌ها می‌توانند در صلح و آرامش در کنار هم زندگی کنند. این اطلاعات باعث می‌شود ماهی جدیدی که ممکن است ماهی‌های دیگر را بکشد یا به آنها صدمه بزند به داخل آکواریوم نیندازید.

■ پیش از گرفتن ماهی‌های گرمسیری یا آب شور خوب فکر کنید. به جای پر کردن آکواریوم از ماهی‌ها می‌توانید آن را با ماسه، گیاهان دریایی و گوش ماهی پر کنید. می‌توانید خلاق باشید و به جای آکواریوم گلخانه بسازید.

■ شما می‌توانید کارآگاه حیوانات باشید! می‌توانید به مغازه‌های حیوان‌فروشی بروید و آنجا را بازرسی کنید. به دنبال ماهی‌های

گرمسیری و آب شور، ماهی‌های مرده‌ای که روی آب آمده‌اند، ماهی‌هایی که زخمی هستند یا قسمتی از دمشان کنده شده است بگردید. اگر مشکلی می‌بینید، به مدیر مغازه نامه بنویسید. نوشتن نامه آسان و نوعی تفریح است. می‌توانید هرطور که مایلید احساساتتان را بیان کنید و کسی هم نمی‌تواند حرفتان را قطع کند! در عین حال می‌توانید به انجمن حمایت از حیوانات منطقه خودتان هم تلفن بزنند و از آنها بخواهید کسی را برای بازرسی بفرستند. خودتان را معرفی کنید و آنچه را دیده‌اید به مأمور تحقیق بگویید.

حمایت از پناهگاه‌ها و نه مغازه‌ها

وقتی بچه بودم، موقع برگشتن از مدرسه باید از جلوی یک مغازه حیوان فروشی رد می‌شدم. من دوست داشتم کمی آنجا توقف کنم و با توله سگ‌ها بازی کنم. چیزی که آن موقع نمی‌دانستم این بود که بیشتر این توله سگ‌ها از مراکز پرورش سگ می‌آمدند.

مراکز پرورش سگ جاهایی هستند که سگ‌های غمگین و تنها در قفس‌های کوچک زندگی می‌کنند و مجبورند پشت سر هم توله بیاورند. هر بار که سگ بچه‌دار می‌شود بچه‌هایش را از او می‌گیرند و در مغازه‌های حیوان فروشی به فروش می‌رسانند. مغازه‌های حیوان فروشی معمولاً نژادهای اصیل و خالص را می‌فروشند و مراکز پرورش سگ به طور دائم احتیاج این مغازه‌ها را تأمین می‌کنند. پس از پنج یا شش سال، سگ‌هایی که توله می‌آوردند دیگر قادر به این کار نیستند به همین علت کشته

می‌شوند.

با چند حقیقت آشنا شوید!

■ در مراکز پرورش سگ، بسیاری از توله سگ‌ها وقتی هنوز خیلی خیلی خیلی کوچک هستند از مادرانشان جدا می‌شوند. سپس آنها در جعبه‌ها یا قفس‌های کوچکی گذاشته می‌شوند و ممکن است چندین روز سفر کنند تا به مغازه حیوان فروشی برسند

■ در خیلی از ایالت‌ها، اگر شما توله سگی را از یک مغازه حیوان فروشی بخرید و بعد معلوم شود که او مریض بوده است، مغازه حیوان فروشی مجبور نیست پولی بابت معالجه حیوان بپردازد.

■ اگر توله سگی در مغازه حیوان فروشی مریض شود، صاحبش گاهی به جای آنکه برای معالجه او پولی خرج کند، او را می‌کشد.

■ حیوانات دیگری هم در مغازه حیوان فروشی وجود دارند که زندگیشان افتضاح است. پرندگان اغلب در قفس‌های شلوغ و کثیف نگهداری می‌شوند و موش‌ها روی هم روی هم در مخزن‌های کوچک زندگی می‌کنند.

کارهایی که می‌توانید برای کمک به حیوانات مغازه

حیوان فروشی انجام دهید

■ به جای خریدن حیوان از مغازه حیوان فروشی، قبول حیوان از پناهگاه یا انجمن حمایت از حیوانات را مورد بررسی قرار دهید. خریدن

یک موجود زنده یک کم خنده دار است، آیا این طور نیست؟ اگر مردم از مغازه حیوان فروشی توله سگ نمی خریدند مراکز پرورش سگ کارشان می خوابید و متوقف می شد و در عوض سگ های پناهگاه به جای کشته شدن خانه های خوب پیدا می کردند.

■ می توانید ذره بینتان را بردارید و به عنوان کارآگاه حیوانات برای بازرسی به مغازه حیوان فروشی محله تان بروید. به دنبال حیوانات مریض و قفس های کثیف بگردید. به پرنده ها نگاه کنید: آیا قفس شان تمیز است و تعداد زیادی جای نشستن، اسباب بازی و آب تمیز و تازه دارند یا تعداد زیادی پرنده توی قفس های کوچک جا داده شده اند؟ آیا پرنده ها به نظر سالم می رسند یا پرهایشان خورده شده و شکسته است؟ آیا پرنده ها از طبیعت گرفته شده اند یا در قفس پرورش داده شده اند؟ آیا موش ها و موش های کوهی به تعداد زیاد در مخزن های کوچک قرار داده شده اند؟ اگر مشکلی می بینید به مدیر مغازه نامه بنویسید یا به انجمن حمایت از حیوانات تلفن کنید و مشکلی را که دیده اید گزارش دهید.

■ شما می توانید جعبه و خاک برای گربه، اسباب بازی، قلاده، مهار کمربندی، و مهار را از مغازه هایی که وسایل مورد نیاز حیوانات را می فروشند و نه خود حیوان را تهیه نمایید.

از حیوانات خود محافظت کنید

آیا هرگز سگی را دیده اید که توی پیاده رو به تیر بسته شده باشد؟ یا در حیاط تنها رها شده باشد؟ یا گربه ای که در محله پرسه بزند؟ شما شاید

این را ندانید اما تنها گذاشتن حیوان در بیرون از خانه واقعاً کار خطرناکی است. آنها ممکن است دزدیده شوند.

عده زیادی از مردم می خواهند بدانند وقتی جمعیت حیوانات خانگی این قدر زیاد است، چرا باید یک نفر بخواهد سگ یا گربه ای را بدزدد. آنها فکر می کنند به قدر کفایت سگ و گربه وجود دارد که بدون دزدیدن سگ و گربه یک نفر دیگر بشود سگ و گربه داشت.

اما سگ و گربه ها برای این دزدیده نمی شوند که کسی به همدم و مصاحب نیاز دارد؟ بیشتر آنها توسط کسانی دزدیده می شوند که می خواهند با فروش آنها به آزمایشگاه ها پول به دست آورند. باورکردنش سخت است که کسی سگ یا گربه ای را بدزدد که آن را به آزمایشگاه هایی که بر روی حیوانات آزمایش می کنند بفروشد، اما این کار واقعاً اتفاق می افتد؛ بیشتر از آنچه فکر می کنید. ما درباره آزمایش کردن بر روی حیوانات بعداً صحبت خواهیم کرد. در حال حاضر مهم ترین چیز آن است که از حیوان خود محافظت کنید.

برعکس نوزاد انسان که درست از لحظه تولد می تواند ببیند، توله سگ ها و بچه گربه ها با چشم بسته به دنیا می آیند.

با چند حقیقت آشنا شوید!

■ بسیاری از مردمی که به آگهی‌های «سگ مجانی در ازای خانه خوب» جواب می‌دهند، اصلاً برنامه‌شان دادن خانه خوب به آن حیوان نیست. آنها صرفاً برای این به این آگهی‌ها جواب می‌دهند که حیوان را بگیرند و در اختیار آزمایشگاه‌ها قرار دهند.

■ مردمی که می‌خواهند حیوانات را به آزمایشگاه‌ها بفروشند موقع جواب دادن به این آگهی‌ها وانمود می‌کنند که واقعاً خواهان داشتن یک حیوان خانگی هستند. آنها با موذیگری و فریبکاری سعی می‌کنند هرطور شده حیوان را به چنگ بیاورند.

■ با آنکه داشتن گردن‌بند و برچسب آدرس و هویت برای حیوانات بسیار مهم است اما مانع دزدیدن آنها نمی‌شود.

■ حیوانات کوچک و متوسط که رفتاری دوستانه و صمیمی دارند بیشتر از حیواناتی که پرخاشجو و دارای جثه بزرگ هستند در معرض خطر دزدیده شدن هستند. با این وجود مردم باید مراقب حیوانات خود باشند حتی اگر حیوان بزرگ جثه دارند.

کارهایی که می‌توانید برای محافظت از حیوانات انجام دهید

■ می‌توانید سگ و گریه خود را خالکوبی (تتو) کنید. دامپزشک می‌تواند هویت او را روی شکمش خالکوبی ثابت و همیشگی کند. به این ترتیب اگر آنها دزدیده و به یک آزمایشگاه فروخته شوند، آزمایش‌کنندگان خواهند فهمید که حیوان متعلق به شماست و می‌توانند او را به شما برگردانند. آنها شماره‌ای را که روی بدن حیوان خالکوبی شده است نگاه می‌کنند و از طریق فایل یا پرونده‌ای که سابقه حیوانات خالکوبی شده در آن نگهداری می‌شود و به «تلفن قرمز حیوانات خانگی - برای پیدا کردن» معروف است، صاحب حیوان را شناسایی و او را به صاحبش بر می‌گردانید.^(۱)

■ وقتی حیوان خود را تمام روز توی حیاط می‌گذارید مواظب باشید. خیلی از حیوانات معمولاً وقتی دزدیده می‌شوند که کسی خانه نیست.

۱ - برای اطلاعات بیشتر می‌توانید با تلفن: 800) 828-8667=Tattoo-A-Pet تماس بگیرید.

■ شاید بخواهید در این رابطه نامه‌ای به سردبیر روزنامه محلی‌تان بنویسید. بیشتر مردم اصلاً فکرش را هم نمی‌کنند که حیواناتشان ممکن است برای فروخته شدن به آزمایشگاه دزدیده شود!

■ می‌توانید به قسمت آگهی‌های روزنامه نگاه کنید و به آگهی‌هایی که می‌گویند، «سگ مجانی در ازای خانه خوب» تلفن بزنید و به آنها هشدار بدهید که برای دادن حیواناتشان خیلی مراقب باشند چون کسی ممکن است او را به آزمایشگاه بفروشد.

■ اگر سگی را می‌بینید که به تیر یا دیرکی بسته شده، می‌توانید کنار سگ بایستید تا انسان نگهدارش بیاید و با او درباره اینکه سگش ممکن است دزدیده شود صحبت کنید. (توجه: وقتی منتظر ایستاده‌اید به سگ دست نزنید. سگ شما را نمی‌شناسد و ممکن است گازتان بگیرد.)

کُتْ (تیم عملیات حیوانی کودکان) کشیک بگذارد

می‌توانید با بچه‌های دیگر محله‌تان قرار بگذارید که مواظب سگ‌هایی که همه روز تنها هستند و گربه‌هایی که توی محله پرسه می‌زنند باشید. اگر دیدید کسی با ماشین آن دوروبرها می‌پلکد و چشمش به حیوانات است، به پدر و مادرتان اطلاع دهید، و به همسایه‌تان هشدار بدهید که حیوانش را داخل خانه نگه دارد. شماره ماشین را هم بردارید!

کاری نکنید که از آوردن حیوان خانگی متأسف شوید

بعضی از حیوانات همدم خوبی برای انسان‌ها نمی‌شوند. آنها دوست

ندارند توی قفس یا پشت نرده‌ها زندگی کنند؛ آنها زیاد از مردم خوششان نمی‌آید. و به خانه مردم تعلق ندارند. برای مثال، خرس‌های قطبی دوست دارند در آب خیلی سرد شنا کنند و کیلومترها روی تکه‌های بزرگ یخ سفر کنند. من لازم نیست به شما بگویم که خرس‌ها دوست و رفیق خوبی برای انسان‌ها نمی‌شوند. همین‌طور میمون‌ها، راکون‌ها، اوپوسوم‌ها^(۱)، سنجاب‌ها یا روباه‌ها. در حقیقت بیشتر حیوانات برای زندگی با انسان خلق نشده‌اند!

با چند حقیقت آشنا شوید!

■ بعضی از مغازه‌های حیوان فروشی حیواناتی نظیر میمون‌ها را هم که هرگز نباید با انسان‌ها زندگی کنند، می‌فروشند.

■ بعضی از مردم دوست دارند حیوانات وحشی و کمیاب را نگه دارند، گرچه آنها نه دوست و همدم خوبی برای انسان‌ها می‌شوند و نه به خانه آنها تعلق دارند.

■ حتی اگر کسی بچه بی‌پدر و مادر یک حیوان وحشی را نجات داد و او را بزرگ کرد، وقتی او به حد کافی بزرگ شد که بتواند در طبیعت زنده بماند و از خود مراقبت کند، باید او را آزاد کند.

کارهایی که می‌توانید برای جلوگیری از «موجب افسوس شدن

۱ - جانوری از راسته کانگوروها

۸۶ شما حیوانات را دوست دارید

حیوان خانگی» انجام دهید.

■ حیوانات وحشی را در طبیعت به حال خود بگذارید! این شامل قورباغه‌ها، وزغ‌ها، مارها، لاک‌پشت‌ها و کرم‌های پروانه هم می‌شود.
■ به جنگل بروید و آرام زیر یک درخت بنشینید. حیوانات وحشی را از نزدیک تماشا کنید و به صدایشان گوش کنید و از آنها در محیط طبیعی خودشان لذت ببرید.

پی ببرید که کدام حیوانات همدم و رفیق مناسبی نمی‌شوند

(برای این بازی حداقل به یک دوست دیگر نیاز دارید)

حیوانی را در نظر بگیرید و یک نفر «آن» حیوان باشد. بقیه، سه سؤال دربارهٔ حیوان می‌پرسند تا تصمیم بگیرند آیا آن حیوان می‌تواند رفیق و همدم مناسبی باشد یا خیر. کسی که «آن» حیوان شده است (نقش آن حیوان را بازی می‌کند) خصوصیات حیوان را آشکار می‌کند و به دادن اطلاعات می‌پردازد. حق با کیست؟ جاها را عوض کنید و دوباره امتحان کنید.

مراقب حیواناتی که در کلاس هستند باشید

وقتی من کلاس سوم بودم، همستری در کلاس ما زندگی می‌کرد و من بازی کردن با او را خیلی دوست داشتم. من متوجه نبودم که وقتی او را وسط روز از قفسش بیرون می‌آورم، در واقع از خواب بیدارش می‌کنم. یک روز بعد از ظهر من او را بلند کردم و او مرا گاز گرفت. دندان او توی شستم فرو رفت و او ول نمی‌کرد. من واقعاً ترسیدم و شروع به تکان دادن

دستم کردم تا او را از دستم جدا کنم. بالاخره او روی زمین افتاد. انگشتم شروع به خونریزی کرد و همه جا خونی شد. خیلی وحشتناک بود و من خیلی دلم برای خودم سوخت.

بعضی حیوانات مثل گورخر و سگ وحشی آفریقایی هرگز کاملاً اهلی نمی شوند. حتی اگر از بچگی با انسان‌ها بزرگ شوند.

تازه این اواخر بود که کم‌کم دلم برای همستر شروع به سوختن کرد. او دلش نمی‌خواست من از خواب بیدارش کنم، اما چکار می‌توانست بکند؟ او نمی‌توانست بگوید، «تنهام بگذار زو» بنابراین حدس می‌زنم او از تنها راهی که می‌دانست آن را به من گفت. و وقتی او سعی داشت به من حالی کند که دلش نمی‌خواهد از خواب بیدارش کنم، من با او چه کردم؟ پرتش کردم روی زمین! این حتماً برای او خیلی ترسناک‌تر بوده تا دندان‌گرفتنش برای من. این چیزها را که فهمیدم نسبت به کاری که در مورد همستر کرده بودم احساس بسیار بدی پیدا کردم. من راجع به اینکه همستر چه می‌خواهد فکر نکرده بودم و فقط درباره آنچه که خودم می‌خواستم فکر کرده بودم. این فقط تقصیر من نبود. آن موقع من فقط ۸ سال داشتم و یک نفر باید این چیزها را به من یاد می‌داد. من نمی‌دانستم بهترین روش رفتار با آنها چگونه است. در واقع، به هیچکس در کلاس ما چیزی راجع به همسترها آموخته نشده بود.

بعضی پرنده‌ها نمی‌توانند بوها را خوب حس کنند. اما خیلی خوب می‌شنوند. یک جغد از بالای درخت می‌تواند صدای دویدن یک موش کوچک بر روی زمین را بشنود.

با چند حقیقت آشنا شوید

- بزرگ‌ها باید چیزهایی در رابطه با حیوانات به کودکان بیاموزند، اما گاهی این کار را نمی‌کنند. این معنایش این است که شما بچه‌ها خودتان باید خوب فکر کنید و مطمئن شوید که همان‌طور که من آن همستر را اذیت کردم شما به اشتباه و از روی ندانستن به حیوانی آزار نمی‌رسانید.
- حیوانات کلاسی^(۱) نیاز دارند که کسی آخر هفته‌ها، در طول تعطیلات و تمام تابستان از آنها مراقبت کند.
- گاهی همه بچه‌های کلاس سعی می‌کنند به حیوان خوراکی بدهند. این اصلاً خوب نیست. بعضی حیوانات، مثل ماهی‌ها، در اثر زیاد خوردن می‌میرند.
- در مدارس، گاه درجه حرارت در شب‌ها خیلی پایین می‌آید و سرد می‌شود، حیوانات هم خیلی سردشان می‌شود.
- کلاس برای حیوانات جای پر سر و صدا و شلوغی است، مثلاً برای همستر که در طول روز می‌خوابد.

۱ - حیواناتی که معمولاً در آزمایشگاه و برای ساعت درس علوم نگهداری می‌شوند. م.

کارهایی که می‌توانید برای کمک به حیوانات کلاس انجام دهید

■ از معلمتان بخواهش کنید همه چیز را دربارهٔ همهٔ حیواناتی که در کلاس زندگی می‌کنند به همهٔ افراد کلاس یاد بدهد.

■ یک گروه مراقبت از حیوانات در کلاس خود تشکیل دهید. گروه شما می‌تواند مراقبت کند و مطمئن شود که با همهٔ حیوانات خوب رفتار می‌شود و همهٔ آنها چیزهای لازم برای سالم و شاد زندگی کردن را در اختیار دارند.

■ از معلمتان بپرسید آیا می‌شود به جای گرفتن یک حیوان دیگر برای کلاس، یک دانه‌خوری برای پرندگان بیرون پنجره آویزان کنید؟ می‌توانید یک کتاب شناسایی پرندگان برای کلاس تهیه کنید تا پرندگانی را که به سراغ دانه فوری می‌آیند شناسایی کنید. شما باید دانه‌خوری را در طول زمستان همیشه پر از دانه نگه دارید چون پرندگان عادت می‌کنند و به شما وابسته می‌شوند. اگر همین حالا می‌خواهید بدانید چگونه می‌شود یک دانه‌خوری ساخت، به فصل «خانه ساختن برای پرندگان» در اواخر همین

جواب به سؤالات درست یا غلط

- ۱- درست
- ۲- درست و غلط. بعضی ایالات لازم می‌دانند و بعضی نه.
- ۳- غلط. اما دادکشیدن سر حیوانات کار قشنگی نیست.
- ۴- درست. در هر ایالت قوانین ضد ظلمی برای حمایت از حیوانات در برابر سوءاستفاده از آنها وجود دارد.

کارآگاه کشف بی‌رحمی و ظلم نسبت به حیوانات باشید

همه ما احتمالاً از روی ندانم‌کاری یا بی‌توجهی به یکی از دوستان حیوانمان صدمه زده و به او آزار رسانده‌ایم. باید مطمئن شوید که هرگز از روی عصبانیت یا به خاطر آنکه روزی خُلقتان خوش نیست به حیوانی آزار نرسانید.

گرچه، فقط از روی اشتباه آزار رساندن به حیوانات نیست که باید نگرانش باشیم، چون باور بکنید یا نه، بعضی از مردم به حیواناتشان از روی عمد صدمه می‌زنند و آزار می‌رسانند! بعضی مردم سگ‌هایشان را می‌زنند، به گربه‌شان لگد می‌زنند یا به اسبشان شلاق می‌زنند. می‌دانم به نظر باورکردنی نمی‌آید، اما حقیقت دارد. درست همانند قوانینی که علیه ظلم به کودکان وجود دارد، قوانینی نیز علیه ظلم به حیوانات وجود دارد. اما برای اجرای قانون، باید مچ کسانی که قانون را می‌شکنند گرفت و دستگیرشان کرد. و این جایی است که شما وارد صحنه می‌شوید.

درست یا غلط

- طبق قانون مردم باید به حیواناتشان غذا بدهند. □ درست □ غلط
- طبق قانون به سگ‌ها باید سالی یکبار واکسن هاری زده شود. □ درست □ غلط
- دادکشیدن سر حیوان خلاف قانون است. □ درست □ غلط
- لگزدن یا کتک زدن به حیوان خلاف قانون است. □ درست □ غلط

کارهایی که برای متوقف کردن ظلم به حیوانات می‌توانید انجام دهید

■ می‌توانید به نماینده یا سناتور ایالت خود تلفن بزنید یا نامه بنویسید. از نماینده یا سناتور ایالتتان بخواهید که یک کپی از قوانین علیه ظلم به حیوانات برای شما بفرستد. آنها را مطالعه کنید تا بدانید چه کاری قانونی و چه کاری غیرقانونی است.

شاید خواندن قوانین کار سختی باشد، چون گاهی به شکل پیچیده‌ای نوشته شده است، اما برای کارآگاه بودن و مبارزه علیه ظلم به حیوانات لازم است آنها را بدانید. می‌توانید از پدر و مادر و یا معلم خود برای خواندن و فهمیدن آن قوانین کمک بگیرید.

در عین حال می‌توانید به مأمور تحقیق ظلم هم تلفن بزنید و اگر در موردی شک دارید و نمی‌دانید آیا چیزی علیه قانون هست یا نه از او سؤال کنید.

■ شما ممکن است قبلاً به مأمور تحقیق ظلم تلفن کرده و دربارهٔ مسایل و مشکلات مغازه‌های حیوان‌فروشی با او صحبت کرده باشید. در

عین حال شما می‌توانید هرگاه در خیابان‌ها شاهد ظلم به حیوانات هستید آن را گزارش دهید. برای مثال، اگر می‌بینید کسی سگی را با لگد می‌زند می‌توانید به مأمور تحقیق ظلم تلفن بزنید. به او بگویید که شما می‌خواهید به متوقف شدن ظلم نسبت به حیوانات در محله‌تان کمک کنید!

■ می‌توانید دوربین دوچشمی خود را بیرون بیاورید و دنبال موارد ظلم به حیوانات بگردید. وقتی حیوانی را زیر ذره‌بین می‌برید توجه کنید آیا به نظر می‌رسد خوب غذا خورده و خوب از او مراقبت به عمل آمده است یا خیر. اگر حیوانی زوزه می‌کشد، می‌لنگد یا ناسالم به نظر می‌رسد مراقبش باشید. اگر فکر کردید علتش یکی از موارد ظلم به حیوانات است به بازرس تحقیق تلفن بزنید.

صحبت مهربانانه

(برای این کار به یک دوست نیاز دارید.)

یکی از شما نقش یکی از بچه‌های تیم عملیات حیوانی کودکان (کت) را بازی کند و دیگری نقش همسایه یا دوستی را بازی کند که سگش را می‌زند. بچه‌ای که عضو گروه کت است باید تمرین کند که با همسایه یا دوستش درباره مهربانی و دلسوزی نسبت به حیوانات صحبت کند. وقتی صحبت به پایان می‌رسد، همسایه باید به شما بگوید که کدام قسمت از صحبت شما به نظرش منطقی و درست آمده و به او کمک کرده است تا بفهمد کتک زدن به سگ‌ها کار درستی نیست. نقش‌ها را عوض کنید و دوباره بازی را از سر بگیرید. اگر دوست یا مردمی را می‌بینید که می‌دانید

سگشان را می‌زنند با آموختن مهربانی نسبت به حیوانات به آنها و به حیوانات کمک کنید.

حقه‌های پاکوفتن و جهیدن (پا به زمین زدن و پریدن)

حیواناتی که
برای تفریح
از آنها استفاده می‌شود

نگاه کردن به حیوانات مایه سرگرمی و تفریح است. به همین علت حیوانات زیادی در تلویزیون، رودیو^(۱)، سیرک و باغ وحش وجود دارند. آیا تا به حال از خود پرسیده‌اید حیواناتی که در این نمایش‌ها شرکت داده می‌شوند آیا واقعاً تمایل به اجرای برنامه برای مردم یا زندگی در قفس یا ستاره سینما شدن دارند یا خیر؟ اگر واقعاً به حیوانات اهمیت می‌دهید، پرسیدن این سؤال‌ها بسیار مهم است و اگر واقعاً دلتان می‌خواهد به حیواناتی که مایه تفریح و سرگرمی مردم می‌شوند کمک کنید، کافی است که صفحه را برگردانید...

... و سپس به نجات زندگی‌ها بروید!

۱ - نمایش گاوچران‌ها که در آن مهارت‌های خود را مانند کمندان‌دازی، اسب سواری و غیره نشان می‌دهند.

کار آگاه‌باشی باغ وحش باشید

وقتی که من بچه بودم، احساسی که نسبت به باغ وحش‌ها و آکواریوم‌ها داشتم کمی خنده‌دار بود. از یک طرف دوست داشتم همه آن حیوانات حیرت‌انگیز و عجیب را ببینم، اما از طرف دیگر، از اینکه آنها را داخل قفس و مخزن آب ببینم نفرت داشتم. وقتی بزرگ‌تر شدم. شروع کردم به شنیدن داستان‌های وحشتناک درباره باغ وحش‌ها. من شنیدم که بعضی از حیوانات باغ وحش و تعداد زیادی از حیوانات آکواریوم‌ها در محیط طبیعی و وحشی خودشان به دام افتاده و اسیر شده بودند و اینکه گاهی برای گرفتن بچه یک حیوان، پدر، مادر، خواهران و برادران او همگی کشته می‌شوند! این را هم شنیدم که بعضی از حیوانات باغ وحش کتک می‌خورند و شلاق زده می‌شوند.

بعضی از باغ وحش‌ها و آکواریوم‌ها از دیگران بهتر هستند. بعضی از آنها فضای زیادی برای زندگی در اختیار حیوان قرار می‌دهند و سعی می‌کنند آن را شبیه محل طبیعی زندگی حیوان درست کنند، شبیه جنگل یا بیابان یا اقیانوس (بسته به نوع حیوان). به طور کلی، باغ وحش‌های

بزرگ‌تر بهتر از باغ وحش‌های کوچک‌تر هستند، اما حتی بعضی از باغ وحش‌ها و آکواریوم‌های بزرگ هم به حیوانات صدمه می‌زنند و باعث رنج و آزار آنها می‌شوند و یا آنها را در قفس‌های کوچکی می‌اندازند که هیچ شباهتی به جنگل و بیابان و اقیانوس ندارد.

با چند حقیقت آشنا شوید

- اسب‌های کوچکی که برای سواری دادن به بچه‌ها از آنها استفاده می‌شود، مجبورند هر روز صدها کودک را حمل کنند. گاهی آنها را مجبور می‌کنند گاری‌هایی را که تعداد زیادی بچه در آن نشسته‌اند بکشند که این کار می‌تواند به حیوان صدمه بزند و باعث رنج او باشد.
- مدتی پیش یک آکواریوم بزرگ چهار نهنگ را که از اقیانوس صید شده بودند در مخزن بزرگی به نمایش گذاشت. پس از مدت کوتاهی، دو نهنگ از چهار نهنگ مردند. دلفین‌ها و نهنگ اغلب در محیط طبیعی خودشان به دام انداخته شده و از خانواده‌هایشان جدا می‌شوند تا در آکواریوم‌ها، باغ وحش‌ها و پارک‌های دریایی به معرض نمایش گذاشته شوند.
- به طور متوسط، دلفین‌ها و نهنگ‌ها در باغ وحش‌ها، آکواریوم‌ها و پارک‌های دریایی کمتر از محیط طبیعی خود عمر می‌کنند.
- بعضی از مواد شیمیایی موجود در آب آکواریوم‌ها برای چشم دلفین‌ها و نهنگ‌ها بد است.

کارهایی که برای کمک به حیوانات باغ وحش می‌توانید انجام دهید

یک گزارشگر باغ وحش باشید. وقتی از باغ وحش دیدن می‌کنید، این لیست سؤالات را همراه خود بردارید و کمی کارآگاه‌باشی باغ وحش شوید:

سؤالاتی برای کارآگاه‌باشی باغ وحش:

- آیا حیوانات با بی‌قراری به این طرف و آن طرف می‌روند یا خود را تکان می‌دهند و می‌جنبانند؟
- آیا به نظر می‌رسد حوصله‌شان سررفته است و یا غمگین هستند؟
- آیا حیوانات در قفس‌های کوچک و خالی قرار دارند یا در محوطه‌های بزرگی که شبیه محیط طبیعی خود آنهاست؟
- آیا قفس‌ها تمیز هستند؟
- آیا حیوانات سالم به نظر می‌رسند؟
- آیا تعداد زیادی بچه حیوان در آنجا وجود دارد؟

■ آیا حیواناتی نظیر خفاش و راکون که روزها می‌خوابند، در محل‌های ساکت و تاریک نگهداری می‌شوند یا در محل‌های روشن و پر سر و صدا هستند؟

■ آیا حیوانات جایی برای مخفی شدن از نگاه و سر و صدای مردم دارند؟

■ آیا حیواناتی نظیر سگ‌های مرغزار در جایی با خاک نرم نگهداری می‌شوند یا در محلی که زمینش سیمان شده است زندگی می‌کنند؟

■ بعد از اینکه گزارشگر باغ وحش بودنتان به پایان رسید، می‌توانید نامه‌ای به مدیر باغ وحش بنویسید و هر سؤالی که دارید بپرسید، مثلاً وقتی بچه حیوان‌ها بزرگ می‌شوند چه اتفاقی برای آنها می‌افتد، یا چرا بعضی حیوانات در قفس‌هایی نگهداری می‌شوند که شبیه محیط طبیعی‌شان نیست، یا هر کدام از این حیوانات از کجا به باغ وحش آورده شده‌اند. اگر شاهد مشکلات و مسایلی در باغ وحش بوده‌اید می‌توانید از مدیر باغ وحش خواهش کنید که آن را برطرف کند.

■ اگر قرار است کلاس شما را به باغ وحش ببرند، از معلمان خواهش کنید یک صفحه از سؤالاتی نظیر اینها به هر دانش‌آموز بدهد تا همه کلاس بتوانند کارآگاه‌باشی باغ وحش باشند.

■ از رفتن به باغ وحش‌هایی که حیوانات را در قفس‌های کوچک و خالی (بی‌بار و بر) نگهداری می‌کنند خودداری کنید.

■ پیش از رفتن به نمایش دلفین‌ها و نهنگ‌ها، به این فکر کنید که آیا واقعاً جای دلفین‌ها و نهنگ‌ها توی این مخازن کوچک آب است. اگر به

این نتیجه رسیدید که این حیوانات نباید از خانه‌شان اقیانوس به اینجا آورده می‌شدند. ببینید می‌خواهید با خرید بلیت و کمک مالی خود از این نمایش حمایت کنید یا نه.

■ خوب به اسب‌های کوتوله و کوچکی که برای سواری دادن به بچه‌ها از آنها استفاده می‌شود نگاه کنید. آیا به نظر سالم می‌رسند و چشم‌ها و موهاشان درخشان و براق است؟

از صاحب اسب‌ها پرسید آنها کجا زندگی می‌کنند و اگر می‌توانید با پدر و مادرتان به اصطبل آنها بروید و آنجا را از نزدیک ببینید. اگر متوجه مسأله‌ای شدید به بازرس تحقیق ظلم تلفن بزنید و فکر کنید آیا واقعاً می‌خواهید به اسب سواری (پونی سواری) بروید؟

دلفین‌ها و نهنگ‌ها بسیار باهوش، ملایم، مهربان و دلسوز هستند. آنها معروف به نجات انسان‌های در حال غرق شدن می‌باشند.

بچه قهرمان

سوزی استرهااس دانش‌آموز سال سوم دبیرستان در کالیفرنیا، کارآگاه‌باشی باغ وحش بود. او همه مشکلات و مسایلی را که در باغ وحش‌های ایالات متحده و حتی سایر کشورها می‌دید یادداشت کرد. سپس آنچه را که دیده بود به وزارت کشاورزی ایالات متحده و چند

انجمن حمایت از حیوانات گفت و آنها باغ وحش‌ها را مجبور کردند که آن مسایل را حل کنند و برایشان چاره‌ای بیندیشند.

آیا ما واقعاً باید به دیدن رودیو برویم؟

رودیوها ممکن است برای مردم مایهٔ تفریح باشد، اما مسلماً نه برای حیوانات. دور کردن گوساله‌ها طناب انداخته آنها را به زمین می‌زنند، و حیواناتی را که به طور طبیعی بسیار آرام هستند، مثل اسب‌ها و گاوهای نر، با سیخونک زدن و ضربه زدن خشمگین می‌کنند و در همان حال یک آدم غریبه سعی می‌کند روی پشت آنها سوار شود. آیا این کار درستی است که فقط برای تفریح چنین رفتاری با حیوانات داشته باشیم؟

با چند حقیقت آشنا شوید

■ در رودیو، دور شکم اسب‌ها و گاوها را با کمربندهای چرمی‌ای که «تسمه‌های اسب‌پران» نامیده می‌شود محکم می‌بندند تا حیوان را آن قدر ناراحت کند و عذاب دهد که به این طرف و آن طرف بپرد و خود را به اینجا و آنجا بکوبد.

■ گوساله‌هایی که در رودیو با طناب بسته و کشیده می‌شوند غالباً به نحو بدی آسیب می‌بینند.

■ اسب‌های وحشی که به آزادی در علفزار چرا می‌کنند، بیشتر ترجیح می‌دهند به حال خود رها شوند تا اینکه در یک نمایش رودیو شرکت داده شوند.

■ حیواناتی که برای نمایش رودیو در نظر گرفته شده‌اند، همه کشور را در کامیون‌های کوچک و تنگ طی می‌کنند تا برای مردم نمایش اجرا کنند.

کارهایی که می‌توانید برای کمک به حیوانات رودیو انجام دهید

■ اگر رودیو به شهر شما آمد، مجبور نیستید به تماشای آن بروید. با نخریدن بلیت تماشای رودیو، شما رأی تعیین‌کننده‌ای می‌دهید. شما می‌گویید پولتان را برای حمایت از فعالیت‌هایی که به آنها اعتقاد ندارید خرج نمی‌کنید. می‌توانید به کسانی که نمایش رودیو را ترتیب داده‌اند نامه بنویسید و بگذارید آنها بدانند درباره حیواناتی که برای تفریح آدم‌ها صدمه می‌بینند و رنج می‌کشند چگونه فکر می‌کنید. بعضی مردم خیلی مؤدبانه تقاضا کرده‌اند که نمایش رودیو متوقف شود.

■ می‌توانید نامه‌ای به سردبیر روزنامه محلی‌تان بنویسید و نظر خود را درباره رودیو با او در میان بگذارید.

■ اگر رودیو به شهر شما می‌آید، می‌توانید از بازرس تحقیق ظلم خواهش کنید به مسایل پشت صحنه توجه کند. چیزهایی مثل: فضای ناکافی و تنگ برای نگهداری حیوانات، اصطبل کثیف یا حیواناتی که شلاق زده، شوک داده شده یا کتک زده شده‌اند.

آیا ما واقعاً باید به دیدن رودیو برویم؟ □ ۱۰۹

اسب‌ها توسط اسپانیایی‌ها به آمریکا آورده شدند. معمولاً ما فکر نمی‌کنیم اسب‌ها وحشی باشند، اما اکنون در بسیاری از نقاط آمریکا اسب‌های وحشی‌ای وجود دارند که مشغول گشتن و پرسه‌زدن هستند.

یک نمایش کت اودیو داشته باشید

با کمک دوستانتان نمایشی دربارهٔ غرب وحشی از نقطه نظر حیوانات ترتیب دهید. هر کس نقش یکی از حیوانات را بازی کند (مثل اسبی که موقع تیراندازی سوارش شده‌اند یا گاوی که به وسیلهٔ یک کابوی دزدیده می‌شود) و از زبان آن حیوان صحبت کند و افکار و احساساتش را در آن موقع بیان کند. این نمایش را برای همکلاسان و افراد خانوادهٔ خود به اجرا درآورید!

خط کشیدن به دور سیرک

آیا فکر می‌کنید ببرها واقعاً دلشان می‌خواهد از میان حلقهٔ آتش بپرند، یا فیل‌ها واقعاً دلشان می‌خواهد روی یک پایبایستند یا خرس‌ها واقعاً دلشان می‌خواهد روی توپ‌ها راه بروند یا میمون‌ها واقعاً دلشان می‌خواهد مثل آدم‌ها لباس بپوشند و سیگار بکشند؟ گاهی دانستن اینکه حیوانات واقعاً چه می‌خواهند سخت است، اما من فکر می‌کنم حیوانات سیرک زندگی کردن در قفس‌های کوچک یا سفرکردن به اینجا و آنجا یا

انجام دادن حقه‌ها (ترفندهای) احمقانه برای آدم‌ها را دوست ندارند.

با چند حقیقت آشنا شوید!

■ شیرها خیلی شبیه گربه‌های خانگی هستند. در طبیعت، شیرهای ماده اغلب بیشتر روز با افراد خانواده‌شان در اطراف دراز می‌کشند. آنها فقط وقتی گرسنه می‌شوند برای شکار کردن و غذا خوردن بیرون می‌روند. ■ گاهی در سیرک‌ها، برای آنکه حیوانات را مجبور کنند که از میان حلقه آتش بپرند به آنها شلاق می‌زنند.

■ بعضی از مربیان سیرک، برای آنکه خرس‌ها روی پای عقبشان بایستند، کف پاهای جلوی آنها را می‌سوزانند. به این ترتیب گذاشتن آنها بر روی زمین آن قدر آزاردهنده و عذاب‌آور است که حیوان سعی می‌کند تعادلش را روی پاهای عقب حفظ کند!

فیل‌ها می‌توانند با صداهای آهسته‌ای که برای آدم‌ها قابل شنیدن نیستند با هم ارتباط برقرار کنند و با استفاده از آنها از راه دور با هم صحبت کنند.

کارهایی که می‌توانید برای کمک به حیوانات سیرک انجام دهید

■ شما می‌توانید به حیوانات سیرک هم درست به همان طریقی که به حیوانات رودیو کمک می‌کنید، کمک کنید. وقتی سیرکی به شهرتان می‌آید، می‌توانید نقطه‌نظرهای خود را در رابطه با مجبور کردن حیوانات به انجام ترفندهای احمقانه برای تفریح آدم‌ها به روزنامه‌ها و برگزارکنندگان سیرک بگویید.

■ شما می‌توانید به بازرس تحقیق ظلم تلفن کنید و آمدن سیرک را اطلاع دهید. وقت پشتیبانی و حمایت از حیوانات است!

■ تعداد کمی از سیرک‌ها هستند که در برنامه‌های خود از حیوانات استفاده نمی‌کنند. اگر این سیرک‌ها به شهرتان آمدند می‌توانید همه دوستانان را تشویق کنید که به اتفاق برای یک تفریح واقعی به سیرک بروید.

می‌توانید مأمور تحقیق حیوانات بازیگر باشید

آیا هرگز اعلانی مثل: مسابقه خوک روغن مالی شده یا نمایش قاطر شیرجه زن، یا مسابقه خرس های کشتی گیر را دیده اید؟ این آگهی های تبلیغاتی نمایش ها را بسیار مفرح و شاد نشان می دهند. بله. اما شاد و مفرح برای آدم ها؛ نه برای حیوانات!

با چند حقیقت آشنا شوید!

■ قاطرهای شیرجه زن را مجبور می کنند از تخته هایی با شیب زیاد بالا بروند و به تخته پرش برسند. وقتی به آن نقطه رسیدند، آنها دیگر امکان دورزدن و برگشتن ندارند، بنابراین چاره دیگری جز پریدن از ارتفاع زیاد به درون استخری که در پایین وجود دارد، برایشان باقی نمی ماند.

■ مردم ناخن ها و دندان های تیز خرس های کشتی گیر را می کشند تا نتوانند به کسی آسیب جدی وارد کنند.

■ در مسابقه خوک روغن مالی شده، تعدادی بچه خوک روغن مالی شده را در آغلی رها می کنند و عده ای بچه آنها را دنبال می کنند تا بگیرند. خوک ها به شدت می ترسند و گاه که برای گرفتن آنها، یک دست یا یک پایشان کشیده می شود و به طرز بدی صدمه می بینند.

کارهایی که می توانید برای کمک به حیوانات بازیگر انجام دهید

■ اگر هرکدام از این نمایش ها به شهر شما آمدند، فکر کنید که آیا می خواهید با پولتان به آنها کمک کنید. اگر نه، به دیدنشان نروید.

■ می توانید به روزنامه هایی که این نوع تبلیغات را چاپ می کنند نامه بنویسید و نظرتان را درباره نقشی که حیوانات در این نمایش بازی می کند به اطلاع آنها برسانید. اگر دلتان خواست، حتی می توانید از آنها تقاضا کنید از چاپ آگهی های تبلیغاتی این نمایش ها خودداری کنند. اگر این آگهی های تبلیغاتی را از رادیو شنیدید، می توانید همین کار را با تلفن زدن به آنها انجام دهید.

■ شما همیشه می توانید به کسانی که میزبان و برگزارکننده چنین نمایش هایی هستند تلفن بزنید و از آنها بخواهید بازی حیوانات در نمایش ها را متوقف کنند.

■ شما می توانید چشم های جستجوگر خود را با نگاه کردن (به طور منظم) به بخش برنامه ها و نمایش های تفریحی روزنامه باز نگه دارید. مراتب شکار کبوتر در پاییز، نمایش گوزن شمالی در زمستان، حراج خرگوش در بهار و بوکس بازی کانگوروها در تابستان باشید. شما می توانید به دوستانتان در گروه عملیات حیوانی کودکان (کت) نامه بنویسید و یا تلفن بزنید و جلساتی با شرکت آنها تشکیل دهید و با دوستانتان راجع به اینها و کارهایی که می شود کرد صحبت کنید.

قاطر به بچه ای که از الاغ نر و اسب ماده به وجود می آید گفته می شود. قاطرها خودشان نمی توانند بچه داشته باشند.

آیا حقیقتاً کشتن حیوانات با تفنگ تفریح است؟

بعضی از مردم فکر می‌کنند کشتن، به دام انداختن و به قلاب کشیدن حیوانات نوعی تفریح است. من، شخصاً فکر می‌کنم عجیب و غیر عادی است که حیوانات را برای تفریح بکشیم. هر وقت می‌بینم کسی قلاب را از دهان ماهی خارج می‌کند و بعد ماهی را به آب می‌اندازد، از خودم می‌پرسم آخر چرا باید کسی بنخواهد چنین کاری را در حق یک ماهی انجام دهد.

من و سگم میا دوست داریم در میان درختان راه برویم. در واقع، این یکی از مورد علاقه‌ترین کارهای ماست. اما هر سال در فصل پاییز وقتی به بیشه‌های اطراف می‌رویم صدای شلیک تیر به گوشمان می‌رسد و من واقعاً غمگین می‌شوم. سخت است از این پیاده‌روی لذت ببرم در حالی که می‌دانم در نزدیکی من آهویی صرفاً برای تفریح کشته می‌شود. در عین حال، می‌ترسم بعضی از شکارچیان میا را با گوزن عوضی بگیرند و به او شلیک کنند. منصفانه نیست که من و میا و آهو نتوانیم در بیشه‌ها امنیت داشته باشیم.

با چند حقیقت آشنا شویم

■ عملاً بیشتر بیشه‌ها و جنگل‌های عمومی توسط گروه کوچکی از مردم که شکار می‌کنند و یا فکر می‌کنند شکار کردن اشکالی ندارد اداره می‌شوند.

■ ماهی‌ها در دهانشان اعصاب بسیار حساسی دارند و فرورفتن قلاب در دهانشان به آنها صدمه می‌زند و موجب درد و رنجشان می‌شود.

■ در طبیعت، معمولاً این حیوانات پیر و بیمار هستند که مورد حمله حیوانات شکارگر (حیواناتی که سایر حیوانات را می‌خورند) قرار می‌گیرند، یا در زمستان‌های سرد می‌میرند، اما وقتی شکارچیان حیوانات را می‌کشند، اغلب به سمت بزرگ‌ترین و سالم‌ترین حیوان تیراندازی می‌کنند و نه حیوانات پیر و صدمه دیده. این برای همه حیوانات بد است.

■ بعضی مردم می‌گویند ما مجبوریم گوزن‌ها و آهوها را بکشیم چون در غیر این صورت تعدادشان خیلی زیاد می‌شود، اما بیشتر حیوانات (از جمله گوزن و آهو) وقتی به قدر کافی علف در اختیارشان نباشد بچه‌دار شدن را متوقف می‌کنند. مشکل فقط این نیست، بلکه از کشتن حیوانات شکارگر آنها مثل خرس‌ها، شیرهای کوهی، کایوت‌ها^(۱) و گربه‌های وحشی نیز صرف نظر نمی‌کنند. اگر آنها واقعاً می‌خواستند تعداد گوزن‌ها را پایین نگه دارند، حیوانات شکارگر را به حال خود می‌گذاشتند.

■ گاهی حیوانات مادر به تله می‌افتند. در این صورت، نه فقط مادر

می‌میرد، بلکه بچه‌های او هم که دیگر مادری ندارند تا به آنها غذا بدهد می‌میرند.

کارهایی که می‌توانید درباره شکار، ماهیگیری و تله‌گذاری انجام دهید

■ به طور جدی درباره اینکه آیا دل‌تان می‌خواهد حیوانات، حتی حشرات را به خاطر سرگرمی و تفریح بکشید فکر کنید.

■ شما می‌توانید تابلوی «شکار، ماهیگیری، تله‌گذاری ممنوع» را در اطراف زمین خود نصب کنید و به این ترتیب از حیواناتی که نزدیک شما زندگی می‌کنند محافظت کنید حتی اگر در آپارتمانی در شهر زندگی می‌کنید، باز هم می‌توانید این تابلو را جلوی آپارتمان‌تان نصب کنید، با این کار به مردم می‌فهمانید کسانی هم هستند که کشتن حیوانات را برای تفریح و سرگرمی کار درستی نمی‌دانند.

■ به شکار عکس بروید. به این ترتیب که: به پارک یا میان درختان بروید و به اتفاق پدر و مادر و دوستانتان حیوانات وحشی بی‌نظیر مثل آهو و خرگوش را جستجو کنید. اگر جایی را پیدا کنید و ساکت بنشینید، حیوانات به شما نزدیک می‌شوند! به جای کشتن از دیدن حیوانات لذت ببرید، از یک دوربین برای گرفتن عکس استفاده کنید.

■ اگر دوستانی دارید که به شکار یا ماهیگیری علاقه‌مند هستند، از آنها بپرسید از تصور اینکه یک قلاب تیز در دهانشان فرو برود یا وقتی کاری به کار کسی ندارند و در خانه خود به کارهایشان مشغولند کسی با تفنگ آنها را هدف قرار دهد، چه احساسی به آنها دست می‌دهد. از دوستانتان دعوت کنید که به جای کشتن و شکار حیوانات با شما به شکار عکس ببینند.

■ می‌توانید به فرماندار ایالتان نامه بنویسید و از او خواهش کنید کسانی را به مدیریت پارک‌ها بگمارد که به شکار علاقه‌مند نباشند. برای فرماندار بگویید چرا!

■ بخش «برای بیشتر دانستن» را که در انتهای کتاب قرار دارد مطالعه کنید. گروه‌هایی مثل صندوق حیوانات^(۱) می‌توانند به شما در کمک به حیواناتی که شکار می‌شوند و یا به قلاب و تله انداخته می‌شوند کمک کنند.

کودک قهرمان

مگی مک کول از اهالی نیوجرسی وقتی ده ساله بود هر سال پاییز به طور داوطلبانه به منطقه حفاظت شده حیوانات وحشی نزدیک خانه‌شان کمک می‌کرد. پاییز زمانی بود که شکارچیان به آن منطقه می‌آمدند و سعی می‌کردند حیواناتی را که در آنجا زندگی می‌کردند بکشند. به نظر

می‌رسید تابلوهایی که دورتادور منطقه نصب شده و روی آن نوشته شده بود: شکار، تله‌گذاری یا عبور ممنوع، اصلاً برای شکارچیان اهمیتی ندارد.

شکارچیان به هر حال سعی می‌کردند دزدانه وارد منطقه شوند و حیوانات را بکشند. مگی و خانواده‌اش سعی می‌کردند در فصل شکار با ماشین در منطقه حفاظت شده بگردند و آنجا را برای حیوانات امن نگه دارند.

هر ساله، در اثر بی‌توجهی شکارچیان که دقت نمی‌کنند به طرف چه کسی تیراندازی می‌کنند، بیش از صد نفر کشته و بیش از هزار نفر زخمی می‌شوند!

خوب نگاه کنید... ببینید تلویزیون چه چیزی نشان می‌دهد

تماشای تلویزیون می‌تواند سرگرمی خوبی باشد. اما لزوماً نه برای حیوانات وحشی‌ای که در آگهی‌ها و نمایش‌های تلویزیونی مورد استفاده قرار می‌گیرند. با استفاده از حیوانات می‌توانند هر محصولی، از لباس و ماشین گرفته تا نوشابه را به مردم بفروشند. به همین علت است که وقتی تلویزیون را روشن می‌کنید شامپانزه‌ها را می‌بینید که پوشک پوشیده‌اند و شیرهای کوهی‌ای که روی ماشین‌ها خوابیده‌اند. آیا هرگز از خود پرسیده‌اید چطور شده است که آن حیوانات بازی کردن در این نمایش‌ها را به عنوان شغل خود انتخاب کرده‌اند؟ خوب. مطمئناً آنها از آفریقا یا آمریکای جنوبی به این جا پرواز نکرده‌اند که سهم خودشان را در آن

نمایش‌ها ادا کنند.

با چند حقیقت آشنا شوید

■ بسیاری از حیواناتی که در تلویزیون می‌بینید حیوانات وحشی هستند. برای آنکه آن حیوانات وادار به نوشیدن نوشابه، دراز کشیدن روی ماشین یا راه رفتن با قلابه و مهار شوند باید آنها را تربیت کرد، گاهی مربیان برای یاد دادن این کارها، حیوانات را شلاق می‌زنند و یا به قدر کافی به آنها غذا نمی‌دهند.

■ حیوانات وحشی نمایش‌های تلویزیونی وقتی خیلی پیر یا خطرناک می‌شوند، بقیه عمرشان را در قفس‌های بسیار کوچک سپری می‌کنند. گاهی وقتی دیگر فایده‌ای ندارند مردم آنها را می‌کشند.

■ شامپانزه‌هایی که شما در نمایش‌ها و آگهی‌های تبلیغاتی می‌بینید بسیار جوان و معمولاً زیر شش سال هستند. شامپانزه‌های مسن‌تر بزرگ‌تر و خطرناک‌تر از آن هستند که برای این کار مورد استفاده قرار گیرند. بنابراین گاهی آنها به آزمایشگاه‌ها فروخته می‌شوند.

کارهایی که می‌توانید برای کمک به حیوانات بازنگر انجام دهید

■ کارآگاه‌باشی تلویزیون باشید. یک دسته کاغذ و قلم کنار تلویزیون بگذارید. هر وقت حیوانی را در تلویزیون می‌بینید، یادداشت کوتاهی درباره آنچه دیده‌اید بنویسید. می‌توانید این اطلاعات را ضمیمه کنید:

■ نوع حیوان

■ حیوان در حال انجام چه کاری بود.

■ نام نمایش یا تبلیغ‌کننده

■ ایستگاه تلویزیونی

■ ساعت و تاریخ

■ اگر در آگهی تبلیغاتی یا برنامه‌ای دیگر می‌بینید که با یکی از

حیواناتی که دوست و همدم ما هستند بدرفتاری می‌شود، یا حیوانی وحشی را می‌بینید که اصلاً نباید برای نمایش به تلویزیون آورده می‌شد، می‌توانید به تولیدکنندگان برنامه نامه بنویسید و بگذارید آنها بدانند که شما تا چه حد از آنچه دیده‌اید ناراحت و عصبانی هستید (موقع فرستادن نام برنامه و اسم تهیه‌کننده را روی پاکت بنویسید و به آدرس ایستگاه تلویزیونی بفرستید).

■ اگر در تلویزیون نمایشی در مورد کمک مردم به حیوانات می‌بینید، می‌توانید نامه‌ای به تهیه‌کنندگان آن بنویسید و از آنها تشکر کنید. آنها دلشان می‌خواهد بدانند که شما بچه‌ها از نمایش‌های خوب آنها راضی هستید و از آنها قدردانی می‌کنید.

■ سعی کنید به همراه دوستان به تماشای تلویزیون بنشینید. هر وقت یکی از شما صحنه‌ای را می‌بیند که حیوانی در آن هست، راجع به آن و اینکه آیا فکر می‌کند آن صحنه خوب یا بد بوده صحبت کند. اگر فکر می‌کنید صحنه خوبی نبوده و حیوان در وضع مناسبی نبوده است، می‌توانید با هم به تهیه‌کننده نامه بنویسید.

■ اگر همیشه در یک برنامه تلویزیونی می‌بینید که به حیوانات صدمه

و آزار رسانده می‌شود، بگذارید تهیه‌کننده از نظر و احساس شما در مورد آزار و رنج حیوانات باخبر شود.

شامپانزه‌ها نزدیک‌ترین خویشاوندان زنده انسان‌ها هستند. ۹۸٪ از جنس ژنتیکی آنها درست مثل جنس ژنتیکی انسان است.

چطور کارآگاه‌باشی فیلم‌های سینمایی باشید

در سینما هم از حیوانات همان استفاده‌ای را می‌کنند که در تلویزیون می‌کنند. گاهی با حیواناتی که در فیلم‌ها بازی می‌کنند خوب رفتار می‌شود و گاهی فیلم‌ها با آموختن به مردم و نشان دادن آنچه که بر سر حیوانات می‌آید به حیوانات کمک می‌کنند. فیلم خرس نمونه خوبی از این نوع فیلم‌هاست. اما، در بسیاری از فیلم‌ها با حیوانات خیلی بد رفتاری می‌شود. اگر شما فیلم‌های وسترن یا فیلم‌های جنگی قدیمی را نگاه کنید می‌بینید که چطور اسب‌های بهت‌زده و وحشت‌زده به زمین کوفته می‌شوند، سکندری می‌خورند، تیر می‌خورند و حتی کشته می‌شوند.

با اینکه این صحنه‌ها غیرواقعی هستند و هنرپیشگان تقریباً هرگز صدمه نمی‌بینند، اما حیوانات بازیگر اغلب صدمه می‌بینند. موقع تماشای فیلم گاهی تشخیص اینکه حیوانات صدمه می‌بینند بسیار سخت است. به همین علت است که شما باید کارآگاه‌باشی خوبی باشید.

با چند حقیقت آشنا شوید!

■ ایالات متحده برای حمایت از حیواناتی که در فیلم‌ها بازی می‌کنند و جلوگیری از کشته شدن آنها در حین فیلمبرداری قوانینی داد. اما این قانون از این حیوانات در مقابل تعلیمات ظالمانه‌ای که قبل از فیلم به آنها تحمیل می‌شود یا از نحوه نگهداری آنها بعد از ساخته شدن فیلم حمایتی نمی‌کند.

■ اگر فیلم در کشور دیگری ساخته شود، قوانین آمریکایی به حیوانات کمک نمی‌کنند. در بسیاری از کشورها کشتن یا صدمه زدن به حیوانات هنگام فیلمبرداری کاملاً قانونی است.

■ بعضی از انجمن‌های حمایت از حیوانات سعی می‌کنند از حیواناتی که در فیلم‌ها مورد استفاده قرار می‌گیرند حمایت کنند، اما نمی‌توانند از همه حیواناتی که در فیلم‌ها بازی می‌کنند مواظبت کنند.

کارهایی که می‌توانید برای کمک به حیوانات فیلم انجام دهید

■ کارآگاه‌باشی فیلم‌های سینمایی باشید. کارآگاه‌باشی فیلم بودن درست مثل کارآگاه‌باشی تلویزیون بودن است، با این تفاوت که یادداشت برداشتن در سالن تاریک سینما کمی سخت‌تر است. اگر کارآگاه‌باشی فیلم هستید باید در طول فیلم هشیار باشید و حواستان را جمع کنید. انجام دادن این کار زیاد هم آسان نیست و معنایش این است که قسمتی از حواس شما به داستان فیلم توجهی ندارد، چون توجهش به سمت حیوانات فیلم است.

■ اگر فکر می‌کنید حیوانی در طول فیلم صدمه دیده است، می‌توانید

نامه‌ای به مدیر سینما بنویسید. بگذارید مدیر سینما بداند که شما چقدر از اینکه حیوانات صرفاً به خاطر تفریح و سرگرمی انسان‌ها صدمه و آزار ببینند ناراحت و ناراضی هستید. اگر می‌خواهید می‌توانید از مدیر سینما خواهش کنید از نمایش آن فیلم خودداری کند. اگر تعداد زیادی از مردم این را بخواهند مدیر سینما ممکن است قبول کند.

■ اگر فیلمی می‌بینید که پیام آن این است که صدمه زدن و آزار رساندن به حیوانات اشکالی ندارد (مثل فیلم‌هایی درباره‌ی اینکه به شکار یا ماهیگیری رفتن چقدر عالی است)، می‌توانید در این باره هم به مدیر سینما نامه بنویسید.

■ اگر می‌دانید که حیوانات در فیلمی صدمه می‌بینند می‌توانید برای تهیه‌کننده هم نامه بنویسید. (می‌توانید آدرس او را از مدیر سینما بگیرید.)

اورانگوتان‌ها همیشه در جنگل در حال حرکت از جایی به جایی دیگر هستند. تقریباً آنها هر شب لانه جدیدی برای خوابیدن خود در بالای درختان درست می‌کنند.

گرفتن ردّ پیست‌های مسابقه

اسب‌ها و سگ‌ها شاید دويدن را دوست داشته باشند، اما این به آن معنا نیست که بخواهند تمام مدت بدونند، مخصوصاً وقتی پاهایشان درد

می‌کند یا خسته هستند یا حالشان خوب نیست. اما آنها چاره‌ای ندارند، چون آدم‌ها اسب‌های مسابقه و سگ‌های مسابقه را وادار می‌کنند که تمام مدت بدونند. این به قدر کافی بد هست که آدم‌ها تو را وادار به کاری کنند که برایت خوب است، اما وقتی آنها تو را مجبور به کاری می‌کنند که برایت بد است این دیگر وحشتناک است. و این اتفاقی است که برای اسب‌ها و سگ‌های مسابقه می‌افتد.

با چند حقیقت آشنا شوید

■ به بسیاری از اسب‌های مسابقه داروهایی داده می‌شود که حتی وقتی صدمه ببینند می‌دوند.

■ سگ‌ها را معمولاً به وسیله‌ی دنبال کردن گربه‌ها و خرگوش‌ها برای تند دويدن تربیت می‌کنند.

■ اسب‌ها اغلب وقتی هنوز خیلی جوان هستند وادار به مسابقه دادن می‌شوند.

■ اسب‌ها و سگ‌های مسابقه صدمه می‌بینند. گاهی می‌افتند و پاهایشان می‌شکند و یا مچشان رگ به رگ می‌شود. اگر این اتفاق بیافتد معمولاً آنها را می‌کشند.

کارهایی که می‌توانید برای کمک به اسب‌ها و سگ‌های مسابقه

انجام دهید

■ تصمیم بگیرید که آیا می‌خواهید به پیست مسابقه بروید یا نه. به

خاطر داشته باشید که پول شما برای آنچه که به آن اعتقاد دارید یک رأی محسوب می‌شود.

■ معمولاً سگ‌هایی که برای مسابقه انتخاب می‌شوند از نژاد گری^(۱) هستند. برای آنکه این سگ‌ها را از خطر کشته شدن در زمان پیری و خستگی نجات دهید، می‌توانید سرپرستی یکی از آنها را قبول کنید. اطلاعات لازم درباره این نژاد را بیاموزید و با پدر و مادرتان صحبت کنید که سرپرستی یکی از آنها را قبول کنند. اگر وقت، پول و انرژی کافی دارید می‌توانید برای نجات دادن زندگی یکی از این سگ‌ها با آدرس زیر مکاتبه کنید و یا به آنها تلفن بزنید:

Make Peace With Animals, Inc., P.O. Box 488, New HOPE, PA 18938 (215) 862-0605

■ تعداد آدم‌هایی که بتوانند به یک اسب خانه واقعاً خوبی بدهند بسیار کم است، اما اگر خانواده شما زمین، پول و وقت کافی در اختیار دارد می‌تواند یکی از اسب‌های مسابقه را از کشته شدن نجات دهد. شما برای این کار می‌توانید با آدرس ذکر شده در بالا تماس بگیرید تا به شما برای پذیرش سرپرستی یکی از اسب‌های مسابقه کمک کنند.

■ شما می‌توانید به مدیر پیست مسابقه نزدیک محل زندگی‌تان نامه‌ای بنویسید و از او پرسید بر سر سگ‌ها و اسب‌هایی که ضمن مسابقه آسیب می‌بینند و دیگر قادر به دویدن نیستند چه می‌آید. اگر پی بردید که آنها را

به حراج می‌گذارند و می‌کشند می‌توانید نامه‌ای به سردبیر روزنامه محلی‌تان بنویسید، درست مثل همان کاری که برای حیوانات سیرک انجام دادید. شما می‌توانید دوستان، خانواده و معلمان خود را هم از آنچه بر سر این اسب‌ها می‌آید با خبر کنید.

چون به سگ‌های تازی یاد داده می‌شود که گربه و خرگوش را با سرعت تعقیب کنند، آنها هرگز نمی‌توانند در صلح و صفا با گربه‌ها زندگی کنند. بسیاری از این سگ‌ها با انسان‌ها و سایر حیوانات رفتاری بسیار دوستانه دارند.

تقلید فکاهی مسابقه کت

(شما به چند دوست برای بازی کردن این نقش‌ها احتیاج دارید)

شما به یک نفر برای بازی کردن نقش اسب و یک نفر دیگر برای بازی کردن نقش کسی که سوار اسب می‌شود و تعدادی تماشاچی احتیاج دارید. اگر تعدادتان زیاد است می‌توانید چندین اسب و سوارکار داشته باشید. چند صحنه مختلف نشان دهید که شما مسابقه اسب سواری خودتان را دارید، اسب‌ها را توی اصطبل می‌اندازید، آنها را پرورش می‌دهید و بزرگ می‌کنید و... بعد بگذارید اسب‌ها حرف بزنند و با زبان خودشان از احساساتشان و اینکه اسب مسابقه بودن چگونه است تعریف کنند. نقش‌ها را عوض کنید تا همه شانس این را داشته باشند که نقش اسب را بازی کنند. اگر دلتان خواست می‌توانید این نمایش را برای دوستانتان بازی کنید.

اسب کالسکه را مجبور نکنید

اگر در شهر زندگی می‌کنید، یا از شهر دیدن می‌کنید، حتماً

کالسکه‌هایی را که پر از گردشکر است و به وسیله اسب‌ها کشیده می‌شود دیده‌اید. اسب‌ها مجبورند در خیابان‌های شلوغ و پر از گاز و دود راه بروند. دفعه بعد که یکی از این اسب‌های کالسکه را دیدید توی چشم‌هایش نگاه کنید. چه طور به نظر می‌رسند؟

با چند حقیقت آشنا شوید!

بعضی شهرها هیچ قانونی برای حمایت از اسب‌های کالسکه ندارند. این به آن معناست که اسب‌های کالسکه حتی در شلوغ‌ترین ساعات روز هم که همه به سر کار می‌روند یا از سر کار بر می‌گردند و خیابان‌ها پر از ماشین است مجبور به کارکردن هستند.

■ چشم‌بندهایی که در دو طرف چشمان اسب‌ها قرار داده می‌شوند برای این است که اسب‌ها فقط جلوی خود را ببینند و از دیدن ماشین‌هایی که به سرعت از کنارشان می‌گذرند نترسند، اما فکر کنید چقدر باید وحشت‌آور باشد که آدم نتواند ماشین‌ها و آدم‌هایی را که درست از کنارش رد می‌شوند ببیند.

■ بعضی از اسب‌های کالسکه حتی اگر هوای بیرون به شدت گرم باشد مجبور به کارکردن هستند. گاهی آنها آنقدر گرم‌زده و خسته می‌شوند که وسط خیابان بیهوش می‌شوند. و گاهی حتی در اثر گرم‌زدگی می‌میرند.

■ اسب‌های کالسکه گاز و دودی را که از اگزوز ماشین‌ها خارج می‌شود تنفس می‌کنند و گاهی در اثر برخورد با ماشین‌ها صدمه می‌بینند.

■ راه رفتن در خیابان‌های شهر می‌تواند به سم و پای اسب‌ها آسیب برساند.

کارهایی که می‌توانید برای کمک به اسب‌های کالسکه انجام دهید

شما می‌توانید نامه‌ای به شهردار شهر خود بنویسید و بگویید دلتان می‌خواهد از قوانینی که از اسب‌های کالسکه حمایت می‌کنند اطلاع داشته باشید و آنها را بدانید. و وقتی دانستید می‌توانید پلیس اسب‌های کالسکه باشید! اگر قانون می‌گوید که وقتی درجه حرارت هوا بالاتر از ۹۰ درجه فارنهایت (۳۶ درجه سانتی‌گراد) است اسب‌های کالسکه نباید به خیابان آورده شوند، آن وقت شما و خانواده‌تان می‌توانید از روی حرارت سنج داخل حیاط درجه حرارت هوا را نگاه کنید و اگر بالاتر از ۹۰ درجه بود به پلیس اطلاع دهید که امروز روزی است که کالسکه‌ران‌ها نباید کالسکه‌هاشان را به خیابان بیاورند. البته، اگر قانونی وجود نداشت می‌توانید از شهردار بخواهید کمک کند تا قانونی در این رابطه به تصویب برسد.

■ کارآگاه‌باشی حیوانات شوید: مؤدبانه از کالسکه‌ران محل اصطبل اسب‌های کالسکه را سؤال کنید. از پدر و مادرتان خواهش کنید شما را به آنجا ببرند تا ببینید با اسب‌ها چگونه رفتار می‌شود. آیا اصطبل‌ها و آخورها تمیز هستند؟ آیا اسب‌ها جای کافی دارند؟ آیا به نظر تیمار شده و تمیز می‌رسند؟ اگر به مسأله‌ای برخوردید با دوستتان بازرسی تحقیق ظلم تماس بگیرید.

اولین اسب دنیا مدت زمان زیادی پیش از این زندگی می‌کرد و از خیلی از سگ‌ها کوچک‌تر بود.

صحبت توریستی

(برای اجرای این برنامه به یک دوست نیاز دارید)

یک نفر باید نقش یکی از بچه‌های تیم عملیات حیوانی کودکان را بازی کند و دیگری نقش گردشگری که سوار کالسکه شده یا می‌خواهد بشود. تمرین کنید که خیلی مؤدبانه از آن گردشگر خواهش کنید که پیاده از شهر شما دیدن کند. (برای مثال، ممکن است بگویید: «سلام، امیدوارم تا به حال سفر به شما خوش گذشته باشد، اما چطور است کمی راه بروید و بگذارید اسب کمی استراحت کند!») نقش‌ها را عوض کنید تا هریک از شما بتواند نقش یکی از بچه‌های تیم را بازی کند. وقتی از دیگران خواهش می‌کنید به حیوانات کمک کنند چه احساسی به شما دست می‌دهد؟

با جنگیدن حیوانات بجنگید

بعضی از حیوانات، مثل سگ‌ها و خروس‌ها را وادار می‌کنند با هم بجنگند تا مردم تماشا و روی برنده شرط‌بندی کنند. بیشتر اوقات

حیوانات مجبورند آنقدر بجنگند تا سرانجام یکی از آنها بمیرد! این یکی از ظالمانه‌ترین چیزهایی است که تا به حال به گوشم خورده است.

با چند حقیقت آشنا شوید

■ مجبور کردن سگ‌ها به جنگ با یکدیگر غیرقانونی است، اما به هر حال انجام می‌شود.

■ پیت بال‌ها معمولاً سگ‌هایی هستند که برای جنگیدن با یکدیگر مورد استفاده قرار می‌گیرند، اما پیت‌بال‌ها بدجنس و شرور به دنیا نمی‌آیند. مردم برای اینکه سگ‌ها را وادار به جنگیدن کنند آنها را می‌زنند، می‌ترسانند و سعی می‌کنند تا می‌توانند آنها را عصبانی و خشمگین کنند.

■ در جنگ خروس‌ها، به پای خروس‌ها تیغه‌های تیز فلزی می‌بندند و تا موقع جنگیدن با پاهای خود بدن حریف را پاره کنند.

کارهایی که می‌توانید برای متوقف کردن جنگ حیوانات انجام

دهید

اگر چیزی راجع به جنگ انداختن سگ‌ها در همسایگی خود شنیدید فوراً آن را به پلیس اطلاع دهید. به خاطر داشته باشید که جنگ انداختن سگ‌ها غیرقانونی است و پلیس آن را متوقف خواهد کرد. سعی نکنید خودتان جنگ‌اندازی سگ‌ها را متوقف کنید.

■ هنوز در چند ایالت جنگ خروس‌ها قانون است. می‌توانید درباره

قانونی یا غیرقانونی بودن آن در ایالت خودتان از بازرس تحقیق ظلم سؤال کنید. اگر قانونی است، می‌توانید نامه‌ای به نماینده و سناتور ایالتتان بنویسید و تقاضا کنید قانونی برای ممنوعیت آن بگذرانند.

■ می‌توانید پوسترها و تی شرت‌هایی طراحی کنید که چیزهایی مثل «جنگ انداختن سگ‌ها کار درستی نیست» روی آنها نوشته شده باشد. برای طراحی این‌گونه تی شرت‌ها، تعدادی تی شرت سفید ساده ارزان قیمت بخرید و مقداری رنگ پاچه یا ماژیک از مغازه تهیه کنید. سپس روی تی شرت‌ها هرچه دلتان می‌خواهد بنویسید یا نقاشی کنید. سرگرمی خیلی خوبی است. بعد تی شرت‌ها را بپوشید. به این ترتیب هرکجا که بروید چیزی را به مردم یاد خواهید داد!

هیچکس بدجنس و شرور به دنیا نمی‌آید

(برای این بازی به چند دوست نیاز دارید)

یک نفر با را به عنوان مربی انتخاب کنید. مربی باید سر بقیه شما داد بکشد و واقعاً بدجنس و بداخلاق باشد و شما را به این وسیله وادار به انجام دادن کاری کند (بدون دست زدن یا صدمه رساندن به کسی!) بعد از پنج دقیقه هرکس باید به مربی بگوید چه احساسی دارد، روحیه‌اش چطور است. دلش می‌خواهد چه کار بکند. دفعه بعد مربی باید خیلی مهربان و خوب باشد و با مهربانی و تشویق از شما بخواهد کاری را انجام دهید. پس از پنج دقیقه همه باید دوباره باید به مربی بگویند که چه احساسی دارند. به چه چیزی پی بردید؟ تربیت شرورانه و بد چه حسی

در شما ایجاد کرد؟ تربیت مهربانانه و تشویق آمیز چه حسی در شما ایجاد کرد؟ آیا می‌فهمید چطور یک معلم ظالم می‌تواند سگ را به موجودی شرور و بدجنس تبدیل کند؟

مردم از کلمه «جوجه» برای توصیف ترسو بودن استفاده می‌کنند. در حالی که جوجه‌ها بسیار شجاع هستند. این یکی از علت‌های استفاده از آنها در جنگ خروس‌هاست.

خزدار، کرک‌دار و پردار

حیواناتی که

مردم

آنها را می‌پوشند

آیا می‌دانید که شما احتمالاً همیشه قسمتی از یک حیوان را می‌پوشید؟ شاید حرف من باورتان نشود، اما بروید در کم‌دندان را باز کنید و خودتان بررسی کنید. آیا کفش، کمر یا حتی یک تکه کوچک از کفش ورزشی‌تان چرمی است؟ آیا پولیور، کت، کلاه و شال‌گردنتان از پشم است؟ آیا دمپایی‌هاتان از پوست گوسفند است و دست‌پوستتان^(۱) از خز؟ آیا پای خرگوش با خودتان دارید؟ دانستن این چیزها بسیار مهم

است، چون به محض اینکه آنها را دانستید می‌توانید با انتخاب‌های خود به نجات حیوانات کمک کنید. اگر می‌خواهید به حیواناتی که مردم آنها را می‌پوشند کمک کنید، کافی است صفحه را برگردانید... و سپس به نجات زندگی‌ها بروید!

درباره پالتوی پوست، رأی خودتان را بدهید

وقتی که من بچه بودم، دوست داشتم پالتو پوست مادرم را لمس کنم. پوست خز نرم و براق بود و من دوست داشتم انگشت‌هایم را به میانش فرو کنم و روی آن بلغزانم. همیشه فکر می‌کردم وقتی حیوانات پیر می‌شوند و می‌میرند آن وقت آدم‌ها پوستشان را برمی‌دارند و از آن کت و پالتوی خز درست می‌کنند. اما اشتباه می‌کردم.

بعضی از حیوانات وحشی فقط برای استفاده از پوستشان در مراکز خاصی پرورش داده می‌شوند تا بعداً بتوانند آنها را بکشند و از پوستشان برای درست کردن کت و پالتو استفاده کنند. حیواناتی که در این مراکز پرورش می‌یابند بیشتر عمر خود را در قفس‌های کوچک، شلوغ و سیمی می‌گذرانند.

سایر حیوانات وحشی‌ای که به خاطر پوستشان کشته می‌شوند در طبیعت به دام می‌افتند. یک نوع تله که به آن آرواره فولادین یا نگه‌دار گفته می‌شود به این ترتیب عمل می‌کند: حیوانی، مثل راکون، بوی غذا به مشامش می‌رسد و می‌رود که آن را بررسی کند. راکون نمی‌داند که مردم آنجا غذا گذاشته‌اند که به دامش بیاندازند. او به طرف غذا می‌رود اما تله

۱ - استوانه‌ای از پارچه یا خز که برای گرم نگاه‌داشتن دست‌ها به کار می‌رود.

را نمی‌بیند. ناگهان پایش را روی بشقاب فولادین می‌گذارد و پیش از آنکه فرصت پیدا کند که بفهمد چه خبر است، آرواره فلزی فنرش کشیده شده و به دور پای او بسته می‌شود. او شروع به گریه و فریاد می‌کند چون پایش بدجوری درد می‌کند، اما از دست خانواده‌اش کاری برای نجات او برنمی‌آید. او تلاش می‌کند پایش را از تله خارج کند، اما نمی‌تواند. در نتیجه، تله‌گذار می‌آید و او را می‌کشد (اگر قبلاً در اثر خونریزی یا گرسنگی نمرده باشد).

با چند حقیقت آشنا شوید!

■ بیشتر حیواناتی که برای پوستشان در مراکز خاص پرورش می‌یابند حیوانات وحشی از قبیل قاقوم (منیک)ها و روباه‌ها هستند. برای آنها بسیار غیرطبیعی است که در قفس‌های کوچک توری زندگی کنند. آنها نمی‌توانند توی زمین سوراخ حفر کنند یا از جلوی چشم مردم و سر و صدا دور شوند و خود را پنهان کنند.

■ حیوانات گاهی تا آمدن تله‌گذار و کشته شدن توسط او، برای مدتی طولانی در تله باقی می‌مانند. در این مدت به آب و غذا دسترسی ندارند، نمی‌توانند پنهان شوند، و موقع باریدن باران و برف هم نمی‌توانند خود را به زیر سرپناهی برسانند.

■ بعضی حیوانات پای خودشان را می‌جوند و قطع می‌کنند تا بتوانند از تله فرار کنند.

■ با اینکه تله‌گذاران میل دارند انواع خاصی از حیوانات مثل روباه‌ها،

راکون‌ها و سگ‌های آبی را به دام بیاندازند اما سایر حیوانات مثل: سگ‌ها، گربه‌ها و عقاب‌ها هم در این تله‌ها گرفتار می‌شوند. تله‌گذاران به این حیوانات «زباله» می‌گویند، چون تله آنها برای این نوع حیوانات نبوده است. اگر کنار بیشه و در محل پر درختی زندگی می‌کنید که مردم برای حیوانات تله می‌گذارند و سگ و گربه شما خودشان تنها در آن دور و بر رفت و آمد می‌کنند، ممکن است در تله گرفتار شوند!

کارهایی که برای کمک به حیوانات خردار می‌توانید انجام دهید

■ از خز اجتناب کنید. شما ممکن است حتی فکر خریدن خز هم نباشید، اما خز دزدکی و یواشکی طوری قاطی لباس‌هایتان می‌شود که اصلاً انتظارش را ندارید. برای مثال، دستکش‌ها گاهی حاشیه خز دارند و کت‌ها و ژاکت‌ها گاهی با خز لبه‌دوزی شده‌اند. خز را ممکن است در کلاه و روگوشی (حفاظ گوش) هم پیدا کنید. چشم‌هایتان را باز نگه دارید و بگذارید خانواده‌تان بدانند که شما هدیه‌هایی را که در آن خز به کار رفته باشد نمی‌خواهید.

■ اگر کسی هدیه‌ای به شما داد که در آن خز به کار رفته بود، هنوز هم می‌توانید از او تشکر کنید، ولی برای آنکه در آینده دیگر چنین کاری نکنند مؤدبانه برایش توضیح بدهید که نسبت به خز چه احساسی دارید و چطور فکر می‌کنید. اگر برخوردتان خوب باشد، احتمالاً برای آنها قابل درک خواهد بود و درست مثل شما، آنها هم چیزی درباره خز یاد خواهند گرفت.

■ می‌توانید در مغازه‌های اسباب‌بازی فروشی لوکس توقیفی داشته باشید و به حیوانات توپیر و فندق شکن‌هایی که از خنز واقعی درست شده‌اند و به مناسبت فصل به فروش می‌رسند نگاهی بیندازید. اگر به مدیر مغازه نامه‌ای بنویسید و به او بگویید که نسبت به اسباب‌بازی‌هایی که از پوست واقعی ساخته شده‌اند چه احساسی دارید، او ممکن است از آن پس از فروش آنها منصرف شود.

■ اگر پدر و مادرتان اجازه می‌دهند برچسبی درباره پالتوهای پوست به ماشینتان بچسبانید، این استیکرها را می‌توانید از:

Friends of Animals

(P.O. BOX 1244, Norwalk, CT 06856)

و یا: (P.O. BOX 42516, Washington, DC 20015) Peta

تهیه کنید.

برای تهیه یک پالتوی پوست خز به پوست بیش از ۴۰ راکون و برای تهیه یک پالتوی پوست چین چیلای بیش از ۲۰۰ چین چیلای نیاز است. موی چین چیلای آن قدر نازک است که اگر ۶۰ تایی آنها را کنار هم بگذاریم قطرشان به اندازه یک تار موی انسان می‌شود.

■ بسیاری از کسانی که در کنگره ایالات متحده هستند تلاش می‌کنند تله‌های پانگهدار را غیرقانونی کنند. شما می‌توانید به نماینده و سناتورتان نامه بنویسید و از آنها خواهش کنید علیه تله‌های رنج‌آور رأی بدهند. اسم آنها را از والدینتان بپرسید.

نامه‌ها را با این عنوان شروع کنید: سرکار جناب بنابراین اگر سناتور شما لوسی لازم دارد بنویسید: سرکار خانم لوسی لازم

■ وقتی کنگره قرار است درباره قانونی رأی‌گیری کند، می‌توانید نامه‌ای به روزنامه محلی‌تان بنویسید و بگذارید بقیه مردم بدانند که می‌توانند با سناتورها و نمایندگانشان در ارتباط باشند و نظرات خود را با آنها در میان بگذارند.

■ گروه‌های دیگری هم برای کمک به حیوانات خردار وجود دارند که می‌توانند اطلاعات و ایده‌های دیگری در این زمینه برای شما بفرستند. اسم‌ها و شماره تلفن‌های آنها در آخر کتاب در بخش «برای بیشتر دانستن» آمده است.

کودک قهرمان

هوپ وقتی ده ساله بود عادت داشت در پیام‌گیرش پیام‌هایی در رابطه با اینکه استفاده از خز چقدر ظالمانه است و چگونه می‌شود به این حیوانات کمک کرد ضبط کند. بنابراین هر بار کسی به او تلفن می‌کرد، پیام جدیدی درباره چگونه نجات دادن حیوانات می‌شنید.

نگرانی‌ها در استفاده از پشم

پشم به خز یا موی گوسفند گفته می‌شود، اما با پوست مینک یا روباه فرق دارد، چون برای به دست آوردن آن مجبور نیستید گوسفند را بکشید که خیلی خوب است. آنچه خوب نیست این است که بعضی از مردم نسبت به گوسفندانی که آنها را به خاطر پشمشان پرورش می‌دهند بسیار بد و شرورانه عمل می‌کنند.

اگر شما با گوسفندی زندگی می‌کردید که حسابی پشمالو می‌شد و شما هر بهار موهایش را کوتاه می‌کردید و از پشمش برای خودتان ژاکت و کت و فرش می‌بافتید، احتمالاً صدمه‌ای به گوسفند نمی‌زدید. متأسفانه بسیاری از مردم پشم را به این شکل به دست نمی‌آورند. بیشتر پشم از گوسفندانی که در استرالیا در مزارع شلوغ و بزرگ زندگی می‌کنند تأمین می‌شود.

پشم گوسفند گاه خیلی کثیف می‌شود و بعضی اوقات حشرات کوچک در آن لانه می‌کنند؛ مخصوصاً در قسمت انتهایی بدن حیوان. در بیشتر مزارع بزرگ استرالیا، مردم پوست آن قسمت را می‌برند تا دیگر در آن قسمت پشم نروید. به این کار **mulering** گفته می‌شود. می‌توانید تصورش را بکنید که کسی پوست شما را بکند؟ آخ! آخ!

با چند حقیقت آشنا شوید

■ گوسفندان استرالیایی اغلب با کشتی‌های بسیار شلوغ و پر ازدحام به سایر کشورها فرستاده می‌شوند. با گوسفندها در کشتی آنچنان بدرفتار

می‌شود که بسیاری از آنها می‌میرند.

■ پشم بعضی از گوسفندان وقتی هنوز هوا سرد است چیده می‌شود. مدتی طول می‌کشد تا پشم دوباره رشد کند. آنها بدون داشتن کت پشمی‌شان خیلی سردشان می‌شود.

■ پشم پولیور و کت‌های پشمی موجود در بازار معمولاً از گوسفندان استرالیا تأمین می‌شود.

■ بسیاری از مردم وقت چیدن پشم به قدر کافی دقت نمی‌کنند و با گوسفند با خشونت رفتار می‌کنند و موقع ماشین کردن پشم بدن او را می‌برند و زخمی می‌کنند.

کارهایی که می‌توانید برای کمک به گوسفندها انجام دهید

■ اگر تصمیم دارید لباس پشمی نپوشید، می‌توانید از پدر و مادر و پدربزرگ و مادربزرگتان بخواهید که لباس‌هایی که از جنس پنبه، فلافل^(۱) و مواد دیگر هستند برای شما بخرند. اگر برای تولدتان یک پولیور پشمی جدید گرفتید، یادتان باشد این طور نیست که همه بدانند چه بر سر گوسفندها آورده می‌شود. شما می‌توانید بگذارید خانواده‌تان بدانند که نخریدن و نپوشیدن پشم چه کمک بزرگی به حیوانات است.

■ برچسب لباس‌ها را بخوانید و کلماتی را که نمی‌دانید در کتاب لغت نگاه کنید. وقتی با این واقعیت آشنا شدید، موقعی که با خانواده‌تان به

خرید می‌روید می‌توانید مراقب آنچه می‌خرید باشید.

■ در مغازه‌های ارزان دنبال لباس‌های شاد و باحال بگردید. با انجام این کار می‌دانید که حیوانی صدمه ندیده و شما ممکن است با صرف پولی اندک چیز جالبی گیرتان بیاید!

قوچ‌ها^(۱) قدرت دیدشان مثل کسی است که از دوربین دوچشمی استفاده می‌کند!

چه چیز دلتنگ‌کننده‌ای در پر گُرک هست؟

به پره‌های نرم غاز و مرغابی گُرک گفته می‌شود. گُرک گرم و سبک است و مردم دوست دارند بالش‌ها، کت‌ها و لحاف‌ها و کیسه‌های خواب خود را با (از) آن پر کنند. شما هم مثل وقتی که من بچه بودم ممکن است فکر کنید وقتی غازها و مرغابی‌ها پیر شدند و مردند مردم از پرشان استفاده می‌کنند. کاش این‌طور بود. اما متأسفانه استفاده از پر به این شکل نیست. بیشتر اوقات مردم غازها و مرغابی‌ها را می‌کشند و سپس از پرشان استفاده می‌کنند.

با چند حقیقت آشنا شوید!

■ بیشتر غازها و مرغابی‌ها در مزارع شلوغ و پر ازدحامی پرورش داده می‌شوند که در آنجا نه می‌توانند پرواز کنند، نه می‌توانند گوشه خلوتی برای خود داشته باشند و نه پرهایشان را از هم باز کنند.

■ بعضی از پره‌های کرک زمانی از بدن غاز کنده می‌شود که آنها هنوز زنده هستند. کندن پره‌های یک پرنده مثل کندن موی آدم است. تصور کنید یک نفر مشتتی از موهای شما را بگیرد و از ریشه بکند!

کارهایی که می‌توانید برای کمک به غازها و مرغابی‌ها انجام دهید

■ اگر احتیاج به کیسه خواب یا کت زمستانی دارید، از پدر و مادرتان خواهش کنید نوعی را انتخاب کنند که با الیاف یا سایر مواد مصنوعی گرم پر شده است.

■ اگر از قبل در خانه بالش‌ها و لحاف‌هایی دارید که با پر پُر شده است، در استفاده از آنها دقت کنید تا مدت زمان زیادتری عمر کنند و به بالش و لحاف جدید نیاز پیدا نکنند.

■ از پرهایی که به طور طبیعی و آزاد از بدن پرندگان جدا می‌شود و به زمین می‌افتد یک باغچه پر بسازید.

چیزهای مورد نیاز:

۱- یک کاسه زیبا

۲- مقداری خاک یا ماسه برای پر کردن کاسه

۳- پرهایی که بین درختان بیشتر و مناطق پردرخت پیدا می‌کنید.

۴- یک قلم و کاغذ

کاسه را با خاک یا ماسه پر کنید و سپس انتهای پرها را در آن فرو کنید.

هرطور که به نظرتان زیباتر می‌رسد این کار را انجام دهید. روی یک تکه کاغذ با خط خوب بنویسید: **این پرها به طور آزاد ریخته‌اند؛ بگذارید پرندگان زندگی کنند!** هر وقت کسی از شما دربارهٔ باغچهٔ پرتان پرسید، می‌توانید دربارهٔ پرگرک و پر به او توضیح بدهید.

پرها، جلوی خیس شدن غازها و اردک‌ها را می‌گیرند. اگرچه این پرندگان شنا می‌کنند و شیرجه می‌زنند، اما هیچوقت خیس نمی‌شوند، چون آب روی پرهاشان فقط می‌غلند.

دربارهٔ پوشیدن چرم فکر کنید

آیا هرگز فکر کرده‌اید چرم از کجا می‌آید؟ چرم پوست حیوانات است، حیواناتی مثل گاو و گوسفند. در بخش «با گوشتی که می‌خورید ملاقات کنید» با شما دربارهٔ زندگی این حیوانات صحبت خواهیم کرد. اما فعلاً همین قدر بدانید که زندگی بیشتر گاوها و گوسفندها وحشتناک است. به همین علت مردمی که دلشان می‌خواهد به این حیوانات کمک کنند پوست آنها را نمی‌پوشند.

با چند حقیقت آشنا شوید

■ چیزهای زیادی از چرم ساخته می‌شود، از جمله: کت، دفترچه

یادداشت بغلی، کفش، کمر بند، کیف بغلی، بند ساعت، صندلی، مبل و بسیاری چیزهای دیگر.

■ برای تبدیل پوست گاو و گوسفند به چرم باید آنها را تمیز و به آنها مواد شیمیایی اضافه کنند. به این جریان دباغی گفته می‌شود که آلودگی زیادی ایجاد می‌کند.

■ بسیاری از مردم برای این پوست حیوانات را می‌پوشند که شیک و اهل مد به نظر برسند. برای مثال، مردم با کفش‌هایی که از پوست سوسمار و مار ساخته شده است به این طرف و آن طرف می‌روند و کیف بغلیشان از پوست مارماهی است. عده‌ای از مردم هم کت چرم می‌پوشند، چون خیال می‌کنند خیلی شیک و آلامد است.

کارهایی که می‌توانید برای کمک به گاوها و گوسفندها انجام

دهید

■ اگر دلتان بخواهد، می‌توانید به خانواده‌تان اطلاع دهید که کفش‌های لاستیکی یا برزنتی را به کفش‌های چرمی ترجیح می‌دهید. اگر آنها بدجور دلشان می‌خواهد برای شما کفش چرمی بخرند، از آنها خوب مواظبت کنید تا به این زودی‌ها نیازی به کفش خریدن پیدا نکنید.

■ با فکر کردن به این واقعیت که چرم باعث آزار و صدمه دیدن حیوانات و محیط می‌شود کت چرمی اصلاً هم جالب به نظر نمی‌رسد. احتمالاً شما ترجیح می‌دهید کت جالبی از جنس جین شسته شده با آستر فلافل بپوشید تا کتی از پوست گاو مرده.

■ کارآگاه‌باشی حیوانات باشید و به بازارها و فروشگاه‌های بزرگ بروید و دنبال پوست حیوانات بگردید. در صورتی که اجناس ساخته شده از پوست حیوانات را در جایی دیدید، می‌توانید به مدیر مغازه نامه بنویسید و پرسید آیا آن مغازه مایل است درست عین آن اقلام را که از پنبه یا مواد مصنوعی ساخته شده‌اند جایگزین اقلام ساخته شده از چرم کند.

■ شما همیشه می‌توانید بند ساعت برزنتی یا کیف پارچه‌ای و یا کیف بغلی نایلونی انتخاب کنید. آنها در ضمن از چرم ارزان‌تر هستند!

چرم بوی خیلی خاص و متفاوتی دارد. شما با بوکردن معمولاً می‌توانید تشخیص دهید که چه چیزی از چرم ساخته شده است.

با چند حقیقت آشنا شوید!

- مروارید، منجوقی است که در داخل صدف رشد می‌کند.
- دندان فیل بعد از کنده‌کاری و مبدل شدن به مجسمه یا زینت‌آلات عاج نامیده می‌شود.
- فیل‌ها کشته می‌شوند تنها به خاطر آنکه مردم بتوانند عاج داشته باشند و کرگدن‌ها کشته می‌شوند تنها به خاطر شاخشان.
- فیل‌ها و والروس‌ها (فیل‌های دریایی) در خطر نابودی هستند. این

به معنای آن است که در دنیا دیگر تعداد زیادی از آنها باقی نمانده است. یکی از علت‌هایی که آنها در خطر نابودی قرار گرفته‌اند این است که مردم آنها را به خاطر دندان‌های سفیدشان می‌کشند.

■ یکی از دلایل ناپدید شدن صخره‌های مرجانی این است که مردم آنها را به خاطر ساختن زینت‌آلات و قراردادن در آکواریوم‌ها می‌کشند.

کارهایی که می‌توانید برای کمک انجام دهید

■ شما می‌توانید از خرید زینت‌آلات ساخته شده از مرجان، مروارید، عاج، لاک‌پشت، استخوان یا شاخ خودداری کنید و به والدین و دوستان خود آنچه درباره زینت‌آلات ساخته شده از حیوانات می‌دانید یاد بدهید.

■ شما می‌توانید به سناتور یا نماینده‌تان نامه بنویسید و از آنها بخواهید ورود عاج به ایالات متحده را ممنوع کنند. اگر همه کشورهای ورود عاج به کشورشان را ممنوع اعلام می‌کردند، آن وقت کسی فیل‌ها را نمی‌کشت!

■ شما می‌توانید زینت‌آلات خود را بسازید. به این شکل:

چیرهای مورد نیاز:

گیل‌رُس (بعضی از مغازه‌های کارهای دستی و هنری، گیلی مخصوصی برای قالب‌ریزی جواهرات دارند).

۲- یک خلال دندان

۳- رنگ سرامیک

۴- نخ

■ خمیر را به شکل دانه‌های کوچک قالب‌گیری کنید و از خلال دندان برای ایجاد سوراخی که از وسط این دانه‌ها بگذرد استفاده کنید.

■ بگذارید خمیر کاملاً خشک شود.

■ بعد از خشک شدن دانه‌های گلی، آنها را هرطور که دوست دارید

رنگ‌آمیزی کنید.

■ اگر در مدرسه کوره دارید، از معلمتان خواهش کنید دانه‌های گلی

را در کوره قرار دهد و بپزد. بعد از پخته شدن آنها دوام بیشتری خواهند داشت.

■ نخ را از وسط دانه‌های کوچک گلی رد کنید. عالی شده هورا، حالا

شما یک گردنبند یا دستبند دارید!

مردم شاهد بوده‌اند که فیل‌های وحشی وقتی

بچه‌هایشان مرده‌اند گریه کرده و جسد فیل مرده

را با خاک، علف یا برگ پوشانده‌اند.

شما همین حالا یاد گرفتید که چگونه قسمتهایی از حیوان مرده در

زینت‌آلات خودنمایی می‌کنند، اما آیا توجه کرده‌اید که حیوانات مرده در

جای دیگر هم سر و کله‌شان پیدا می‌شود؟ بعضی مغازه‌ها دُم را کون،

روباه یا سنجاب می‌فروشند تا مردم آنها را از کلاه، ماشین یا سایر جاها

آویزان کنند، یا ممکن است پای خرگوشی را ببینید که به یک جاکلیدی

وصل شده و به فروش می‌رسد یا سر یک گوزن که برای آویختن به دیوار فروخته می‌شود.

من که فکر می‌کنم آویزان کردن قسمتی از بدن یک حیوان به دیوار یا

دسته کلید کار تهوع‌آور و کثیفی است. مجسم کنید اگر سر آدم‌ها را بالای

شومینه آویزان می‌کردند یا انگشت آنها را به دسته کلید وصل می‌کردند

چه می‌شد. آه!

با چند حقیقت آشنا شوید!

■ قسمت‌هایی از بدن حیوانات که برای دکور فروخته می‌شوند از

حیواناتی که به طور طبیعی مرده‌اند به دست نمی‌آیند. آنها را از بدن

حیواناتی که توسط انسان‌ها کشته شده‌اند جدا می‌کنند.

■ بعضی مردم فکر می‌کنند پای خرگوش برایشان خوش شانسی

می‌آورد، اما این حقیقت ندارد. داشتن پای خرگوش فقط معنایش این

است که خرگوش بیچاره‌ای بدشانس بوده است.

■ پر کردن بدن حیوانات به منظور به نمایش گذاشتن آنها تاکسیدرمی

نامیده می‌شود. برای تاکسیدرمی از مواد شیمیایی سمی استفاده می‌کنند.

مراقب باشید به حیوانات تاکسیدرمی شده دست نزنید.

■ میمون‌های زیبایی در آفریقا زندگی می‌کنند که گلوباس نامیده

می‌شوند. این میمون‌ها دارای دم بلند، پر پشت و سیاه و سفید هستند.

بعضی از مردم این میمون‌ها را فقط به خاطر دمشان می‌کشند. از دم این

میمون نوعی فرش (یا پتو) درست می‌کنند. برای هر فرش به بیش از ۲۵

دارید!

کارهایی که برای کمک کردن می‌توانید انجام دهید

اگر نمی‌خواهید در مرگ حیوانات برای تهیه زیورآلات شرکت داشته باشید، مراقب باشید به طور تصادفی قسمتی از بدن حیوانات مرده را نخرید. گاهی آنها از جاهایی سر و کله‌شان پیدا می‌شود که اصلاً انتظارش را ندارید. برای مثال، در بسیاری از کلاه‌ها پر به کار رفته است. پر پرندگان به طور آزاد و طبیعی می‌ریزد ولی تعداد اندکی از مردم برای جمع‌آوری آنها به میان درختان می‌روند. پرهایی که در کلاه‌ها یا در وسایل گردگیری به کار می‌روند از پر پرندگانی است که توسط انسان‌ها کشته می‌شوند.

■ کارآگاه‌های حیوانات شوید: شما می‌توانید به بازار و فروشگاه‌های بزرگ بروید و به دنبال قسمت‌هایی از بدن حیوانات مرده بگردید. اگر جایی چنین چیزی به چشمتان خورد، می‌توانید به مدیر مغازه نامه بنویسید و احساس خود را از دیدن قسمت‌هایی از بدن حیوانات مرده که برای فروش گذاشته شده‌اند شرح دهید!

■ خودتان دکورسازی کنید! برای ساختن یک فرش یا پادری به

چیزهای زیر نیاز دارید:

۱- یک تکه بزرگ برزنت

۲- رنگ و قلم‌مو

عکس حیوانی را روی برزنت بکشید و سپس آن را رنگ بزنید. بگذارید خشک شود. عالی شد، حالا یک پادری یا یک تابلوی دیواری

با گوستی که می خورید ملاقات کنید

حیواناتی که

مردم

آنها را می خورند

من گوسفند سیاهی را می شناختم که همیشه وقتی به دیدنش می رفتم جلو می دوید و از من استقبال می کرد. او سرش را بالا می گرفت تا من بتوانم زیر چانه اش را نوازش کنم. من اسم او را **وولی بابا** گذاشته بودم و او یکی از دوستان دوره کودکیم بود.

یک روز سرِ شام موقعی که در حال خوردن غذای مورد علاقه ام، دنده بره، بودم به فکر وولی بابا افتادم. ناگهان در شکمم احساس عجیب و مشکوکی کردم. با آنکه غذایم اصلاً شبیه وولی بابا نبود اما می دانستم دنده بره ای که در حال خوردنش بودم روزی قسمتی از بدن گوسفندی درست شبیه دوست من وولی بابا بوده است.

بعد شروع کردم به فهمیدن اینکه همبرگرم از گوشت گاو تهیه شده و خوراک جوجه ام روزگاری جوجه بوده است. همچنین سالاد تن من زمانی

ماهی بوده است. شاید به نظر تان خنده دار برسد که من نمی دانستم جوجه ای که می خوردم روزگاری جوجه زنده ای بود که نفس می کشید و قدقد می کرد، اما واقعاً من متوجه نبودم که در حال خوردن دوستانم هستم.

حیواناتی که برای غذا کشته می شوند از همه حیواناتی که به دلایل دیگر کشته می شوند زیادتر است. در واقع در ایالات متحده تعداد حیواناتی که در سال برای غذا کشته می شوند تعدادشان از تعداد آدم هایی که در همه دنیا وجود دارد بیشتر است! کارهای زیادی برای کمک به این حیوانات می توانید انجام دهید، بنابراین صفحه را برگردانید. ...
و سپس به نجات زندگی ها بروید!

آن سوی حیاتِ طویله

گوشت کلمه عجیبی است، چون واقعاً چیز زیادی درباره غذایی که می خورید به شما نمی گوید. ما از تعداد زیادی از کلماتی که چیز زیادی به ما نمی گویند برای غذا استفاده می کنیم. برای مثال، حیوانی از گوشت او همبرگر ساخته شده است شبیه چیست؟ یا حیوان هات داگ؟ یا استیک؟ همبرگر واقعاً گاو چرخ کرده است، و هات داگ معجونی از قسمت های مختلف بدن حیوان مرده است. اگر راجع به غذا این طور حرف بزنید آن را جور دیگری خواهید دید. آیا این طور نیست؟
هر ساله صدها میلیون گاو و گوسفند برای همبرگر، هات داگ، و دنده گوسفند کشته می شوند. بیشتر آنها قبل از آنکه کشته شوند زندگی واقعاً

وحشتناکی دارند. به ندرت می شود خوک هایی یافت که در استخرهای کم عمق شنا کنند یا با سایر خوک ها روی خاک دراز بکشند. بیشتر خوک ها در ساختمان های بدبو و در جاهای تنگ و کوچکی نگهداری می شوند که حتی نمی توانند دور خود بچرخند یا زیر آفتاب بازی کنند. بیشتر خوک های مادر بدترین زندگی ها را دارند. آنها عملاً تمام مدت زندگیشان را در پروازبندی های پراز دحام و در آخورهای باریک می گذرد! ساختمان ها اغلب آن قدر کثیف هستند که خوک ها مریض می شوند.
احتمالاً شما فکر می کنید گله های گاو و گوسفند تمام مدت را در علفزارها و مزارع مشغول به چرا هستند. در قسمتی از زندگیشان، شاید، اما نه همه آن. بیشتر گله ها قبل از کشته شدن به مراکز شلوغ و کثیفی حمل می شوند که نوعی پارکینگ حیوانات محسوب می شود و در آنجا آنها را پروار و چاق می کنند و بعد به کشتارگاه می فرستند.

با چند حقیقت درباره خوک ها و گاو ها آشنا شوید

■ اگر کسی به شما می گوید خوک ها کثیف هستند، شما می توانید حقیقت واقعی را به آنها بگویید. خوک ها هم دوست دارند تمیز بمانند، اما اگر بیرون زیر آفتاب باشند، درست مثل انسان ها آفتاب سوختگی پیدا می کنند. بنابراین توی گل می غلتند که هم خود را خنک کنند و هم در مقابل آفتاب پوستشان حفاظی داشته باشد.
■ بیشتر حیواناتی که برای غذا پرورش داده می شوند دیگر در طویله های جادار و بزرگ یا محوطه های خارج از ساختمان زندگی

نمی‌کنند. بیشتر آنها زندگیشان در ساختمان‌های بسته و بدبویی سپری می‌شود که بیشتر شبیه کارخانه است تا مزرعه مردم به این واحدهای کشاورزی «مدرن»، «دامداری کارخانه‌ای» یا «دامداری ماشینی» می‌گویند.

■ کف سیمانی بیشتر این دامداری‌های کارخانه‌ای برای کف پای خوک‌ها بسیار بد است. آنها پایشان در برخورد با سیمان مجروح می‌شود و تغییر شکل می‌دهد که درد بسیار زیادی را موجب می‌شود.

■ موقع بردن خوک‌ها و گاوها به کشتارگاه (جایی که کشته می‌شوند) اغلب آنها را با استفاده از سیخونک و سوک الکتریکی وادار به سوار شدن در ماشین‌های باری شلوغ و مملو از حیوان می‌کنند. سوک الکتریکی چوب بلندی است که در آن الکتریسیته ذخیره شده است. اگر کسی سوک الکتریکی را روی شما امتحان کند خواهید دید که آن بدترین و دردناک‌ترین شوکی است که می‌شود تصور کرد!

■ انسان‌ها برای تشخیص گاوها از یکدیگر آنها را با میله داغ‌زنی نشانه‌گذاری می‌کنند. به این کار داغ‌زنی می‌گویند. آنها به ندرت به گاوها چیزی برای کم کردن دردشان می‌دهند. مجسم کنید یک نفر با یک میله بزرگ داغ روی پوست شما نشانه‌گذاری کند.

■ برای نشانه‌گذاری خوک‌ها، بعضی از مردم تکه‌ای از گوش آنها را می‌برند!

■ بسیاری از خوک‌ها در ساختمان‌ها و قفس‌های شلوغ و مملو از حیوان، درست مثل سگ‌هایی که در جای بدبو، کثیف و پر از دحام رها

شوند، دیوانه می‌شوند. وقتی خوک‌ها دیوانه می‌شوند شروع به گازگرفتن دم همدیگر می‌کنند. برای جلوگیری از این اتفاق، انسان‌ها بدون آنکه به آنها مسکن بدهند دمشان را می‌برند!

با چند حقیقت در رابطه با خوردن حیوانات آشنا شوید!

- کسانی که حیوانات را نمی‌خورند، گیاهخوار نامیده می‌شوند.
- یک نفر از هر دو نفری که به طور منظم حیوانات را می‌خورند به حمله قلبی دچار می‌شود.
- از هر بیست نفر گیاهخوار تنها یک نفر به حمله قلبی دچار می‌شود.
- گیاهخوارانی که نه تنها گوشت نمی‌خورند، بلکه از محصولات حیوانی مثل لبنیات، تخم‌مرغ و... نیز استفاده نمی‌کنند «ویگن^(۱)» نامیده می‌شوند. عده‌ای از آنها حتی غسل هم نمی‌خورند.
- احتمال ابتلا به انواع خاصی از سرطان در بین مردمی که گوشت می‌خورند بیشتر از گیاهخواران است.
- تقریباً همه ذرت، جو و سویایی که در آمریکا پرورش داده می‌شود به مصرف غذای حیوانات می‌رسد.
- اگر ما ذرت، جو و سویا را به جای حیوانات برای انسان‌ها پرورش دهیم، برای انسان‌های گرسنه تمام دنیا به قدر کافی غذا خواهیم داشت.
- خوک‌ها و گاوها از خود فضولات زیادی برجا می‌گذارند که زمین را

آلوده می‌کند.

■ میزان آبی که گاوها، خوک‌ها و سایر حیواناتی که مردم آنها را برای خوردن پرورش می‌دهند مصرف می‌کنند از میزان آب مصرفی تمام مردم ایالات متحده در زمینه‌های مختلف از جمله: آشامیدن، شستن، آبیاری گل‌ها و درختان و پُر کردن استخرها، بیشتر است.

■ به طور متوسط، گیاهخواران چند سال بیشتر از مردمی که حیوانات را می‌خورند عمر می‌کنند.

■ گیاهخواران، ویتامین‌ها و مواد معدنی مورد نیاز خود را از گیاهان دریافت می‌کنند.

■ تا وقتی غلات، میوه‌های مغزدار مثل: گردو، فندق، پسته، حبوبات و سبزیجات در دسترس هستند، هیچکس نیازی به خوردن حیوانات ندارد!

بعضی از کارهایی که برای نجات احشام می‌توانید انجام دهید

■ شاید بهترین راه کمک کردن به احشام این باشد که آنها را نخورید. اگر فکر می‌کنید نخوردن هات داگ، همبرگر و کباب سخت است می‌توانید سعی کنید کمتر بخورید. این کار کمک بزرگی به گاوها و گوسفندهاست. اگر پدر و مادرتان اصرار دارند که شما حیوانات را بخورید، می‌توانید احساسات خود را با آنها در میان بگذارید و کتاب‌هایی در رابطه با تغذیه گیاهی بخرید تا با هم بخوانید. شما ممکن است مجبور به کنار آمدن با آنها شوید که اشکالی ندارد. در کتاب‌های آشپزی و سایر

کتاب‌های خوب به دنبال دستورهای پخت بدون گوشت بگردید.

■ سعی کنید سوسیس و برگر گیاهی، ماکارونی با سس گوجه فرنگی بدون گوشت، تکوو بُریدوی لویا، ساندویچ کره بادام زمینی و مربا (یا ساندویچ کره بادام زمینی و موز) سبزیجات تفت داده شده به شیوه چینی^(۱)، چیلی گیاهی و سایر غذاهای خوشمزه گیاهی بخورید. از پدر و مادرتان بخواهید مواد لازم برای پختن این غذاها را فراهم کنند و سپس این غذاهای خوشمزه را با کمک آنها تهیه کنید.

■ شاید پدر و مادرتان دوست داشته باشند به خاطر سلامتی خانواده‌شان، به خاطر محیط زیست و به خاطر حیوانات، در هفته دو سه شب غذای گیاهی بخورند.

■ از یکی از فروشگاه‌های غذاهای سالم دیدن کرده، بعضی از غذاهای مختلف گیاهی را امتحان کنید.

■ اگر می‌خواهید با خانواده‌تان به رستوران بروید، می‌توانید پیشنهاد کنید به رستورانی که غذای هندی، چینی، مکزیکی یا ایتالیایی دارد بروید با آنها غذاهای متنوع گیاهی دارند.

■ شما، دوستانتان و پدر و مادرهایتان می‌توانید از مدرسه‌تان بخواهید که برای ناهار غذای گیاهی سرو کند.

■ دوستی پیدا کنید که او هم به حیوانات اهمیت بدهد و برایشان ارزش قائل باشد. آن وقت غذاهای گیاهی را با هم تجربه کنید.

۱ - فروبردن سبزیجات خردشده به مدتی کوتاه در روغن داغ

■ اگر حیوانات را نمی‌خورید، می‌توانید گل سینه یا تی شرتی بپوشید که رویش نوشته شده باشد، «من گیاهخوارم - من دوستانم را نمی‌خورم!»

■ در سوپرمارکت‌ها کارآگاه‌باشی حیوانات شوید. در جستجوی غذاهایی باشید که در آنها از حیوانات استفاده شده است. گاهی غذاهای حیوانی کاملاً خود را واضح و روشن نشان می‌دهند، مثلاً در قسمت گوشت. در سایر مواقع، غذاهای حیوانی مانند روغن حیوانی یا روغن دنبه (لارد) در غذاهایی چون شیرینی‌جات و کیک‌ها پنهان هستند.

■ رد پای یک بسته بیکن را از سوپرمارکت تا حیوانی که به خاطرش کشته شده است دنبال کنید. از قصاب یا مغازه‌دار پرسید که بیکن از کجا می‌آید. سعی کنید به همراه خانواده‌تان یک کارآگاهی جدی انجام دهید. برای این کار از جایی که حیوانات‌ها را برای تهیه ژامبون و بیکن پرورش می‌دهند بازدید کنید.

تمجیدهای حیوانی بسازیم

(می‌توانید این بازی را به تنهایی انجام دهید اما اگر با کمک یک دوست آن را انجام دهید تفریحش بیشتر است.)

لیستی از همه توهین‌هایی که مردم در آنها از حیوانات استفاده می‌کنند (مثلاً: «تو مثل خوک هستی» یا «خر زور» یا «مثل گاو می‌خورد») تهیه کنید و به جای آنها تمجیدهای حیوانی بسازید (مثلاً «قدرگاو صبر دارد»، «مثل سگ وفادار است»، «مثل اسب نجیب است» و «بچه یک بره بازیگوش است») سعی کنید این تمجیدها را به کار ببرید. به این ترتیب، شما نحوه تفکر مردم را درباره حیوانات تغییر می‌دهید.

کودک قهرمان

وقتی جنیفر گراهام ۱۱ ساله بود عادت داشت موقعی که با مادرش به سوپرمارکت می‌رود یواشکی جیم شود. وقتی مادر جنیفر سرگرم خرید بود، جنیفر مشغول چسباندن برچسب بر روی بسته‌های گوشت بود. برچسب‌ها چنین می‌گفتند: «برای تولید این محصولات حیوانات رنج

برده‌اند - گوشت نخورید!» وقتی جنیفر بزرگ‌تر شد حاضر نشد در کلاس علوم بدن قورباغه را پاره کند. او برای احقاق حق خود در رابطه با خودداری از پاره کردن شکم قورباغه به دادگاه رفت، و حدس بزنید چه شد؟ کالیفرنیا قانونی گذراند که به دانش‌آموزان حق می‌دهد حیوانات را در مدرسه تشریح نکنند و شکم آنها را نبرند!

غذای گوساله

آیا تا به حال کتلت گوساله یا اسکالوینی گوساله خورده‌اید؟ آیا از خود پرسیده‌اید که گوساله واقعاً چیست؟ خوب، گوشت گوساله یعنی گوشت بچه گاو. من از این که با شما درباره گوساله‌ها حرف بزنم خیلی غمگین می‌شوم، اما بهترین راه برای کمک کردن به گوساله‌ها این است که بگذارم شما بدانید چه بر سرشان می‌آید تا شما بتوانید خودتان تصمیم بگیرید که آیا می‌خواهید غذاهای تهیه شده از گوشت گوساله بخورید یا نه.

بعضی از مردم دوست دارند شیر گاو بنوشند. گاو شیرده برای آنکه بتواند شیر تولید کند باید دائماً بچه‌دار شود. وقتی گاوها بچه‌شان ماده باشد، در آینده آنها هم مثل مادرشان گاو شیرده می‌شوند و سرنوشتی مثل مادرشان خواهند داشت. اما اگر بچه گاو نر باشد، از مادر جدایش می‌کنند و او را برای گوشتش پرورش می‌دهند.

بعضی از گوساله‌ها تنها پس از دو سه ساعت یا یکی دو روز بعد از تولد از مادرشان جدا شده و در آخورهای چوبی بسیار کوچک قرار داده

می‌شوند.

به گردن آنها زنجیری بسته شده تا آنها نتوانند دور خود بچرخند و فقط می‌توانند یک قدم به جلو و یک قدم به عقب بردارند. تنها کاری که می‌توانند بکنند این است که یا بایستند یا دراز بکشند. دوبار در روز، هر بار به مدت بیست دقیقه، غذای مایعی مخلوط با شیر به آنها داده می‌شود. به جز این هیچ اتفاقی دیگری نمی‌افتد. آنها هرگز این بخت را پیدا نمی‌کنند که بازی کنند، در علفزار بچرند، تابش آفتاب را روی پشتشان حس کنند، یا با مادرشان باشند. گوساله‌ها همه عمرشان را در همان آخور کوچک و باریک می‌گذرد تا به قدر کافی بزرگ و تبدیل به گوشت گوساله شوند.

علت اینکه گوساله‌ها را می‌بندند و نمی‌گذارند به اطراف حرکت کنند این است که ماهیچه‌هایشان رشد نکند. شما می‌دانید ماهیچه‌ها چگونه رشد می‌کنند، مگر نه؟ هرچه بیشتر آنها را به کار ببرید، آنها بزرگ‌تر می‌شوند. کسانی که گوساله پرورش می‌دهند نمی‌خواهند که آنها ماهیچه‌های قوی داشته باشند چون ماهیچه‌ها گوشت را سفت می‌کنند و گوساله‌ها شهرتشان در این است که گوشت نرمی دارند.

با چند حقیقت آشنا شوید

- در ایالات متحده، هر سال یک میلیون گوساله برای سلاخی شدن و تولید گوشت گوساله پرورش داده می‌شوند.
- گوشت گوساله علاوه بر نرم بودن به کم‌رنگ بودن هم معروف

است. علت آنکه گوشت گوساله کم‌رنگ است و به سفیدی می‌زند این است که به غذای آنها آهن کافی اضافه نمی‌کنند. آهن گوشت آنها را صورتی رنگ می‌کند. گوساله‌ها هم درست مثل آدم‌ها در رژیم غذایی خود به آهن نیاز دارند اما رژیم غذایی آنها مقدار کمی آهن دارد که نیاز آنها را تأمین نمی‌کند.

■ گوساله‌هایی که به این نحو پرورش می‌یابند می‌توانند به آسانی مریض شوند. برای زنده نگه داشتن آنها معمولاً به آنها دارو داده می‌شود.

■ وقتی گوساله‌ها به قدر کافی بزرگ شدند، آنها را مجبور می‌کنند سوار کامیون‌هایی شوند که آنها را برای سلاخی شدن به کشتارگاه می‌برند. گوساله‌ها از وقتی یکی دو روزه بوده‌اند راه نرفته‌اند بنابراین ماهیچه‌هاشان بسیار ضعیف است. برای آنکه آنها را مجبور به راه رفتن کنند، بعضی از مردم از سبک الکتریکی استفاده می‌کنند.

■ به گوساله‌ها هرگز غذای جامد داده نمی‌شود، به همین دلیل آنها اغلب مبتلا به اسهال هستند.

■ از آنجایی که گاوها برای تولید شیر مجبورند دائماً بچه‌دار شوند، ما تعداد زیادی گوساله داریم. اگر مردم شیر گاو نخورند، ما کمتر گوساله خواهیم داشت.

■ بیشتر گاوهای شیرده، هر روز در ساختمان‌های بزرگ به ماشین‌های شیردوشی متصل می‌شوند. پستان‌های آنها آنقدر بزرگ است، و مجبورند آنقدر زیاد شیر تولید کنند که بیشتر آنها به التهاب پستان دچار می‌شوند، التهاب یا آماس پستان بسیار دردناک است.

کارهایی که می‌توانید برای نجات یک گوساله نر انجام دهید

■ البته، بهترین راه کمک به گوساله‌های نر (گوشتی) این است که گوشت گوساله نخورید. شما می‌توانید به همه بگویید که می‌دانید چه اتفاقی برای گوساله‌های پرواری می‌افتد.

■ به خاطر حیوانات هنرمند شوید! اگر تصمیم دارید گوشت گوساله نخورید، می‌توانید تی شرتی طراحی کنید که رویش نوشته شده باشد، «من غذای تهیه شده از گوشت گوساله نمی‌خورم» و وقتی بیرون می‌روید آن را بپوشید. وقتی مردم می‌پرسند چرا، می‌توانید آنچه درباره گوساله‌ها می‌دانید به آنها یاد بدهید.

■ می‌توانید صورت غذای رستوران‌های نزدیک به خانه‌تان را چک کنید. اگر در آن صورت غذاها، غذاهایی می‌بینید که با گوشت گوساله تهیه می‌شوند، به مدیر رستوران نامه بنویسید یا تلفنی با او درباره گوساله‌های گوشتی صحبت کنید.

■ علت اینکه این همه گوساله گوشتی داریم این است که گاوها را وادار می‌کنیم به ما شیر بدهند. می‌توانید با کمتر شیر نوشیدن، کمتر بستنی و پنیر خوردن به گوساله‌های گوشتی کمک کنید. می‌توانید به جای شیر گاو، شیر سویا بنوشید. شیر سویا از دانه سویا ساخته می‌شود و با طعم‌های مختلف به بازار عرضه می‌شود. برای جایگزین‌های پنیر و بستنی هم می‌توانید به فروشگاه‌های غذای سالم مراجعه کنید. شما حتی می‌توانید به جای پیتزا معمولی پیتزای تهیه شده، پنیر سویا سفارش بدهید.

■ می‌توانید به سناتورها و نمایندگان کنگره نامه بنویسید و از آنها بخواهید قوانینی بگذرانند که زندگی بهترین برای گوساله‌های پرواری فراهم کند.

گوساله‌ها چند ساعت بعد از تولد می‌توانند راه بروند!

زندگی به مانند یک گوساله پرواری

چیزهای مورد نیاز:

- ۱- یک کارتن مقوایی بزرگ، مثل کارتن یخچال
 - ۲- یک عدد ماژیک
 - ۳- یک قیچی بزرگ
 - ۴- یکی از والدین برای کمک به شما
 - ۵- دوستانی که در این تجربه با شما سهیم شوند.
- روی دو طرف کارتن خط‌هایی به شکل میله‌های قفس بکشید.
- از پدر و مادرتان بخواهید جعبه را طوری روی شما قرار دهند که شما داخل آن قرار بگیرید.
- از آنها بخواهید نور چراغ را کم کنند و شما را در اتاقان تنها بگذارند. از دوستانتان بخواهید ساکت توی اتاق پیش شما بمانند.
- مدتی توی جعبه بمانید.

- هروقت آماده بودید بیرون بیایید.
- چه احساسی به شما دست داد؟ راجع به اینکه اگر مجبور بودید همه عمرتان را در جعبه‌ای شبیه به این نگذرانید و فقط دوبار در روز غذا بخورید چه فکر می‌کنید؟ همه اینها را بنویسید. حالا شما از طرز زندگی گوساله‌های پرواری ایده‌ای پیدا کرده‌اید.
- به نوبت امتحان کنید تا آنها هم تجربه کنند.
- تجربه‌تان را با هم در میان بگذارید و احساسات خود را برای هم شرح دهید.

صحبت‌های گیاهی

(به یک دوست برای اجرای این نمایش احتیاج دارید)

یک نفر باید نقش یک آدم گیاهخوار را بازی کند و نفر دیگر نقش کسی که او را به خاطر نخوردن حیوانات دست بیندازد و مسخره کند. کسی که نقش آدم گیاهخوار را بازی می‌کند باید تمرین کند که با آرامش و متانت جواب بدهد و به شخصی که او را مسخره می‌کند، چیزهایی از ظلمی که به حیوانات می‌شود یاد بدهد. شخص گیاهخوار باید نفر دیگر را تشویق کند که او هم دست از خوردن گوشت بردارد و گیاهخوار شود! جای نقش‌ها را عوض کنید و آن‌قدر به تمرین ادامه دهید که خاطر جمع شوید و اعتماد به نفس پیدا کرده‌اید.

کدام اول آمد، مرغ یا تخم مرغ؟

چشم‌های خود را ببندید و یک مرغ یا بوقلمون را در مزرعه مجسم کنید. مزرعه چطور به نظر می‌آید؟ پرندۀ دارد چه کار می‌کند؟ حالا که شما تصویر روشنی از زندگی مرغ‌ها و بوقلمون‌ها در ذهنتان دارید، تصمیم دارم برایتان بگویم که عملاً زندگی مرغ‌ها و بوقلمون‌ها در ایالات متحده چه شکلی است.

بعضی از مردم هم گوشت جوجه و بوقلمون می‌خورند و هم تخم مرغ. این روزها، مردم آن قدر زیاد مرغ و تخم مرغ می‌خورند که هر ساله صدها میلیون جوجه برای غذا کشته می‌شوند و صدها میلیون مرغ مجبور می‌شوند همه زندگی خود را در مرغداری‌های ماشینی در حال تخم‌گذاری سپری کنند. به این ترتیب که: جوجه‌ها و بوقلمون‌هایی که برای گوشتشان پرورش داده می‌شوند در ساختمان‌های بزرگی گذاشته می‌شوند که مملو از جوجه و بوقلمون است و تعدادشان آن قدر زیاد است که به زحمت می‌توانند حرکت کنند. آنها همه عمرشان همین طور می‌گذرد، تا اینکه به قدر کافی چاق شوند و برای غذا کشته شوند. سپس

آنها را توی جعبه‌های کوچک کنار هم می‌چپانند و جعبه‌ها را توی کامیون روی هم بار می‌زنند و به کشتارگاه، یعنی جایی که باید کشته شوند، می‌فرستند. وقتی به کشتارگاه رسیدند آنها را وارونه از پایشان به نوار نقاله (این دستگاه نوار متحرکی است که برای انتقال این پرندگان از جایی به جای دیگر به کار گرفته می‌شود) می‌بندند. پرندگان از همه اتفاقاتی که برایشان می‌افتد آگاهند و آنها را حس می‌کنند، تا اینکه بیهوش یا کشته شوند.

زندگی برای مرغ‌های تخم‌گذار حتی از این هم بدتر است. تقریباً همه مرغ‌ها آن‌طور توی قفس‌ها کنار هم چپانده شده‌اند که حتی نمی‌توانند بال‌های خود را از هم باز کنند! تنها در یک ساختمان، صدها هزار مرغ زندگی می‌کنند. ساختمان‌ها آنچنان بوی بدی می‌دهند که به سختی می‌شود داخل آن نفس کشید، اما جوجه‌ها مجبورند همه عمر داخل آن نفس بکشند. بسیاری از جوجه‌ها به علت بیماری، زیر پای سایر جوجه‌ها ماندن و دسترسی پیدا نکردن به غذایشان در قفس‌ها می‌میرند. یادتان هست چطور به گوساله‌ها دارو داده می‌شد که نمیرند؟ خوب، در مورد جوجه‌ها هم همین‌طور است، اما قفس‌ها آن قدر کثیف و شلوغ است که حتی دارو هم نمی‌تواند آنها را زنده نگه دارد.

جوجه‌ها و بوقلمون‌ها هم درست مثل طوطی‌های دم دراز، سینه سرخ‌ها، قرقاول‌ها و قناری‌ها پرنده هستند. شاید به اندازه این پرنده‌ها زیبا نباشند، اما دارای همان احساسات هستند. آیا می‌توانید تصور کنید با پرندگان خانگی و پرندگان وحشی به همان ترتیبی رفتار شود که با

جوجه‌ها و بوقلمون‌ها می‌شود؟

با چند حقیقت آشنا شوید

■ قراردادن قناری‌ها و طوطی‌ها در قفس‌هایی شبیه قفس‌هایی که جوجه‌ها در آنها نگهداری می‌شوند برخلاف قانون است، اما هیچ قانونی از جوجه‌ها و بوقلمون‌ها پشتیبانی و محافظت نمی‌کند.

■ جوجه‌های نر تخم نمی‌گذارند، بنابراین وقتی برای تخم گذاشتن جوجه می‌خواهند، جوجه‌های ماده را نگه می‌دارند و جوجه‌های نر را زنده زنده در سطل زباله می‌ریزند!

■ جوجه‌ها هم درست مثل آدم‌ها نیاز به فضایی دارند که بتوانند به اطراف خود حرکت کنند. وقتی آنها را در قفس‌های شلوغی نگه می‌دارند که جای تکان خوردن ندارند دیوانه می‌شوند و همدیگر را تا سر حد مرگ نوک می‌زنند. برای آنکه جوجه‌ها همدیگر را نکشند، وقتی هنوز خیلی کوچک هستند، انتهای نوک تیزشان را با یک تیغه فلزی داغ می‌برند. هیچ مسکنی به جوجه‌ها داده نمی‌شود!

■ بسیاری از جوجه‌ها به علت نحوه پرورششان، حامل بیماری‌هایی هستند که اگر موقع پختن آنها به قدر کافی مراقبت نشود، ممکن است این بیماری‌ها به انسان منتقل شود.

■ بوقلمون‌ها طوری پرورش داده می‌شوند که بزرگ و چاق باشند و مقدار زیادی گوشت داشته باشند. این برای بوقلمون‌ها زیاد هم خوب نیست. گاهی آنها آن قدر چاق می‌شوند که به سختی می‌توانند راه بروند.

■ چون جوجه‌ها همه عمر در قفس می‌مانند، ناخن‌هاشان ساییده نمی‌شود. گاهی ناخن‌های آنها آن قدر بلند می‌شود که دور سیم‌های قفس می‌پیچند و دوباره در پای جوجه فرو می‌رود. وقتی این اتفاق می‌افتد، جوجه‌ها نمی‌توانند به آب و غذای خود دسترسی پیدا کنند، و بنابراین می‌میرند. برای جلوگیری از این اتفاق بعضی از مردم نه ناخن‌ها، که انگشتان پای آنها را از ته قطع می‌کنند!

■ تخم‌مرغ مقدار زیادی چربی و کلسترول دارد. چربی و کلسترول زیاد انسان را مریض می‌کند!

کارهایی که می‌توانید برای نجات جوجه‌ها و بوقلمون‌ها انجام

دهید

■ بهترین کاری که می‌توانید بکنید این است که آنها یا تخم آنها را نخورید، اما اگر فکر نمی‌کنید بتوانید دست از خوردن آنها بکشید، خوب است از پدر و مادرتان بخواهید آنها را از فروشگاه‌های غذای سالم و مزارع نزدیکی که جوجه‌ها و بوقلمون‌ها را در قفس پرورش نمی‌دهند خریداری کنند. هنوز هم هستند کشاورزانی (البته نه زیاد) که جوجه و بوقلمون را در بیرون و در مزارع واقعی پرورش می‌دهند.

■ از خریدن سفیده تخم‌مرغ از سوپر مارکت‌ها خودداری کنید. اگر می‌خواهید تخم‌مرغ بخورید، از مزرعه‌های نزدیک یا فروشگاه‌های غذای سالم، تخم‌مرغ محلی تهیه کنید. تخم‌مرغ‌هایی که در محیط باز به این طرف و آن طرف می‌روند و زندگی طبیعی و سالم دارند «تخم مرغ

بارور شده (نطفه‌دار)» را «تخم‌مرغ‌های آزاد^(۱)» نامیده می‌شود.

حتی بعضی از این تخم‌مرغ‌هایی که با این نام‌ها به بازار آورده می‌شوند متعلق به مرغ‌هایی هستند که با آنها خیلی هم بهتر از جوجه‌های توی قفس رفتار نمی‌شود، بنابراین، شاید بخواهید ابتدا با والدیتان از مزرعه و جای آنها دیدن کنید.

■ کارآگاه آگهی‌ها و تبلیغات حیوانی باشید، به سوپرمارکت بروید و به کارتن‌ها و بسته‌بندی‌های تخم‌مرغ نگاه کنید. آیا روی آنها نقاشی یا عکسی از جوجه‌ها وجود دارد؟ آیا عکس یا نقاشی، جوجه‌ها را در قفس‌های کثیف و کوچک نشان می‌دهد؟ آیا عکس یا نقاشی نشان می‌دهد که نیمی از نوک آنها بریده شده است؟ یا اینکه آنها در عکس یا نقاشی شبیه جوجه‌هایی هستند که شما موقع شروع این فصل در خیال مجسم کردید؟ شما می‌توانید عکس‌هایی از وضعیت واقعی جوجه‌ها بکشید و از آنها پوستر تهیه کنید. عکس‌ها و پوسترها را در مدرسه، کلیسا، کتابخانه‌ها و هر جای دیگری که می‌توانید آویزان کنید. می‌توانید کمک کنید مردم بدانند چه بر سر جوجه‌ها می‌آید.

■ اگر در تلویزیون آگهی‌هایی در مورد مرغ‌ها و تخم‌مرغ‌ها می‌بینید که نشان می‌دهد جوجه‌ها از زندگی خوب و شادی برخوردارند، می‌توانید به آن کانال تلویزیونی نامه بنویسید و از آنها بخواهید آگهی‌های تبلیغاتی دور از حقیقت نشان ندهند.

■ اگر نوشتن این‌گونه نامه‌ها را دوست دارید، می‌توانید نامه‌ای هم به روزنامهٔ محلی‌تان بنویسید و از آنها بخواهید مقاله‌ای دربارهٔ جوجه‌ها و نحوهٔ پرورش آنها چاپ کنند.

■ کارآگاه حیوانات شوید: از مدیر سوپرمارکت بپرسید تخم‌مرغ‌هایشان را از کجا می‌آورند و بعد با پدر و مادرتان به آنجا بروید و خودتان ببینید جوجه‌ها را چگونه برای غذا پرورش می‌دهند.

زندگی یک مرغ تخم‌گذار

وسایل مورد نیاز:

۱- یک کمد یا گنجهٔ کوچک

۲- پنج نفر دوست

۳- یک بزرگ‌تر که این آزمایش را سرپرستی کند.

یک نفر بزرگ‌تر باید این آزمایش را سرپرستی کند. با دوستانتان داخل کمد شوید ولی مطمئن شوید در کمد قفل نشود. کمد باید آن‌قدر کوچک باشد که شما به زحمت بتوانید کمی تکان بخورید. به مدت پانزده دقیقه آنجا بمانید (مگر اینکه نتوانید طاقت بیاورید و احساس کنید باید حتماً بیرون بیایید). پس از بیرون آمدن دربارهٔ اینکه از کنار هم چپانده شدن چه احساسی به شما دست داده است با هم صحبت کنید. اگر قرار باشد همهٔ زندگیتان در چنین وضعی زندگی کنید چه حسی به شما دست می‌دهد؟ آیا زندگی مرغ تخم‌گذار شبیه ین است؟ به خاطر داشته باشید: شما اگر بخواهید می‌توانید از کمد خارج شوید، اما جوجه‌ها هرگز نمی‌توانند

قفسشان را ترک کنند.

معما

سؤال: چرا جوجه از جاده رد شد؟

جواب: برای اینکه با گیاهخواران باشد!

کودک قهرمان

وقتی ماتئو به اردوی تابستانی رفت، تعداد زیادی جزوه و اعلان دربارهٔ نجات دادن حیوانات با خود برد. در اردو آن‌قدر کسانی که به اردو آمده بودند و مربیان و مشاورانشان به نجات دادن حیوانات و بیشتر دانستن در این زمینه علاقه نشان دادند که اتافی در اختیار ماتئو قرار دادند تا او بتواند در آنجا اطلاعات خود را در اختیار دیگران قرار دهد. ماتئو شرکت‌کنندگان در اردو را تشویق کرد با گیاهخوار شدن به او در نجات حیوانات کمک کنند. طولی نکشید که در اردو به همه غذای گیاهی داده شد.

این هم یک نمونه دیگر از شجاعت مرغ‌ها: مرغ‌های مادر با گاوها و حیوانات دیگری که قصد حمله به جوجه‌هایشان را داشته باشند می‌جنگند و آنها را از میدان به در می‌کنند.

یک گاز قایم کنید

آیا هرگز در کنار برکه یا دریاچه نزدیک محل تان به غازها و مرغابی‌ها غذا داده‌اید؟ غذا دادن به این پرندگان و شنیدن صدای قات قات آنها و تماشای شنا کردن، در آب غوطه خوردن و پرواز کردن آنها بسیار سرگرم‌کننده و شادی‌آور است. بعضی از مردم دوست دارند مرغابی و قسمت‌هایی از غاز را بخورند. غذای بسیار گرانی هست که پاتۀ جگر غاز نامیده می‌شود. برای درست کردن این غذا، مردم لوله‌ای را از گلوی حیوان به پایین می‌فرستند و سپس غذا را از درون آن لوله به داخل معده حیوان می‌فرستند و این در حالی است که در تمام مدت حیوان هوشیار است و آنچه را که اتفاق می‌افتد می‌فهمد و احساس می‌کند. آنها آن قدر غذا به درون معده او می‌فرستند که مریض می‌شود. این کار موجب متورم شدن جگر حیوان می‌شود و زمانی که جگر او به اندازه کافی بزرگ و متورم شده باشد او را می‌کشند و جگرش را بر می‌دارند. آن وقت مردم از جگرش برای ساختن پاتۀ استفاده می‌کنند.

با چند حقیقت آشنا شوید

- مردم نیازی به خوردن مرغابی یا غاز (همین‌طور جوجه، گاو یا حیوانات دیگر) ندارند.
- غازها ازدواج می‌کنند. آنها مثل آدم‌ها مراسم خاصی برای ازدواج ندارند، اما وقتی غازی جفتش را پیدا می‌کند، آن دو همه عمرشان را با هم

می‌گذرانند.

■ مرغابی‌ها و غازها مادرهای بسیار خوبی هستند. آنها جوجه‌هایشان را در کنار خود نگه می‌دارند و هرکس را که به آنها نزدیک شود دنبال می‌کنند.

کارهایی که می‌توانید برای کمک به غازها و مرغابی‌ها انجام

دهید

- شما می‌توانید از خوردن پاتۀ جگر غاز خودداری کنید و برای خانواده و دوستانتان طرز تهیه پاتۀ را توضیح دهید.
- فکر کنید آیا می‌خواهید مرغابی بخورید یا نه و اگر دلتان نمی‌خواهد آنها را بخورید، با پدر و مادرتان صحبت کنید و به آنها بگویید از فکر خوردن مرغابی چه احساسی به شما دست می‌دهد.
- شما می‌توانید به مرغابی‌ها و غازها در برکه‌ها و دریاچه‌ها غذا بدهید، اما به آنها نان ندهید. نان، وقتی در معده آنها باد می‌کند و بزرگ می‌شود باعث بیماری آنها می‌شود. در عوض به آنها ذرت بدهید. به به به.

مرغابی‌ها و غازها می‌توانند پرواز کنند. غوطه بخورند، راه بروند و شنا کنند. خیلی کم هستند حیواناتی که بتوانند همه این کارها را انجام دهند!

می‌توانند به دور بدن پرندگان و سایر موجودات دریایی پیچیده شوند.

■ بعضی مغازه‌ها، لابسترهای زنده را روی یخ می‌گذارند یا تعداد زیادی از آنها را درون مخزن کوچکی نگهداری می‌کنند و اصلاً به آنها غذا نمی‌دهند.

■ رایج‌ترین راه پختن خرچنگ و لابستر آن است که آنها را زنده زنده در آب جوشان بیندازند.

عمر لابسترها بسیار طولانی است. بعضی از آنها تقریباً ۱۰۰ سال عمر می‌کنند.

کارهایی که می‌توانید برای نجات ماهی‌ها انجام دهید

■ شما می‌توانید واقعاً پیش خودتان فکر کنید و ببینید آیا می‌خواهید ماهی، لابستر، خرچنگ و میگو بخورید یا نه. اگر نمی‌خواهید آنها را بخورید با خانواده‌تان راجع به احساسات خود صحبت کنید.

■ اگر در سوپرمارکتی چشمتان به مخزنی می‌افتد که در آن لابسترها را نگهداری می‌کنند، می‌توانید به صاحب آن نامه بنویسید و بگذارید بدانند احساس شما در این باره چیست. بعضی از مردم حتی از صاحبان سوپرمارکت‌ها خواسته‌اند که بگذارند لابسترها به اقیانوس برگردند و از فروش آنها در سوپرمارکت‌ها خودداری کنند.

ماهگیری رفتن؟

من قبلاً با شما درباره ماهی‌ها صحبت کرده‌ام. شما یاد گرفته‌اید که فرورفتن قلاب به دهان ماهی برای او بسیار دردناک است و ماهی‌ها وقتی از آب خارج شوند قادر به نفس کشیدن نیستند. گرفتار شدن در قلاب یا تور ماهگیری برای ماهی‌ها چندان جالب نیست. اما خیلی از مردم دوست دارند آنها را بخورند، بنابراین آنها را صید می‌کنند. سایر موجودات دریایی مثل لابسترها^(۱)، خرچنگ‌ها و میگوها هم برای غذا صید و کشته می‌شوند.

با چند حقیقت آشنا شوید

■ آدم‌ها آن قدر ماهی گرفته و کشته‌اند که بعضی از انواع ماهی‌ها نسلشان نابود شده است.

■ مقدار زیادی از مواد سمی و آلوده‌ای که مردم به داخل آب می‌ریزند توسط ماهی‌ها خورده می‌شود. عده‌ای از مردم فکر می‌کنند ماهی غذای سالمی است، اما بسیاری از ماهی‌ها مواد سمی ناسالمی در بدن خود دارند.

■ گاهی تورها یا قلاب‌های ماهگیری گم می‌شوند یا در ساحل جا می‌مانند. این قلاب‌ها می‌توانند به سایر حیوانات صدمه وارد کنند و تورها

کاسهٔ زیر نیم کاسه

حیوانات در آزمایشگاه‌ها

آیا هرگز داخل یک آزمایشگاه بوده‌اید؟ بسیاری از آنها با تعداد زیادی ماشین، کامپیوتر و وسایل آزمایشگاهی و آزمایش‌های عجیب و عبرت‌انگیزی که در حال انجام شدن است، بسیار جالب هستند. اگرچه متأسفانه عده‌ای از دانشمندان در آزمایشگاه‌ها بر روی حیوانات آزمایش می‌کنند و با پاره کردن بدن آنها، دادن مواد سمی به آنها، بیمار کردن آنها، آزمایش محصولات مختلف بر روی آنها، یا حتی سوزاندن آنها، حیوانات را وسیلهٔ آزمایش خود قرار می‌دهند. و تعدادی از این آزمایش‌ها به درد هیچکس هم نمی‌خورد! بعضی از مردم فکر می‌کنند کشتن یا آزار رساندن به تعداد کمی از حیوانات اگر نتیجه‌اش کمک به تعداد زیادی از انسان‌ها باشد اشکالی ندارد. شاید شما هم این‌طور فکر کنید. اما حدس بزنید موضوع از چه قرار است. میلیون‌ها حیوان در آزمایشگاه‌ها آزار می‌بینند و

کشته می شوند، که آزار دیدن و کشته شدنشان هیچ کمکی به مردم نمی کند. اگر می خواهید به این حیوانات کمک کنید، کافی است صفحه را برگردانید.

و بعد به نجات زندگی ها بروید!

محصولات خالی از ظلم بخريد

بسیاری از محصولات از قبیل شامپو، صابون، خمیردندان، حمام کف، لوسیون برنزه شدن، آمونیاک و حتی بعضی از اسباب بازی ها روی حیوانات آزمایش می شود. این به آن معنا نیست که دانشمندان پوست خرگوش ها را شامپو می زنند یا دندان موش ها را مسواک می زنند یا می گذارند خوکچه هندی با اسباب بازی ها بازی کند. آزمایش کردن معنایش این است که محصولاتی مثل شامپو یا آمونیاک با زور به حیوانات خورنده یا در چشمشان ریخته و یا به پوستشان مالیده می شود. این آزمایش ها برای این انجام می شود که نشان دهد آیا استفاده از محصول آزمایش شده برای انسان بی ضرر است یا خیر.

بعضی از آزمایش ها خیلی ظالمانه هستند. ریختن آمونیاک در چشم خرگوش باعث می شود چشم او به شدت بسوزد و به خرگوش ها هیچ مسکنی داده نمی شود.

مقدار زیادی از محصولات به زور به حیوانات خورنده می شود تا اینکه آنها بمیرند. معمولاً هم مدت زیادی طول می کشد تا آنها بمیرند و این واقعاً خیلی وحشتناک است.

مسخره اینجاست که این آزمایش ها واقعاً به کسی کمک نمی کند. در حقیقت، آنها حتی محصولات خطرناک را از مغازه ها جمع نکرده و همچنان آنها را در فروشگاه نگه داشته اند! برای مثال، آمونیاک در چشم خرگوش آزمایش شده، با زور به حیوانات خورنده شده و روی پشتشان ریخته شده است. حیوانات حتی وادار شده اند گاز آمونیاک را تنفس کنند. کمپانی ها فهمیده اند که آمونیاک می تواند به آسانی حیوانات را بکشد و به آنها صدمه وارد کند، اما دانستن همه اینها باعث نشده است که آنها از فروش آمونیاک خودداری کنند. هرکسی می تواند به مغازه برود و هر چقدر می خواهد آمونیاک بخرد.

کمپانی هایی هم هستند که محصولات خود را بر روی حیوانات آزمایش نمی کنند. آنها تست های ایمنی را در لوله های آزمایشگاه بر روی سلول های زنده و با استفاده از کامپیوتر به شیوه ای مدرن پی می برند که آیا محصولی ایمن و خالی از ضرر هست یا خیر.

با چند حقیقت آشنا شوید!

■ چشم های خرگوش با چشم های انسان خیلی فرق دارد. محصولاتی که به چشم های خرگوش آسیب می رسانند ممکن است به چشم های انسان آسیبی وارد نکنند. و برعکس، محصولاتی که به چشم خرگوش آسیب نمی رسانند ممکن است به چشم های انسان آسیب وارد کنند.

■ بعضی از محصولات با زور به انواع موش ها خورنده شده اند و

روی هر نوع موش تأثیر متفاوتی داشته‌اند. حالا تصور کنید اگر تأثیر چیزی روی انواع موش متفاوت است، تأثیر آن روی انسان چه قدر می‌تواند متفاوت باشد!

■ به حیواناتی که محصولات مختلف روی آنها آزمایش می‌شود به ندرت چیزی برای تسکین دردشان داده می‌شود.

■ همیشه وقتی آزمایش بر روی حیوانات به پایان می‌رسد، حیوانات کشته می‌شوند.

■ برای حفاظت از مردم، آزمایش کردن بر روی حیوانات غیر ضروری است. کمپانی‌ها برای تشخیص اینکه آیا محصولی بی‌ضرر است یا نه می‌توانند از انواع دیگر آزمایش‌ها که در آنها از حیوانات استفاده نمی‌شود، بهره بگیرند.

■ صدها کمپانی محصولات خود را بر روی حیوانات آزمایش نمی‌کنند و محصولاتشان کاملاً ایمن و بی‌ضرر است.

کارهایی که می‌توانید برای متوقف کردن آزمایش بر روی حیوانات انجام دهید

■ می‌توانید با خودداری از خرید محصولاتی که بر روی حیوانات آزمایش می‌شوند به توسعه محصولات خالی از ظلم کمک کنید. از پدر و مادرتان خواهش کنید وقتی به خرید چیزهایی از قبیل: شامپو، صابون، لوازم آرایش و مواد پاک‌کننده می‌روند از روی لیست کمپانی‌های خالی از ظلم اجناس شان را انتخاب و دقت کنند چیزهایی که می‌خرند ساخت این

کمپانی‌ها باشد. این محصولات را می‌توانید به آسانی در فروشگاه‌های مواد غذایی سالم و حتی در بعضی سوپرمارکت‌ها و دراگ‌استورها پیدا کنید.

■ شب هالووین^(۱) شبیه خرگوش یا موشی که در آزمایشگاه رویش آزمایش می‌شود لباس بپوشید، وقتی در خانه‌ای را برای گرفتن آجیل یا شکلات^(۲) می‌زنید و می‌پرسند کی هستید، شما نه تنها می‌توانید بگویید کی هستید، بلکه می‌توانید دربارهٔ آزمایش بر روی حیوانات هم با آنها صحبت کنید. می‌توانید لیست کمپانی‌هایی را که روی حیوانات آزمایش نمی‌کنند به آنها بدهید. آن وقت، آنها هم می‌توانند حیوانات را نجات دهند!

■ می‌توانید به کمپانی‌هایی که روی حیوانات آزمایش می‌کنند (لیست این کمپانی‌ها را هم می‌توانید از PETA پی‌تا تهیه کنید) نامه بنویسید و احساسات خود را در این رابطه برایشان شرح دهید. اگر گفتند که این آزمایش‌ها را برای محافظت از شما انجام می‌دهند، از آنها بپرسید پس چرا بسیاری از کمپانی‌های دیگر روی حیوانات آزمایش نمی‌کنند و با این حال به هیچ‌کس هم آسیبی نمی‌رسد. آیا شامپوها، صابون‌ها و لوازم آرایش جدید و بهبود یافته از جان حیوانات مهم‌تر هستند؟ بگذارید کمپانی‌ها بدانند شما چه احساسی دارید!

۱ - شب عید قدیسان، ۳۱ اکتبر

۲ - مثل قاشق‌زنی شب چهارشنبه سوری. م.

بنویسید

چند نفر از دوستانتان را دعوت کنید و یک ساعت از وقتتان را به نامه نوشتن به کمپانی‌هایی که محصولاتشان را روی حیوانات آزمایش می‌کنند اختصاص دهید. آدرس آنها را می‌توانید روی خود محصولات پیدا کنید. می‌توانید ماهی یک بار این کار را انجام دهید، و واقعاً در زندگی حیوانات تأثیر بگذارید و تفاوتی ایجاد کنید.

کودک قهرمان

نیکول، دانش‌آموز دبیرستانی در نیوجرسی به خاطر پروژه خوب و دقیقش در درس علم که نشان می‌داد چقدر آزمایش بر روی حیوانات ظالمانه و غیرضروری است، نفر اول شد. بسیاری از بچه‌ها پروژه نیکول را دیدند و یاد گرفتند چطور می‌شود خالی از ظلم زندگی کرد!

بررسی کردن آزمایش‌هایی که بر روی حیوانات انجام می‌شود

بعضی از آزمایش‌هایی که بر روی حیوانات انجام می‌شود فقط برای امتحان محصولاتی مثل شامپو است. آنها را دیگر برای این انجام داده می‌شوند که راه معالجه بیماری‌ها را پیدا کنند یا درباره زیست‌شناسی و روانشناسی چیزهای بیشتر یاد بگیرند. اگرچه، لزوماً داشتن این هدف این آنها را خوب و موجه نمی‌کند. بعضی از آزمایش‌ها آن قدر ظالمانه هستند که آدم باورش نمی‌آید که واقعاً کسی بتواند آن کارها را بکند یا اصولاً آن کارها قانونی باشند.

یک نمونه

کسانی که بر روی حیوانات آزمایش می‌کنند، بچه میمون‌ها را بلافاصله پس از تولد از مادرشان جدا می‌کنند. مادرها از شدت نگرانی برای بچه‌هاشان دیوانه می‌شوند و بچه میمون‌ها به دور از مادرشان احساس ترس و تنهایی می‌کنند. آزمایش‌کنندگان بچه میمون‌ها را تک و تنها توی قفس‌های کوچک فلزی می‌اندازند. سپس آزمایش‌کنندگان با بچه میمون‌ها بازی می‌کنند و در قفس آنها عروسک‌هایی به شکل مادرشان قرار می‌دهند تا آنها احساس ایمنی کنند و فکر کنند مادر دیگری دارند. اما همین که بچه میمون‌ها به عروسک عادت کردند و در کنارش احساس راحتی و ایمنی کردند. آن وقت آزمایش‌کنندگان کاری می‌کنند که بچه میمون‌ها از طرف عروسک‌ها مورد آزار قرار بگیرند! بعضی از این عروسک‌ها در واقع ماشین‌هایی هستند که به شدت بچه میمون‌ها را تکان می‌دهند و عروسک‌های دیگر میخ‌هایی دارند که بیرون می‌زند و بدن بچه میمون‌ها را پاره می‌کند. باور بکنید یا نه، این نوع آزمایش‌ها هنوز هم انجام می‌شود!

و یک نمونه دیگر:

حتی با اینکه می‌دانیم دود سیگار انسان را به سرطان دچار می‌کند، بعضی از آزمایش‌کنندگان هنوز هم سگ‌ها و سایر حیوانات را وادار می‌کنند دود سیگار را استنشام کنند. بعضی از آزمایش‌کنندگان

می‌خواهند ثابت کنند که دود سیگار باعث سرطان در سگ‌ها و سایر حیوانات بشود یا نشود، ما از قبل می‌دانیم که در انسان ایجاد سرطان می‌کند! و جالب اینجاست که ما از روی مطالعهٔ آدم‌های سیگاری فهمیدیم که کشیدن سیگار باعث سرطان ریه می‌شود. اما چون سگ‌ها و سایر حیوانات وقتی مجبور به تنفس دود سیگار می‌شوند به سرطان ریه مبتلا نمی‌شوند. هیچگونه برچسب هشداردهنده‌ای بر روی بسته‌های سیگار گذاشته نشد. در مورد سیگار، به علت آزمایش‌هایی که بر روی حیوانات انجام شد و تأخیری که در گذاشتن برچسب هشداردهنده بر روی بسته‌های سیگار رخ داد، تعداد زیادی از مردم مردند!

این دیگر آخری خواهد بود:

آزمایش‌کنندگانی که برای ارتش کار می‌کنند اسلحه‌های مرگبار را روی حیواناتی که کاملاً به هوش و بیدار هستند آزمایش می‌کنند! آنها مواد منفجره را روی حیوانات منفجر کرده و یا اسلحه‌های شیمیایی را روی آنها آزمایش می‌کنند. در یکی از این آزمایش‌ها به مغز گربه‌ها شلیک می‌شد. گربه‌ها، موقعی که به مغزشان شلیک می‌شد در بیهوشی بودند، اما تعدادی از آنها که از این آزمایش جان به در می‌بردند، درد بسیار زیادی را تحمل می‌کردند.

می‌بینید، این‌طور نیست که همهٔ آزمایش‌هایی که بر روی حیوانات انجام می‌شود به انسان کمک کند، و بعضی از این آزمایش‌ها آن‌قدر ظالمانه هستند که حتی اگر منفعتی هم برای انسان داشته باشند. نباید انجام شوند! متأسفانه حیوانات آزمایشگاهی بسیار کم از حمایت قانون

برخوردارند. در واقع در آمریکا هیچ آزمایشی، هر قدر هم دردناک و یا بی‌فایده باشد، غیرقانونی نیست.

با چند حقیقت آشنا شوید!

■ پول زیادی خرج می‌شود تا از طریق بیمارکردن حیوانات راه درمان بیماری‌ها پیدا شود، اما برای جلوگیری از بیماری‌ها به زحمت پولی خرج می‌شود. یادتان می‌آید که یاد گرفتید خوردن حیوانات آن هم به مقدار زیاد، می‌تواند باعث بیماری شما شود؟ خوب، به جای آنکه به مردم یاد داده شود که به روش درست و سالمی غذا بخورند، ما مقدار بسیار زیادی پول صرف بیمارکردن حیوانات می‌کنیم تا روش درمان بیماری‌ها را پیدا کنیم، بیماری‌هایی که به راحتی با یک رژیم غذایی بهتر قابل جلوگیری هستند.

■ حیوانات مواد مخدر مصرف نمی‌کنند، مگر در آزمایشگاه‌ها! کسانی که بر روی حیوانات آزمایش می‌کنند، میلیون‌ها دلار صرف معتادکردن سگ‌ها، گربه‌ها، میمون‌ها و سایر حیوانات به مواد مخدر می‌کنند. در حالی‌که به دلیل نبودن پول کافی برای کمک به معتادین، آدم‌های معتاد نمی‌توانند برای معالجه به بیمارستان بروند!

■ انسان‌ها (مردم) یک خانواده از میمون‌ها را در طبیعت از بین می‌برند تا بتوانند یک بچه میمون را برای آزمایشگاه بگیرند.

■ بعضی از دانشمندان می‌گویند اگر راه درمان بعضی از بیماری‌ها از طریق آزمایش بر روی حیوانات یافته نمی‌شد، بسیاری از مردم مرده

بودند، اما در واقع یاد بدهیم چطور از خودشان مراقبت کنند تا بیمار نشوند. آنچه دربارهٔ سرطان و بیماری قلبی در فصل «با گوشتی که می‌خورید ملاقات کنید» یاد گرفتید به خاطر دارید؟

■ بعضی از دانشمندان می‌گویند به خاطر آزمایش بر روی حیوانات، انسان بیشتر از قبل عمر می‌کند، اما این درست نیست. این درست است که انسان در حال حاضر بیشتر از قبل عمر می‌کند، اما این به علت آزمایش بر روی حیوانات نیست! مردم در اثر بیماری می‌مردند چون آب تمیز و بهداشت وجود نداشت از وقتی که مردم خانه‌ها و شهرهاشان را تمیز نگه داشتند، عمرشان طولانی‌تر شد. این هیچ ربطی به شکارکردن و کشتن حیوانات ندارد! و همچنین بیشتر پیشرفت‌ها در زمینهٔ پزشکی مربوط به مشاهده و معالجهٔ انسان‌های بیمار می‌شود، نه بیمارکردن حیوانات و فقط به خاطر آنکه مردم از طریق آزمایش کردن بر روی حیوانات چیزهایی یاد گرفته‌اند، نمی‌شود گفت که این تنها راه یادگرفتن بوده است!

■ وقتی داروی جدیدی ساخته می‌شود، همهٔ شرکت‌های دارویی می‌خواهند آن را بفروشند و پول زیادی به دست آورند. بنابراین هر شرکت دارویی، نوع خاص خودش را از همان دارو می‌سازد و هر شرکت آن دارو را به طور جداگانه بر روی حیوانات آزمایش می‌کند و آنها را می‌کشد و مورد آزار قرار می‌دهد! اگر آنها یکدیگر را از نتایج آزمایش‌هاشان مطلع می‌کردند یا می‌توانستند جایگزین دیگری به کار ببرند و از حیوانات در آزمایشگاه‌ها استفاده نکنند، تعداد زیادی از حیوانات نجات می‌یافتند.

■ همهٔ داروهای جدید، قبل از امتحان شدن بر روی انسان، روی حیوانات آزمایش می‌شوند، اما بسیاری از داروهای جدیدی که موقع آزمایش بر روی حیوانات تأثیر بدی روی آنها نداشته‌اند، بعد از استفاده معلوم می‌شود که برای انسان‌ها خطرناک هستند! علتش این است که حیوانات با هم فرق دارند. برای مثال، آسپیرین گربه‌ها را می‌کشد و پنی‌سیلین خوکچه‌های هندی را، اما هر دوی اینها، یعنی هم آسپیرین و هم پنی‌سیلین به انسان کمک می‌کند.

کارهایی که می‌توانید برای کمک به حیوانات آزمایشگاهی انجام

دهید

■ برای موضوع یکی از پروژه‌های درسی خود می‌توانید گزارشی از حیوانات آزمایشگاه بنویسید.

■ می‌توانید به سناتور یا نمایندهٔ خود نامه‌ای بنویسید و بفهمید آیا لایحهٔ تازه‌ای در رابطه با حیوانات آزمایشگاهی مطرح است یا خیر (لایحه به ایده‌هایی برای قوانین جدید گفته می‌شود که باید در کنگره مورد بررسی قرار گیرد). از آنها خواهش کنید یک کپی هم برای شما بفرستند، خواندنش سخت خواهد بود اما می‌توانید از پدر و مادر و یا معلمان خواهش کنید آن را برای شما توضیح بدهند. وقتی که خوب آن را فهمیدید، می‌توانید به سناتور و نماینده‌تان نامه بنویسید و نظر خود را به آنها بگویید.

■ اگر از آزمایش ظالمانه و غیرضروری خاصی اطلاع پیدا کردید

۲۰۰ □ شما حیوانات را دوست دارید

(شبيه اينهاىي كه در اين فصل براي‌تان گفتم)، مي‌توانيد به روزنامه محلي‌تان نامه بنويسيد و از آنها خواهش كنيد داستاني در اين باره بنويسند.

■ مي‌توانيد به پناهگاه‌ها يا انجمن‌هاي حمايت از حيوانات تلفن بزنيد و از آنها پيسيد كه آيا حيواناتشان را به آزمايشگاه‌ها مي‌فروشد يا نه. وقتي دانستيد، مي‌توانيد تصميم بگيريد كه آيا باز هم حيوانات گمشده يا بي‌سرپناه را به اين مراکز ببريد يا خير.

■ با يكي از كساني كه روي حيوانات آزمايش مي‌كند مصاحبه كنيد. سعي كنيد بفهميد چرا آزمايش‌كننده فكر مي‌كند آزمايش كردن برروي حيوانات خوب است. يادداشت برداريد! سپس با يك نفر كه فكر مي‌كند آزمايش كردن برروي حيوانات بد است مصاحبه كنيد مي‌توانيد با انجمن ضد تشريح جانوران زنده (زنده شكافي)

The American Anti - Vivisection,

801 Old York Road, # 204. Jenbintown, PA

19046 (215) 887 - 0816

يا گروه‌هاي ديگري كه اسمشان در فهرست آخر كتاب زير عنوان «براي بيشتري دانستن» آمده است تماس بگيريد. درباره آنچه ياد گرفته‌ايد فكر كنيد و در مورد اينكه با حيوانات چه كاري مي‌شود يا نمي‌شود كرد تصميم خودتان را بگيريد.

كاسه زير نيم كاسه □ ۲۰۱

ميمون‌ها خيلي شبیه انسان‌ها هستند. آنها با خانواده و دوستانشان زندگي مي‌كنند. دوست دارند بازي كنند و از كساني كه دوست دارند دفاع و حفاظت مي‌كنند.

انتخاب احترام گذاشتن

آزمایشگاه‌ها فقط در دانشگاه‌ها، بیمارستان‌ها و شرکت‌های بزرگ قرار ندارند؛ در مدرسه شما هم آزمایشگاه وجود دارد. آنها در کلاس‌های علوم قرار دارند (گاهی حتی به آنها آزمایشگاه علوم گفته می‌شود). هر ساله میلیون‌ها قورباغه در کلاس‌های زیست‌شناسی مدارس کشته و تشریح می‌شوند. گربه‌ها، مینک‌ها، کرم‌ها و خوکچه‌ها هم در کلاس‌های زیست‌شناسی کشته و تکه تکه می‌شوند.

بچه‌ها برای یادگرفتن زیست‌شناسی نیازی به تشریح حیوانات ندارند، اما بعضی از مدارس به هر حال دانش‌آموزان را به این کار مجبور می‌کنند. عده زیادی از بچه‌ها تصمیم گرفته‌اند که از تشریح حیوانات زنده خودداری کنند چون به کشتن حیوانات برای یادگرفتن درباره موجودات زنده اعتقاد ندارند. ممکن است معلمان در حال حاضر از شما بخواهد که حیوانات را تشریح کنید، اما چند سال دیگر یک معلم علوم خوک یا خوکچه مرده‌ای را به کلاس خواهد آورد و از شما خواهد خواست که آن را پاره پاره کنید و شکمش را بشکافید. یادتان باشد اگر نمی‌خواهید،

با چند حقیقت آشنا شوید!

■ بعضی از انواع قورباغه در خطر نابودی هستند (این به معنای آن است که تعداد کمی از آنها در طبیعت باقی مانده است) چون تعداد زیادی از آنها را گرفته و کشته‌اند. این موضوع نه تنها برای قورباغه‌ها بد است، برای محیط زیست هم بد است. قورباغه‌ها حشره می‌خورند و در کشورهایی که قورباغه‌ها در خطر نابودی هستند، تعداد حشرات بیشتر و بیشتر می‌شود. بعضی از این حشرات بیماری‌ها را به انسان منتقل می‌کنند یا محصولی را که انسان‌ها به آن نیاز دارند می‌خورند!

■ بعضی از مدرسه‌ها سعی کرده‌اند دانش‌آموزان را با تهدید به اینکه در زیست‌شناسی به آنها نمره بدی داده خواهد شد، آنها را مجبور به تشریح حیوانات کنند. بعضی از این دانش‌آموزان برای دفاع از حق خود برای تشریح نکردن حیوانات به دادگاه رفتند، و حدس بزنید که چه؟ آنها برنده شدند!

■ بسیاری از گریه‌هایی که مردم تشریح می‌کنند روزگاری حیوان خانگی کسی بوده‌اند، بعضی از آنها از پناهگاه‌ها آورده می‌شوند و حتی بعضی از آنها از حیاط پشتی مردم دزدیده می‌شوند.

■ راه‌های زیادی وجود دارد که بشود زیست‌شناسی را بدون تشریح کردن حیوانات یاد گرفت. می‌توانید حیوانات را در طبیعت مشاهده کنید یا از مدل‌های پلاستیکی، کتاب‌ها و طرح‌های (نمودارهای) آناتومی و

کارهایی که می‌توانید درباره تشریح حیوانات زنده (زنده شکافی) انجام دهید

■ اگر معلم‌های شما از شما می‌خواهند حیوانات را تشریح کنید یا کاری که موجب صدمه زدن و آزار آنها می‌شود روی آنها انجام دهید و شما نمی‌خواهید با آنها صحبت کنید و توضیح دهید که کشتن و صدمه زدن به حیوانات خلاف (برخلاف) اعتقادات شماست. چند گروه وجود دارد که می‌تواند به شما در این زمینه کمک کند. فهرست آنها در قسمت «برای بیشتر دانستن» آمده است. می‌توانید با شماره تلفن 1-800-FROG مجانی با یکی از این گروه‌ها صحبت کنید (در آمریکا).

■ اگر پیشاهنگ هستید و رهبرتان از شما می‌خواهد به حیوانی آزار برسانید و صدمه بزنید یا حیوانی را برای کشته شدن پرورش دهید، اگر دلتان نمی‌خواهد مجبور به این کار نیستید. هیچ‌کس نمی‌تواند شما را مجبور کند که به حیوانی صدمه بزنید. اگر صدمه زدن به حیوانات شما را ناراحت می‌کند احساسات خود را برای آنها و والدینتان توضیح دهید.

■ اگر معلمتان سرکلاس می‌گوید که استفاده از حیوانات در آزمایشگاه‌ها یا برای غذا یا ورزش کار درستی است، می‌توانید به معلم یا پدر و مادرتان بگویید که مایلید هر دو سوی قصه را بشنوید. می‌توانید مؤدبانه از معلمتان خواهش کنید تا از یک نفر که فکر می‌کند نباید برای آزمایش از حیوانات استفاده شود و به آنها صدمه رسانده شود یا در

نهایت بی‌رحمی و به طور ظالمانه‌ای از آنها برای غذا یا تفریح استفاده گردد برای سخنرانی در کلاس دعوت شود. حتی می‌توانید از معلمان خواهش کنید با او مناظره‌ای (با سخنرانی) داشته باشد.

صحبت با معلم

(برای اجرای این نمایش به یک دوست احتیاج دارید)

یک نفر را انتخاب کنید که نقش یکی از بچه‌های تیم عملیات حیوانی کودکان (کت) را بازی کند و نفر دیگر نقش معلم یا رهبر گروه پیشاهنگی را اجرا نماید. تمرین کنید که چگونه احساسات خود را دربارهٔ صدمه رساندن و آزار حیوانات برای معلم شرح دهید. نقش‌ها را عوض کنید و دوباره تمرین کنید. پس از نمایش دربارهٔ اینکه کدام یک از توضیحات و نحوه‌های این مؤثرتر بوده است بحث کنید.

هر ساله، میلیون‌ها حیوان در مدارس زنده‌شکافی و کشته می‌شوند.

ساس‌ها (حشرات کوچک)، خفاش‌ها و گورکن‌ها

حیواناتی که

مردم

آنها را دوست ندارند

در دنیا حیواناتی وجود دارند که مردم آنها را دوست ندارند، مثل: سوسک‌ها، پشه‌ها، خفاش‌ها و مارها. این قابل درک است که مردم از حیواناتی که آنها را گاز می‌گیرند یا به آنها صدمه می‌زنند خوششان نیاید، اما فقط به این علت که مردم بعضی از حیوانات را دوست ندارند ما نباید آن حیوانات را بکشیم یا به آنها صدمه بزنیم، آیا این طور نیست؟ اگر شیری به شما حمله کند یا پشه‌ای روی دستتان بنشیند و بخواهد شما را نیش بزند و شما از خودتان دفاع کنید قابل درک است. اما اگر ماری سرش به کار خودش باشد و از کنار کوره‌راهی در حال عبور باشد و کسی او را اذیت کند و بخواهد او را بکشد. هیچ اسمی جز بدجنسی کامل نمی‌شود رویش گذاشت. مردم با کشتن انواع و اقسام حیواناتی که واقعاً هیچ صدمه‌ای هم به ما نمی‌زنند نظم دنیا را برهم زده‌اند. اگر می‌خواهید

به حیوانات کمک کنید، حتی حیواناتی که خیلی هم دوستشان ندارید، کافی است صفحه را برگردانید...

... و آن وقت به نجات زندگی‌ها بروید!

«آفت‌ها» را بشناسیم

حتماً می‌دانید وقتی مردم شهرت بدی پیدا می‌کنند یا به اصطلاح بدنام می‌شوند چه اتفاقی می‌افتد. این مسأله می‌تواند زندگی‌شان را سخت کند. در مورد حیوانات هم درست همین‌طور است. مردم نسبت به حیواناتی که بدنام شده‌اند و شهرت بدی پیدا کرده‌اند بسیار بد و شرورانه عمل می‌کنند. برای مثال، مردم موش‌ها را که بدنام شده‌اند با سم می‌کشند. در غرب کایوت‌ها شهرت بدی دارند و در شرق راکون‌ها بدنام هستند. مارها تقریباً در همه جا بدنام هستند!

گاهی بعضی از حیوانات به دلایل درستی بدنام می‌شوند (برای مثال، آنها ممکن است به انسان‌ها صدمه بزنند یا آنها را بکشند). اما در سایر مواقع حیوانات فقط به این دلیل که زیبا نیستند، بوی بد می‌دهند یا نحوه رفتارشان عجیب و غیرمعمولی است بدنام می‌شوند. حتی اگر حیوانی بتواند به کسی صدمه وارد کند، معنایش این نیست که مردم نسبت به آن حیوان ظلم کنند، آیا این‌طور نیست؟

با چند حقیقت آشنا شوید!

■ مرگ موش (سمی که برای کشتن موش‌ها از آن استفاده می‌شود)

بسیار خطرناک است. این سم نه تنها موش‌ها را آرام آرام و به نحو دردناکی می‌کشد، بلکه هر حیوان دیگری (مثل سگ یا گربه) را هم که از آن موش‌های مسموم شده بخورد می‌کشد و بچه‌هایی را که در بیرون و در جایی که مرگ موش ریخته شده است بازی می‌کنند به شدت بیمار می‌کند.

■ بعضی از تله موش‌ها گردن موش‌ها را می‌شکنند و به سرعت آنها را می‌کشند. تله موش‌های دیگر که تله‌های چسبی نامیده می‌شوند موش را روی تکه‌ای تخته چسبناک گرفتار می‌کنند. موش روزهای متوالی در حالی که به تخته چسبیده است برای رها کردن خود تقلا می‌کند و در اثر نرسیدن آب و غذا به تدریج و آرام آرام می‌میرد، حتی حیوانات دست‌آموز کوچک و خانگی هم ممکن است در این تله‌ها گرفتار شوند.

■ بعضی از مردم هر کجا مار ببینند آن را می‌کشند. در حالی که فقط تعداد کمی از مارها زهردار و برای انسان خطرناک هستند. بسیاری از مارها برای کشاورزان مفیدند، چون موش‌ها را که دوست دارند محصول کشاورزان را بخورند، شکار می‌کنند و می‌خورند.

کارهایی که می‌توانید برای «آفت‌ها» انجام دهید

■ فهرستی از حیواناتی که دوست ندارید تهیه کنید. کنار اسم هر حیوان بنویسید که آیا آن حیوان واقعاً برای شما خطرناک است یا شما به دلیل دیگری از آن حیوان خوشتان نمی‌آید (مثلاً ظاهر مسخره‌ای دارد یا بوی بدی می‌دهد). مشخص کنید که آیا درست است حیواناتی را که برای

شما خطرناک نیستند صرفاً به خاطر آن که دوستشان ندارید بکشید یا به آنها صدمه بزنید.

■ از فهرست خود یکی از حیواناتی را که دوست ندارید انتخاب کنید و از زبان او قصه‌ای بنویسید. وقتی این کار را کردید ممکن است متوجه شوید که کمی بیشتر از قبل به آن حیوان اهمیت می‌دهید و برایش ارزش قائلید، و وقتی برای حیوانی ارزش قائل بودید، مهربان بودن نسبت به او آسان‌تر می‌شود.

■ چند تایی از حیوانات وحشی دور و بر خود را که زیاد دوستشان ندارید انتخاب کنید (این حیوانات می‌توانند حیواناتی از قبیل: موش کور، خفاش، آرمادیلو^(۱)، کلاغ و یا سایر حیوانات باشند). اگر می‌توانید، بروید و این حیوانات را در طبیعت پیدا کنید و به مشاهده آنها بپردازید. یادتان باشد که مزاحم حیوانات نشوید و آرامش آنها را بر هم نزنید! آنها هر روز و شب چه می‌کنند؟ آیا آنها بازی یا سر و صدا می‌کنند؟ آیا به جستجوی غذا می‌روند و برای خود خانه می‌سازند؟ پس از آن که مدتی را صرف تماشای آنها کردید، از خودتان بپرسید که آیا نظرتان نسبت به آنها عوض شده است و احساس دیگری نسبت به آنها دارید یا خیر. کتابی هم درباره این حیوانات بخوانید. وقتی خوب آنها را بفهمد، احتمالاً دیگر دلتان نمی‌خواهد اذیتشان کنید.

■ اگر در خانه‌تان حیوان ناخواسته‌ای از گروه «آفت»ها دارید، او را با

مهربانی و احتیاط از خانه دور کنید و مکانش را تغییر دهید. فراموش نکنید که حیوانات ممکن است در اثر ترس شما را گاز بگیرند. نیازی نیست از تله موش که موش‌ها را می‌کشند استفاده کنید. خانواده‌تان می‌تواند تله موشی از:

Seabright LTD, 4026 Haslan st, Dept. 2, Emeryville,
CA 94608

تهیه کند که موش را زنده در اتاقک کوچکی گیر می‌اندازد تا شما بتوانید او را بیرون از خانه رها کنید. شما می‌توانید موش‌ها را با تله‌های انسانی هم بگیرید. (یادتان باشد: اگر بیرون هوا سرد است و زمین یخ زده است، نمی‌توانید موش را بیرون بیاندازید، چون اگر نتواند سوراخ گرمی برای پنهان شدن پیدا کند می‌میرد!)

■ تله‌هایی برای گرفتن حیوانات بزرگ‌تری مثل راکون و سنجاب وجود دارد که به حیوان صدمه‌ای نمی‌زند. اگر در اتاق زیر شیروانی یا داخل دودکش حیوانی هست و می‌خواهید او را خارج کنید، شما و خانواده‌تان می‌توانید به SPCA (انجمن حمایت از حیوانات) یا پناهگاه تلفن بزنید و از آنها بپرسید که از کجا می‌توانید یک تله مهربان قرض بگیرید.

■ می‌توانید به پدر و مادرتان کمک کنید سوراخ‌های زیرزمین را بگیرند و یا برای شومینه حفاظی بسازند که از آمدن حیوانات به داخل منزل و ایجاد مشکل جلوگیری کند. در ظرف غذا و زباله را هم محکم ببندید.

■ از مرگ موش فاصله بگیرید! اگر خانواده شما در خانه با موش‌ها مشکل دارد، در همه ظرف‌های غذا و زباله را محکم ببندید.

کایوت‌ها از گروه سگ‌ها هستند. آنها به صورت گله زندگی می‌کنند و بسیار باهوشند.

آیا باید فقط به حشره‌کش‌ها نه بگوییم؟

فکر می‌کنید مردم کدام حیوانات را کمتر از همه دوست دارند؟ من فکر می‌کنم حشرات. درست است که بعضی از حشرات مثل: پشه‌ها، کک‌ها، ساس‌ها و سایر حشرات کوچک محصولات کشاورزی را می‌خورند اما مردم دربارهٔ اینکه با حشراتی که دوست نداریم چه باید کرد خوب فکر نکرده‌اند. گاهی مردم اصلاً در این باره فکر نمی‌کنند. متأسفانه، وقتی مردم خوب دربارهٔ چیزی فکر نمی‌کنند. کارهای احمقانه‌ای انجام می‌دهند مثل استفادهٔ زیاد از حشره‌کش‌ها. حشره‌کش‌ها سموم شیمیایی‌ای هستند که حشرات را می‌کشند. مردم کشتزار یا باغ‌هایشان را سمپاشی می‌کنند تا از خورده شدن میوه‌ها و سبزی‌هایشان توسط حشرات جلوگیری کنند. اما این سموم تنها برای حشرات خطرناک نیستند، آنها برای هر حیوانی که آنها را بخورد خطرناک هستند - از جمله برای انسان (که از جمله حیوانات است)! وقتی آدم‌ها و حیوانات از میوه‌ها و محصولاتی که سمپاشی شده‌اند می‌خورند، ممکن است مریض شوند. در ضمن این سم به وسیلهٔ باران شسته شده و داخل جویبارها، رودها،

دریاچه‌ها و اقیانوس‌ها می‌شود و حیوانات اقیانوس را مریض می‌کند و آب را آلوده می‌سازد.

حشره‌کش‌ها نه تنها برای آدم‌ها و حیوانات بد هستند، خیلی هم خوب کار نمی‌کنند. وقتی مردم این حشره‌کش‌ها را روی کشتزار و باغ خود می‌پاشند، تعدادی از حشره‌ها نمی‌میرند چون حشره‌کش روی آنها مؤثر نیست. حشراتی که زنده مانده‌اند نسبت به حشره‌کش‌ها مقاوم هستند. حشرات مقاوم بچه‌هایی دارند که آنها هم تحت تأثیر حشره‌کش‌ها قرار نمی‌گیرند و طولی نمی‌کشد که تعداد زیادی حشره مقاوم باقی می‌ماند. آن وقت شرکت‌های تولید حشره‌کش، سموم قوی‌تر و خطرناک‌تری تولید می‌کنند و روی مزارع و باغ‌ها می‌پاشند. هنوز هم بعضی از حشرات نمی‌میرند. و این بار، شرکت‌ها سموم واقعاً خطرناکی تولید می‌کنند. می‌بینید که این چه مشکل بزرگی است.

با چند حقیقت آشنا شوید!

- حشرات در یک محیط سالم نقش مهمی ایفا می‌کنند!
- همه حشرات محصولات را نابود نمی‌کنند، بعضی از حشرات، حشرات دیگر را می‌خورند، اما حشره‌کش‌ها فقط آفت‌ها را نمی‌کشند، بلکه همه انواع مختلف حشرات را می‌کشند.
- سمپاشی باغچه خانه ممکن است برای شما و حیوانات خانگی آن ناسالم و خطرناک باشد.
- مردم معمولاً میوه و سبزیجات را می‌شویند تا مقداری از این

سموم را از روی آنها پاک کنند، اما نمی‌شود حشره‌کش را از روی شیر یا گوشت پاک کرد و شست. وقتی به گاوها، خوک‌ها، گوسفندها، مرغ‌ها و بوقلمون‌ها غذایی داده می‌شود که سمپاشی شده است، این سم در بدن آنها باقی می‌ماند. این به آن معناست که وقتی مردم شیر یا گوشت می‌خورند، اغلب مقدار بیشتری سم به بدنشان وارد می‌شود تا وقتی که میوه، غلات، حبوبات و سبزیجات می‌خورند.

■ پرورش محصولات کشاورزی بدون استفاده از این سموم (سموم دفع آفات نباتی) کشاورزی طبیعی یا ارگانیک^(۱) نامیده می‌شود. برای داشتن یک باغچه طبیعی در خانه خود می‌توانید کتاب‌هایی در این باره از کتابخانه محله‌تان قرض بگیرید و بخوانید.

می‌توانید به سموم‌کشنده حشرات، نه بگویید

- از پدر و مادرتان خواهش کنید به شما کمک کنند میوه‌ها و سبزیجات طبیعی پیدا کنید. اگر سوپر مارکت و یا فروشگاه محصولات سالم محله‌تان میوه و سبزی طبیعی برای فروش نمی‌آورد، می‌توانید از آنها خواهش کنید که از این پس این کار را بکنند.
- اگر می‌خواهید حشره‌ای را بکشید، خوب فکر کنید و ببینید آیا آن حشره برای شما یا حیوانات خانگی‌تان خطرناک است و ممکن است به شما صدمه وارد کند یا فقط ظاهرش ترسناک است.

۱ - کشاورزی بدون استفاده از مواد شیمیایی

■ کک‌ها می‌توانند شما و همین‌طور سگ یا گربه‌تان را بیمار کنند، بنابراین درست به نظر می‌رسد که آنها را از حیوانات خانگی خود دور نگه دارید. اما تا جایی که می‌شود سعی کنید از حشره‌کش‌ها، محلول‌های ضد حشره یا سایر سموم اجتناب کنید! اگر سگ یا گربه‌تان کک دارد، هر روز از شانه مخصوص کک استفاده کنید. شانه مخصوص کک شانه کوچکی است که هر وقت حیوان را با آن شانه بزنید، کک‌ها را در میان دندان‌های خود می‌گیرد و از میان موها خارج می‌کند. می‌توانید این شانه را از فروشگاه‌هایی که وسایل مربوط به حیوانات خانگی را می‌فروشند تهیه کنید. برای آنکه خانه خود را از کک در امان نگه دارید باید مرتب فرش‌ها را جارو بزنید و اثاثیه را تمیز نگه دارید. می‌توانید از گردن‌بندها و اسپری‌های گیاهی استفاده کنید و حتی به حیوان خانگی‌تان سیر و مخمر آبجو بدهید تا از خانه کردن کک‌ها در میان موهای حیوان خانگی‌تان جلوگیری کند.

■ می‌توانید وقتی به جنگل یا اماکن پردرخت می‌روید از دافع حشرات طبیعی مثل Green Ban استفاده کنید.

■ برچسب روی حشره‌کش‌ها را بخوانید. آنها به شما چه می‌گویند؟

در دنیا بیش از یک میلیون نوع حشره شناخته شده است! ۳۰ تا ۵۰ میلیون نوع حشره در دنیا وجود داشته باشد که ما هنوز آنها را کشف نکرده باشیم (نکرده‌ایم).

نگه داشتن توازن

یکی از چیزهایی که باعث می‌شود زمین سیاره حیرت‌انگیز و شگفت‌آوری باشد این است که حیوانات زیادی در این جا زندگی می‌کنند. هر حیوان در روی زمین جایگاهی دارد و همه آنها، از بزرگ‌ترین نهنگ گرفته تا کوچک‌ترین مگس اهمیت دارند. به همین علت است که کشتن حیوانات تنها به دلیل آنکه دوستشان نداریم یا هدف از بودنشان را درک نمی‌کنیم کاری بسیار احمقانه است. حالا شما می‌دانید که استفاده از حشره‌کش‌ها و سمومی که برای کشتن حشرات از آنها استفاده می‌شود تا چه حد خطرناک هستند. انسان‌ها با کشتن زیاد حیوانات همه سیاره را به هم ریخته‌اند.

با چند حقیقت آشنا شوید!

■ هر وقت مردم به این نتیجه می‌رسند که از حیوان خاصی خوششان نمی‌آید و بعد سعی می‌کنند از شرش خلاص شوند، همیشه عملاً مشکل را بدتر می‌کنند.

■ مردم و ایومیتگ مشک‌شان این بود که سگ‌های دشت محصول‌شان را می‌خوردند. آنها شروع به کشتن این سگ‌ها کردند و همه‌شان را کشتند. اما سگ‌های دشت غذای اصلی راسوهای پاسیاه هستند. حدس بزنید چه اتفاقی افتاد؟ درست است، راسوها هم مردند و حالا تقریباً هیچ راسوی پاسیاهی در روی زمین باقی نمانده است.

■ انسان‌ها تقریباً همه گرگ‌ها، شیرهای کوهی و گربه‌های وحشی را

به خاطر آنکه فکر می‌کردند تهدیدی برای گله‌های گاو و گوسفندشان هستند کشته‌اند. اما گرگ‌ها و گربه‌های بزرگ معمولاً حیوانات وحشی (مثل گوزن (آهو) و موس^(۱)) را می‌خورند و به حفظ توازن کمک می‌کنند. باور بکنید یا نه، در واقع پولی که دولت برای کشتن حیوانات وحشی‌ای که ممکن است به حیوانات مزرعه زیان برسانند خرج می‌کند بیشتر از بهای دام‌هایی است که توسط حیوانات وحشی کشته می‌شوند!

■ تنها کشتن حیوانات نیست که توازن را برهم می‌زند. وقتی خرگوش‌ها به استرالیا برده شدند، تعداد حیوانات شکارگر بسیار کم بود. خرگوش‌ها تعدادشان زیاد شد و با خوردن محصول کشاورزان مشکل بزرگی برای آنان ایجاد کردند.

کارهایی که برای نگه داشتن توازن می‌توانید انجام دهید

■ طبیعت را به حال خود بگذارید (بگذارید طبیعت باشد) و بگذارید حیوانات آزاد باشند.

برهم زدن توازن

(برای این بازی به هر تعداد از دوستانتان که علاقمند به همکاری باشند نیاز

دارید.)

■ جایی را در طبیعت - که اکوسیستم نامیده می‌شود در نظر بگیرید

(برای مثال: ساحل دریا، آبگیری در یک بیشه، صحرا و یک جنگل

استوایی).

■ راجع به اکوسیستم در کتابخانه مطالعه کنید تا بفهمید چه کسی و

چرا در آنجا (در آن) زندگی می‌کند و چطور همه چیز به هم مربوط

می‌شود.

■ هر بچه باید نقش یک قسمت از اکوسیستم را بازی کند. نقش‌های

مختلف شامل: گیاهان و حیوانات مختلف، خورشید، باد، باران، جانوران

شب، جانوران روز می‌شود. یک بچه هم باید نقش انسان را بازی کند.

■ معلوم کنید چگونه همه قسمت‌ها با هم جور می‌شوند. چه کسی

چه کسی را می‌خورد؟ (کی کی را می‌خورد؟) چه کسی (کی) کجا زندگی

می‌کند؟ چه کسی به چه چیزی (کی به چه چیز) برای زندگی نیاز دارد؟

۲۲۰ شما حیوانات را دوست دارید

سؤالات زیادی پرسید تا بفهمید چطور هر موجود زنده به همه موجودات دیگر ربط پیدا می‌کند.

■ نقش‌ها را بازی کنید (با موزیک شادتر می‌شود!)

■ کسی که نقش انسان را بازی می‌کند باید یک حیوان یا گیاه را که فکر می‌کند آفت است از صحنه خارج کند.

■ موزیک و نمایش را قطع کنید و همه خوب فکر کنند. از دست دادن این گیاه یا حیوان چه اثری بر زندگی شما می‌گذارد؟ اگر در این باره چیزی به نظرتان می‌رسد آن را برای دیگران بگویید.

■ اگر در اثر آنچه که در اکوسیستم اتفاق می‌افتد شما می‌میرید، صحنه را ترک کنید.

■ هر بار که گیاه یا حیوانی به خاطر تغییرات اکوسیستم می‌میرد یا تغییر می‌کند. به این فکر کنید که آن تغییرات چه اثری بر روی زندگی شما خواهند داشت.

■ در پایان چه کسی باقی می‌ماند؟ از به هم ریخته شدن طبیعت چه نتیجه‌ای می‌گیرید؟

هیچکس نمی‌داند چرا گرگ‌ها زوزه می‌کشند، اما زوزه‌هاشان زیباست، آوازهای ترسناکی که بیشتر شب‌ها می‌خوانند.

خانه، خانه در چراگاه (شکارگاه)

حیوانات در طبیعت

تا به حال درباره حیوانات زیادی صحبت کرده‌ایم: حیواناتی که در خانه‌ها مان با ما شریک هستند، حیواناتی که مردم آنها را می‌خورند، حیواناتی که مردم برای تفریح از آنها استفاده می‌کنند، حیواناتی که در آزمایشگاه مورد استفاده قرار می‌گیرند و حتی حیواناتی که مردم دوستشان ندارند. اما کمتر از حیوانات وحشی حرف زدیم. در حالی که چیزهای زیادی باید درباره حیوانات وحشی و راه‌های کمک به آنها بگوییم.

وقتی که من ۱۱ ساله بودم، با خانواده‌ام به آفریقا رفتیم. ما هزاران هزار حیوان وحشی دیدیم. ما حیوانات وحشی زیادی از قبیل: فیل‌ها، گرگدن‌ها، اسب آبی‌ها، فلامینگوها، غزال‌ها، گوزن‌های آفریقایی، گرازهای آفریقایی، شیرها، یوزپلنگ‌ها، پلنگ‌ها، زرافه‌ها، میمون‌ها،

۲۲۲ □ شما حیوانات را دوست دارید

کفتارها، لک لکها و شترمرغها و خیلی حیوانات دیگر را هم دیدیم. در حال حاضر، تعداد حیوانات در آفریقا دیگر به آن زیادی نیست. بیشتر شامپانزه‌ها و گوریل‌ها از بین رفته‌اند. فیل‌ها و کرگدن‌ها به سرعت در حال نابود شدن هستند و به ندرت کسی می‌تواند Kudu ببیند.

یکی از دلایل ناپدید شدن حیوانات وحشی این است که مردم آنها را به خاطر عاج و یا شاخ و یا سایر چیزهای احمقانه می‌کشند. یک دلیل دیگرش این است که جمعیت انسان‌ها به میزان زیادی افزایش یافته است و مردم جنگل‌ها را از بین می‌برند و همه زمین‌های روی کره زمین را به خود (برای خود) اختصاص داده‌اند (برداشته‌اند). این اتفاق نه تنها در آفریقا، بلکه در آمریکا، اروپا و سایر قسمت‌های کره زمین هم رخ داده است، بنابراین جای کمی برای زندگی حیوانات باقی مانده است. یک دلیل دیگر هم این است که مردم آن‌قدر زمین را آلوده کرده‌اند که بسیاری از حیوانات در حال مردن هستند.

اگر به زودی به حیوانات وحشی کمک نشود، تعداد زیادی از آنها باقی نخواهد ماند. اگر می‌خواهید حیوانات وحشی در کره زمین باقی بمانند، کافی است صفحه را برگردانید....

... و سپس به نجات زندگی‌ها بروید!

ساخت و ساز برای پرندگان

یکی از آسان‌ترین راه‌های کمک به حیوانات وحشی کمک به آنهاست است که نزدیک شما زندگی می‌کنند. مهم نیست که کجا زندگی می‌کنید،

خانه، خانه در چراگاه (شکارگاه) □ ۲۲۳

حتی در وسط بزرگ‌ترین شهرهای دنیا هم پرندگان دور و بر شما خواهند بود. کمک کردن به پرندگان نه فقط آسان است، بلکه بسیار سرگرم‌کننده و نشاط‌آور هم هست، چون آنها در همان اطراف باقی می‌مانند و شما می‌توانید پروازشان را تماشا کنید و به آوازشان گوش فرادهید.

با چند حقیقت آشنا شوید

■ بیشتر پرندگان آوازخوان هر ۲۰ دقیقه به بچه‌های خود غذا می‌دهند. به همین دلیل بزرگ کردن جوجه‌های یتیم شده بسیار مشکل خواهد بود.

■ بعضی از پرندگان مثل طوطی‌ها و طوطی‌های کاکلی گیاهخوار هستند. پرندگان دیگر مثل سینه سرخ‌ها، کرم‌ها و حشرات را می‌خورند. پرندگانی که raptors نامیده می‌شوند، مثل جغدها، قوش‌ها و عقاب‌ها، حیواناتی مثل موش، خرگوش و موش کور را می‌خورند.

■ جغدها پرهای خیلی مخصوصی دارند که به آنها کمک می‌کند تقریباً بی‌صدا پرواز کنند. این برای جغدها خوب است اما نه برای موش‌ها، چون جغدها می‌توانند شب‌ها آن‌طور بی‌صدا و سریع روی موش‌ها شیرجه بروند و آنها را شکار کنند که موش‌ها قبل از آنکه حتی بتوانند صدایی بشنوند شکار شده‌اند.

کارهایی که می‌توانید برای کمک به پرندگان انجام دهید

می‌توانید برای آنها ساخت و ساز کنید! به این شکل:

۲۲۴ □ شما حیوانات را دوست دارید

برای پرندگان دانه خوری بسازید

دانه خوری # ۱

وسایل مورد نیاز:

۱- یک دبه پلاستیکی

۲- قیچی

۳- یک شاخه کوچک

۴- سیم یا نخ محکم

۵- یک نفر بزرگتر که به شما کمک کند

۶- دانه پرندگان

■ در دو طرف دبه، روبروی هم دو دریچه بزرگ باز کنید. (فاصله این دریچه‌ها تا ته ظرف باید حدود پنج سانتیمتر باشد)

■ در فاصله بین دریچه‌ها و ته دبه دو سوراخ باید به اندازه‌ای باشد که شاخه کوچک از وسط آن رد شود.

■ دو سوراخ کوچک روبروی هم کمی پایین‌تر از در دبه ایجاد کنید. این سوراخ برای سیم یا نخ است که به وسیله آن دانه‌خوری آویزان می‌شود.

■ ته دبه را از دانه پر کنید.

■ دبه را به شاخه درختی که به آسانی قابل دسترسی باشد آویزان کنید.

■ هر وقت دانه‌ها توی دبه تمام شد دوباره آن را پر کنید.

■ ممکن است چند هفته طول بکشد تا پرندگان دانه‌خوری شما را

خانه، خانه در چراگاه (شکارگاه) □ ۲۲۵

پیدا کنند، بنابراین صبور باشید!

دانه خوری # ۲

وسایل مورد نیاز:

۱- میوه کاج

۲- کره بادام زمینی

۳- چاقو برای پخش کردن کره

۴- دانه پرندگان

۵- نخ

با استفاده از چاقو، کره بادام زمینی را روی میوه کاج پخش کنید. سپس میوه کاج را توی دانه‌ها فرو ببرید و با نخ آنها را از شاخه‌ها آویزان کنید. تعداد زیادی از پرندگان کره بادام زمینی و دانه را دوست دارند. به خاطر داشته باشید: اگر برای پرندگان دانه‌خوری درست می‌کنید، پرندگان از آن پس انتظار خواهند داشت که در آنجا به آنها غذا داده شود. اگر فراموش کنید به آنها غذا بدهید، به شدت گرسنه خواهند شد. پرندگان اغلب به مقدار زیادی غذا نیاز دارند، بنابراین همیشه دانه‌خوری را پر نگه دارید! پرندگان با هر روز سر زدن به شما و دانه‌خوری، قدردانی‌شان را نشان خواهند داد. مخصوصاً در برفی‌ترین و سردترین روزهای زمستان. پرندگان آب تنی را خیلی دوست دارند، نگاه کردن به آب تنی پرندگان بسیار جالب و نشاط‌آور است، بنابراین...

حوضی برای آب تنی پرندگان بسازید

برای پرندگان حمام بسازید

وسایل مورد نیاز:

- ۱- یک ظرف پلاستیکی یا پلاستیکی بزرگ، مثل در سطل آشغال یا یک زیرگلدانی بزرگ پلاستیکی
 - ۲- یک پارچ آب
 - ۳- یک حافظه خوب
- ظرف پلاستیکی را بیرون، جایی که خوب بتوانید آن را ببینید قرار دهید. زمین آن قسمت را کمی بکنید و بعد ظرف را آنجا قرار دهید تا محکم بایستد و تکان نخورد:

(نکته مهم: اگر سگ‌ها و گربه‌ها به آنجا رفت و آمد دارند، باید ظرف را بالای جایی بگذارید که سگ‌ها و گربه‌ها نتوانند به آنجا برسند و به پرندگان صدمه بزنند) ظرف را هر روز با آب تازه پر کنید. در زمستان پرندگان آب را خواهند نوشید. از آب گرم استفاده کنید که زود یخ نزنند.

برای دیدن پرندگان یک حفاظ بسازید

وسایل مورد نیاز:

- ۱- یک نفر بزرگ‌تر که به شما کمک کند
- ۲- چوب
- ۳- چکش
- ۴- تعدادی میخ
- ۵- شاید یک اره

با کمک یک بزرگ‌تر دیواری بسازید که بتوانید از پشت آن به تماشای پرندگان بنشینید. باید روی دیوار در ارتفاعی که مقابل چشمان شما قرار می‌گیرد سوراخی ایجاد کنید. دیوار را در مقابل دانه‌خوری‌ها و جایی که دوست دارید بنشینید قرار دهید. می‌توانید از یک گنده درخت برای نشستن استفاده کنید. زمستان‌ها، می‌توانید لباس گرم بپوشید و آرام آنجا بنشینید و پرندگانی را که به دانه‌خوری می‌آیند (سر می‌زنند) نگاه کنید. حفاظ، شما را از چشم پرندگان مخفی نگه می‌دارد تا از دیدن شما نترسند و پرواز نکنند.

■ در حیاط پشتی خود درخت، درختچه و بوته بکارید. پرندگان آوازخوان دوست دارند میان بوته‌ها مخفی شوند و به میوه‌ها نوک بزنند.

■ اگر گربه‌هایتان بیرون می‌روند، حتماً یادتان باشد زنگوله‌ای به گردنشان آویزان کنید تا پرندگان از صدای زنگ بفهمند که گربه‌ای آن نزدیکی هاست و بتوانند قبل از آنکه گربه آنها را بگیرد پرواز کنند. در بهار و تابستان باید خیلی مراقب باشید چون فصلی است که پرندگان جوان در حال یادگیری پرواز هستند و گربه‌های شما به راحتی می‌توانند آنها را شکار کنند. (نکته مهم: به خاطر داشته باشید که برای گربه‌ها از قلاده‌های کشی استفاده کنید تا اگر به شاخه‌ای گیر کرد گربه را خفه نکند!)

■ اگر بچه پرنده‌ای را دیدید که از لانه‌اش بیرون افتاده است، از یک بزرگ‌تر کمک بگیرید و او را فوراً به لانه‌اش برگردانید. اگر دستتان به لانه نمی‌رسید، می‌توانید با استفاده از یک جعبه کفش و مقداری علف نرم برای او لانه موقتی درست کنید و آن را در بین پیچ و خم درخت محکم

کنید. با دقت به پرنده نگاه کنید: جوجه‌های پر درآورده و تازه در حال یادگرفتن پرواز هستند دیگر به لانه‌شان تعلق ندارند. والدین آنها همان دور و بر هستند و از او مراقبت می‌کنند بنابراین آنها به کمک شما نیاز ندارند. جوجه‌های تازه پرواز مقدار زیادی پر دارند و به بزرگی پدر و مادرشان هستند.

■ اگر در خانه در کشویی شیشه‌ای دارید، روی آن عکس پرندگانی مثل جغد، شاهین و عقاب را بچسبانید تا سایر پرندگان به آن نزدیک نشوند.

بعضی از پرندگان، هر بهار و پاییز، هزارها کیلومتر پرواز می‌کنند و به نقطه خاصی می‌روند. هیچکس نمی‌داند آنها چگونه این کار را می‌کنند.

اهمیت دادن به موجودات حیاط خلوت

شما نه تنها می‌توانید به پرندگان کمک کنید، بلکه می‌توانید به حیوانات زیادی که به حیاط خلوت شما می‌آیند کمک کنید. شاید در اطراف خانه حیوانات زیادی را نبینید اما آنها آنجا هستند. بعضی از آنها شب‌ها بیرون می‌آیند و بعضی از آنها زیرزمین زندگی می‌کنند و بعضی از آنها بسیار کوچک هستند. بنابراین ذره‌بیتان را بیرون بیاورید و چند دوست تازه پیدا کنید.

با چند حقیقت آشنا شوید!

■ اگر رد برجسته و متقاطع (به شکل ضربدار) روی چمن می‌بینید، شاید کار موش کور باشد. موش‌های کور زیرزمین زندگی می‌کنند و همه جا تونل می‌کنند.

■ خرگوش‌ها دوست دارند بیرون بیایند و ذره ذره غذا بخورند و با غذاها و برون، مخصوصاً صبح‌ها زود و عصرها.

■ بیشتر حیوانات حیاط خلوت، مثل: groundhogs، شب‌ها بیرون

می آیند و روزها جیم (مخفی) می شوند. چشم هاتان را باز نگه دارید!

کارهایی که می توانید برای کمک به موجودات حیاط خلوت

انجام دهید

- بگذارید قسمتی از حیاط خلوتتان به حالت طبیعی با علفهای هرزه و بلند و بوته ها و خارها باقی بماند. حیوانات دوست دارند بین بوته ها و علفهای بلند مخفی شوند و خانه بسازند.
- با کمک پدر و مادرتان درختی در حیاط خلوتتان بکارید. یک درخت می تواند خانه بسیاری از حیوانات از قبیل: پرندگان، راکون ها، سنجابها، حشرات و خفاش ها باشد!
- برای پرندگان بوته توت فرنگی، تمشک و قره قاط بکارید.
- کاری به تپه ها و تل های خاک موش های کور و مورچه ها و لانه زنبورها نداشته باشید و آنها را به حال خود بگذارید.

موش های کور مقدار زیادی حشره می خورند، بنابراین خوب است که آنها را زیر چمنستان داشته باشید.

اقیانوس را در جنبش (حرکت) نگه داریم

این روزها بعضی از قسمت های اقیانوس آنچنان آلوده است که مردم حتی نمی توانند در آنها شنا کنند! ماهی ها، دلفین ها، نهنگ ها، مرجان ها و فک ها در اثر این آلودگی به شدت در حال مریض شدن هستند. علاوه بر این، مردم هم تعداد زیادی از موجودات دریایی از جمله دلفین ها و نهنگ ها را می کشند. بهتر است که ما دست از کشتن حیوانات برداریم!

با چند حقیقت آشنا شوید!

- وقتی مردم کیسه های پلاستیکی و بادبادک ها را دور می اندازند، تعدادی از اینها سر از اقیانوس در می آورند. لاک پشت ها و سایر موجودات دریایی این کیسه های پلاستیکی را با غذا اشتباه می گیرند و ممکن است آنها را بخورند و بمیرند.
- بعضی از ماهی های تُن و دلفین ها کنار هم شنا می کنند. هیچکس نمی داند چرا. ماهیگیرانی که تونا صید می کنند، این ماهی ها را به وسیله تورهای بزرگ و طولانی می گیرند. این تورها هر ساله باعث گرفتار شدن و

۲۳۲ □ شما حیوانات را دوست دارید

کشته شدن هزاران دلفین می شود.

■ وقتی مردم نوشابه نگه‌دارهای پلاستیکی را دور می‌اندازند، تعدادی از آنها سر از اقیانوس در می‌آورند. پرندگان، ماهی‌ها و سایر حیوانات دریایی سر و بدنشان درون این حلقه‌ها گیر می‌کند و ممکن است بمیرند.

کارهایی که می‌توانید برای در حرکت نگه داشتن اقیانوس انجام

دهید

■ از استفاده کردن کیسه‌های پلاستیکی بپرهیزید. اگر چیزی از مغازه‌ای می‌خرید، می‌توانید آن را در کیف مدرسه یا یک ساک پارچه‌ای یا با دست به خانه حمل کنید. می‌توانید به مغازه‌دار بگویید کیسه را برای خودش نگه دارد چون شما می‌خواهید به نجات لاک‌پشت‌ها و سایر موجودات دریایی کمک کنید.

■ قبل از آنکه کیسه‌های پلاستیکی یا نوشابه نگه‌دارهای پلاستیکی را دور بیندازید آنها را پاره کنید!

■ اگر بادبادک دارید، مطمئن باشید که نگذارید توی هوا ول شود و بالا برود. در صورت رها شدن در آسمان، نمی‌دانید بادبادک ممکن است به کجا برود. احتمال دارد که بادبادک شما سر از اقیانوس درآورد و حیوانات دریایی را بکشد. اگر مدرسه شما میهمانی‌ای برگزار می‌کند که در آن بادبادک‌های زیادی که با گاز هلیوم پر شده‌اند به هوا فرستاده می‌شوند، می‌توانید تیم عملیات حیوانی کودکان (کت) را بسیج کنید و از

۲۳۳ □ اقیانوس را در جنبش (حرکت) نگه داریم

معلمتان بخواهید که این مراسم برپا نشود. برای معلمتان توضیح بدهید که نمی‌خواهید دریا را با مستی (دسته‌ای) بادکنک آلوده کنید و باعث کشته شدن حیوانات دریایی بشوید. ارث آیلند انستیتو^(۱) گروهی است که اسمش را در قسمت «برای بیشتر دانستن» می‌توانید پیدا کنید. در صورت تمایل، آنها می‌توانند اطلاعات بیشتری درباره بادکنک‌ها و اینکه چگونه می‌توانند به محیط زیان برسانند برای شما بفرستند.

■ اگر به ساحل می‌روید، یادتان باشد با خودتان یک کیسه زیاله بردارید. قبل از ترک ساحل، می‌توانید در طول ساحل قدم بزنید و زباله‌ها را جمع کنید.

■ اگر روی شن‌ها چشمتان به خرچنگ‌های نعل اسبی یا ستاره‌های دریایی افتاد که نیاز دارند توی آب باشند به آنها کمک کنید و آنها را توی آب بیندازید. به این ترتیب، شما جان آنها را نجات خواهید داد!

■ با دقت قلاب‌ها و نخ‌های ماهیگیری را از ساحل جمع کنید و دور بیندازید. شاید لازم باشد از دستکش استفاده کنید. هرگز در ساحل به سوزن‌هایی که پیدا می‌کنید دست نزنید. بگذارید نجات غریق‌ها و اداره بهداشت به آن رسیدگی کنند.

■ شاید تا حالا به این نتیجه رسیده باشید و تصمیم گرفته باشید که دیگر ماهی نخورید، اما اگر ماهی تَن می‌خورید، مطمئن شوید از نوعی نباشد که صیدشان باعث کشته شدن دلفین‌ها می‌شود.

کودک قهرمان

یک مدرسه ابتدایی در کالیفرنیا بعد از اینکه شنیدند توره‌های ماهیگیری باعث کشته شدن دلفین‌ها می‌شوند، به شدت عصبانی شدند. آنها اعتصاب کردند، به این طرف و آن طرف نامه نوشتند و تلفن زدند و خلاصه غوغایی به پا کردند. و غوغا به پا کردن به نتیجه می‌رسد. بسیاری از کمپانی‌هایی که ماهی‌تن می‌خرند موافقت کرده‌اند ماهی‌های تنی را که به وسیله تورهایی صید می‌شوند که دلفین‌ها را می‌کشد، خریداری نکنند.

بگذارید بیارد (باران بیارد)

جنگل‌های استوایی یا بارانی مکان‌های مخصوصی هستند. روی زمین تعداد زیادی از این جنگل‌ها وجود ندارد، اما آنها برای دنیا بسیار پراهمیت هستند. جنگل‌های استوایی یا بارانی لبریز از حیوانات و گیاهان و داروها و غذاها هستند. وقتی که ما از جنگل‌های استوایی مراقبت می‌کنیم، در اصل از میلیون‌ها حیوان، درخت، میوه مغزدار و توت مختلف مراقبت کرده‌ایم.

مردم به جای مراقبت کردن از جنگل‌های حیرت‌انگیز استوایی، درختان آنها را قطع می‌کنند. و وقتی درختان قطع شوند، آنها برای همیشه نابود شده‌اند. جنگل‌های استوایی به شکل سایر جنگل‌ها دوباره رشد خود را از سر نمی‌گیرند (رشد نمی‌کنند)، چون خاک این جنگل‌ها خاک حاصلخیزی نیست. خاک نیاز دارد که گیاهان و درختان به طور دائم آن را تغذیه کنند (کود بدهند) تا آن هم بتواند در مقابل، گیاهان و درختان را

تغذیه کند! وقتی همه درختان و گیاهان و حیوانات از بین بروند، جنگل‌های استوایی برای همیشه نابود شده‌اند.

یکی از دلایلی که مردم جنگل‌های استوایی را نابود می‌کنند این است که ترجیح می‌دهند برای درست کردن میز و صندلی از چوب بعضی از درختان این جنگل‌ها استفاده کنند. یکی دیگر از دلایلی که مردم جنگل‌های استوایی را نابود می‌کنند این است که برای چرای گله‌هایی که از گوشتشان همبرگر درست می‌کنند و در کشورهای ثروتمند به فروش می‌رسانند، چراگاه درست کنند. انسان به همبرگر نیاز ندارد اما به جنگل‌های استوایی حتماً نیاز دارد.

لاک‌پشت‌هایی که در اقیانوس زندگی می‌کنند، عملاً همه عمر خود را در دریا می‌گذرانند و فقط برای تخم‌گذاری به ساحل می‌آیند. وقتی تخم‌ها می‌شکنند، بچه لاک‌پشت‌ها، بلافاصله پس از بیرون آمدن از تخم، خودشان به تنهایی، از ساحل به سمت دریا می‌خزند.

با چند حقیقت آشنا شوید!

■ از آنجایی که زمین جنگل بارانی پس از قطع درختان بی‌مصرف می‌شود، چراندن گاوها در چنین زمینی درست به نظر نمی‌رسد. در واقع،

مردم جنگل‌های استوایی را نابود می‌کنند و تازه بعد از چند سال می‌فهمند که علف در آن رشد نمی‌کند و گاوها چیزی برای خوردن ندارند.

■ بیشتر جنگل‌های بارانی در آمریکای مرکزی و جنوبی و آفریقا قرار دارند، اما همبرگر بیشتر در ایالات متحده، اروپا و ژاپن به فروش می‌رسد. به عبارت دیگر، خوردن همبرگر در ایالات متحده به نابودی جنگل‌های بارانی در آمریکای جنوبی کمک می‌کند.

■ هر ساله هزاران نوع حیوان و گیاه در اثر نابودی جنگل‌های استوایی منقرض می‌شوند.

■ بسیاری از داروها از گیاهان جنگل‌های بارانی تهیه می‌شوند. وقتی این جنگل‌ها نابود شوند، ممکن است دیگر نتوانیم داروهای جدیدی که به بهبود بیماری‌ها کمک می‌کنند کشف کنیم.

■ درست همان‌طور که شما می‌توانید مریض شوید و تب داشته باشید، حرارت کره زمین هم می‌تواند خیلی بالا برود. مواد شیمیایی و آلاینده‌هایی که در هوا هست می‌تواند دمای زمین را بالا ببرد، اما درختان می‌توانند کمک کنند تا درجه حرارت زمین ثابت باقی بماند.

■ در همین فاصله زمانی که شما مشغول خواندن این فصل بوده‌اید چندین هکتار از جنگل‌های بارانی نابود شده است.

کارهایی که می‌توانید برای نجات جنگل‌های بارانی انجام دهید

■ گاوها و جنگل‌های بارانی را نجات دهید! می‌توانید از غذا خوردن

در رستوران‌هایی که غذای حاضری می‌فروشند و ممکن است گوشت گاوشان متعلق به گاوهایی باشد که در جنگل‌های بارانی پرورش داده می‌شوند خودداری کنید.^(۱)

■ از خرید چوب‌های جنگل‌های استوایی نظیر: ساج، ماهون یا صندل سرخ خودداری کنید. اگر قصد خرید و سایل چوبی دارید، مطمئن شوید چوبش از همان اطراف تهیه شده باشد نه از جنگل‌های بارانی.

■ گزارشی درباره جنگل‌های بارانی بنویسید و بگذارید همه دوستانان هم بدانند که چطور می‌توانند جنگل‌های استوایی یا بارانی را نجات دهند.

یک نمایشنامه جنگل بارانی بنویسید

نمایشنامه‌ای درباره جنگل استوایی بنویسید. شخصیت‌ها می‌توانند حیواناتی باشند که در این نوع جنگل‌ها زندگی می‌کنند، به اضافه درختان و گیاهان، خود باران و همه مردمی که این جنگل‌ها را نابود می‌کنند. نمایش را برای دوستان و خانواده‌هایتان اجرا کنید و بگذارید همه بدانند چه اتفاقی دارد می‌افتد.

۱ - بیشتر همبرگر فروشی‌ها می‌گویند گوشت گاوهای پرورش یافته در جنگل‌های بارانی را نمی‌خرند، اما وقتی این گوشت‌ها به آمریکا وارد می‌شوند، معمولاً با گوشت گاوهایی که در ایالات متحده پرورش یافته‌اند مخلوط می‌شود و روی همه آنها برچسب گوشت ایالات متحده زده می‌شود. و این کار تشخیص اینکه کدام گوشت متعلق به گله‌های پرورش یافته در جنگل‌های بارانی است را مشکل می‌کند.

کودک قهرمان

یک پسر نه ساله سوئدی وقتی شنید برای جنگل‌های بارانی چه اتفاقی دارد می‌افتد، از خودش پرسید چطور می‌تواند، درختان، آبشارها و همه حیوانات جنگل‌های بارانی را نجات دهد. او و دوستانش تصمیم گرفتند پول‌هایشان را جمع کنند و در جنگل بارانی زمین بخرند. آنها زمین خود را جنگل ابدی کودکان نامگذاری کردند. حالا، بچه‌های زیادی در سرتاسر دنیا به جنگل ابدی کودکان پول هدیه می‌دهند تا بتوانند زمین بیشتری بخرند و تعداد بیشتری از حیوانات و درختان را نجات دهد. اگر شما هم دلتان می‌خواهد، می‌توانید به آنها کمک کنید! می‌توانید در مدرسه لیموناد یا شیرینی بفروشید و پولش را به جنگل ابدی کودکان به آدرس زیر هدیه کنید:

Children's Eternal Rainforest,
Monteverde Conservation League, Apartado
10165-1000, San Jose, Costa Rica

طردکننده (پس زنده) زباله باشید

فکر می‌کنید در آمریکا در روز هر نفر چه مقدار زباله دور می‌ریزد؟ نیم کیلو؟ یک کیلو؟ ۲۵۰ گرم؟ خوب. جواب درست دو کیلو در روز است. دیگر فضای بسیار کمی برای ریخته زباله‌ها باقی مانده است. بنابراین بعضی از مردم آنها را می‌سوزانند که می‌تواند گاوها و خاکستر مسموم‌کننده‌ای ایجاد کند و بعضی از مردم خاکسترها را توی اقیانوس می‌ریزند و بعضی از مردم سعی می‌کنند آنها را به سایر کشورها بفرستند. واقعیت این است که راه خوب و مناسبی برای خلاص شدن از شر زباله‌ها وجود ندارد.

زباله‌ها به شکل‌ها و گونه‌های مختلفی هستند. وقتی که ما زمین را با مواد شیمیایی آلوده می‌کنیم، آن زباله است؛ وقتی که ما ماشینمان را می‌رانیم و هوا را آلوده می‌کنیم، آن هم زباله است.

زباله‌ها چه ربطی به حیوانات دارند؟ انسان‌ها در حال تبدیل زمین به یک زباله‌دانی بزرگ هستند و این نه برای انسان‌ها خوب است و نه برای حیوانات. این همه زباله، زمین و حیوانات را مریض می‌کند. باید

کارهایمان را تمیزتر و شسته رفته تر کنیم.

با چند حقیقت آشنا شوید!

■ آلودگی ناشی از ماشین‌ها با ابرها مخلوط می‌شود و باعث آلودگی باران می‌شود. باران اسیدی درختان را می‌کشد. بدون درختان، حیوانات وحشی هم می‌میرند.

■ باورتان بشود یا نه، مقدار زیادی از مشکل زباله، علتش کاغذ است. اول از همه، کاغذ از درختان به دست می‌آید و تهیه می‌شود. اگر کاغذ بازیابی نشود، معنایش این است که درختی قطع شده تا آن را بسازند. موادی که برای سفید کردن کاغذ از آنها استفاده می‌شود، مواد شیمیایی خطرناکی را آزاد می‌کند که گاهی به درون آب راه پیدا می‌کند (و همچنین می‌تواند در کاغذ باقی بماند). و سرانجام اینکه مردم آن قدر کاغذ دور می‌ریزند که در زباله‌دانی‌ها بیش از هر چیز کاغذ وجود دارد.

■ استای زُفوم^(۱)، ماده سبک و معمولاً سفیدرنگی است که اغلب برای نوشیدنی‌های گرم یا ظرف‌هایی که در رستوران‌ها برای به خانه بردن باقیمانده غذا در اختیار مشتری قرار داده می‌شود یا در مدرسه‌ها به عنوان سینی یا برای بسته‌بندی اشیاء ظریف و شکستن از آنها استفاده می‌شود. پلی استیرن علت آنکه مواد شیمیایی خاصی را آزاد می‌کند که برای لایه اوزون در جو زیان‌آور هستند، برای محیط زیست بد است. لایه اوزون از

۱ - که به آن پلی استیرن هم گفته می‌شود.

ما، حیوانات و گیاهان در مقابل اشعه‌های مضر خورشید محافظت می‌کند.

■ استفاده از برق، گاز یا نفت در خانه‌ها و ساختمان‌ها آلودگی ایجاد می‌کند.

کارهایی که می‌توانید برای پاک کردن این آت و آشغال‌ها انجام

دهید

■ هر چیزی را که می‌شود بازیابی یا استفاده مجدد کنید! این شامل کاغذ، بطری‌های شیشه‌ای و قوطی‌های فلزی می‌شود. می‌توانید از مرکز بازیافت محله‌تان پرسید چه نوع پلاستیکی را بازیابی می‌کنند. می‌توانید تیم عملیات حیوانی کودکان (کت) را برای جمع‌آوری و بازیافت زباله بسیج کنید.

■ می‌توانید از خرید چیزهای ساخته شده از پلاستیک یا پلی استیرن یا چیزهایی که در این مواد بسته‌بندی شده‌اند خودداری کنید.

■ حتی غذا را هم می‌شود بازیافت کرد. به بازیافت غذا کمپوست می‌گویند. نحوه کمپوست کردن غذا و تبدیل آن به خاک مناسب برای باغچه به قرار زیر است:

■ ته مانده‌های غذای نهار و شام را داخل ظرف بزرگی بریزید. هرگز فرآورده‌های حیوانی را داخل کمپوست نریزید. در ظرف باید بسته باشد ولی نه آن‌طور که اصلاً هوا داخلش نشود.

■ هفته‌ای یک بار، محتویات ظرف را داخل ظرفی که از ظرف اولی

خیلی بزرگ‌تر است و در گوشه حیاط گذاشته‌اید خالی کنید. ظرف گوشه حیاط می‌تواند یک محوطه ساده مربع، مثلث یا دایره شکل باشد که با توری سیمی از بقیه حیاط جدا شده باشد و یا فقط یک جعبه چوبی در باز. شما می‌توانید حتی بدون این‌که اصلاً طرفی داشته باشید و تنها با کپه کردن برگ‌ها و قراردادن باقیمانده‌های غذا در میان برگ‌ها کمپوست درست کنید! محوطه‌ای که برای این کار در نظر می‌گیرید باید حداقلی یک متر در یک متر باشد.

■ هر لایه از باقیمانده‌های غذا را با لایه‌ای از برگ‌ها، چمن چیده شده و سایر ضایعات باغبانی و باغچه‌ای پوشانید.

■ محتویات ظرف (کمپوست) را هر چند هفته یک بار به هم بزنید.

■ تبدیل شدن غذا به خاک را تماشا کنید (شاهد باشید).

■ از این خاک برای باغچه‌تان استفاده کنید.

■ به جای آنکه تقاضا کنید شما را با ماشین به جایی برسانید، می‌توانید با دوچرخه یا پیاده بروید و یا از وسایل نقلیه عمومی استفاده کنید. این کار از جو زمین در مقابل آلودگی ناشی از اتومبیل‌ها محافظت می‌کند.

■ اگر مدرسه شما در بوفه از سینی‌های پلی استیرن استفاده می‌کند، می‌توانید با آموزگاران‌تان درباره تبدیل این سینی‌ها به سینی‌هایی که یک بار مصرف نیستند صحبت کنید و از آنها خواهش کنید در بوفه از سینی‌هایی استفاده شود که می‌توان آنها را پس از شستشو مجدداً مورد استفاده قرار داد. دانش‌آموزان نیوجرسی مدرسه‌ها مدرسه‌های خود را

مجبور کردند که این جابجایی را انجام دهند.

■ وقتی می‌بینید مردم با زمین مثل زباله‌دانی رفتار می‌کنند و زباله‌های خود را روی زمین می‌ریزند، می‌توانید زباله را از روی زمین بردارید و پیش آنها بروید و مؤدبانه بگویید، «بخشید، شما این را زمین انداختید.» و بعد آن را دوباره به دستشان بدهید! (به خاطر داشته باشید وقتی برای این کار به کسانی نزدیک می‌شوید که آنها را نمی‌شناسید، رفتارتان باید دوستانه باشد و مراقب خودتان باشید).

■ می‌توانید کاغذ بازیافت شده خریداری کنید و هر دو روی آن بنویسید. هیچ جایی را خالی نگذارید و کاغذ را هدر ندهید.

زباله‌هایی که زباله نیستند

(برای این بازی به چند نفر از دوستان‌تان نیاز دارید.)

سطح‌های زباله‌تان را بیرون بیاورید و آنها را وسط اتاق قرار دهید. اطمینان حاصل کنید که باقیمانده غذا یا دستمال‌های کثیف یا اشیاء تیز و برنده داخل آنها نباشد. همه را مجبور کنید با چشم بسته چیزی را از داخل زباله‌ها بردارند. با هم در مورد اینکه به جای دور ریختن هر یک از آن زباله‌ها چه استفاده‌ای می‌شد از آنها کرد صحبت و بحث کنید. (برای مثال، از شیشه‌های دهان‌گشاد کوچک می‌توان به عنوان جامدادی برای روی میز تحریر استفاده کرد، جعبه‌ها را می‌شود برای بسته‌بندی هدیه‌ها به کار برد و مقواها را می‌توان برای کارهای هنری مورد استفاده قرار داد.)

این کار را آن قدر ادامه دهید که در سطل زباله چیزی باقی نماند. در یک طرف همه چیزهایی را که می شود برای کار دیگری از آنها استفاده کرد کنار هم قرار دهید و در طرف دیگر چیزهایی را بگذارید که دیگر اصلاً نمی شود برای کاری از آنها استفاده نمود. کدام سمت بزرگتر است؟ حالا که دانستید، استفاده کردن از زباله ها را شروع کنید.

بازیافت پرندگان! پرندگان برای ساختن آشیانه از کاموا، نخ، مو و سایر چیزهای دور انداخته شده ای که پیدا می کنند استفاده می کنند.

پول خرج کردن برای حیوانات

مردم چیزهای زیادی می خرند. بعضی از چیزهایی که مردم می خرند مهم هستند، اما بعضی از آنها اصلاً اهمیتی ندارند، مثل تعداد خیلی خیلی زیادی اسباب بازی و زلم زیمبو. شما حالا می دانید که بعضی از چیزهایی که مردم می خرند به ضرر حیوانات است و به آنها صدمه وارد می کند (مثل پالتوی پوست). اما آیا می دانید هر وقت که پولتان را خرج می کنید به نحوی روی زندگی حیوانات هم تأثیر می گذارید؟ به همین دلیل است که کارآگاه باشی حیوانات بودن در موقع خرید بسیار مهم است.

با چند حقیقت آشنا شوید

■ وقتی مردم بیش از نیاز خود خرید می کنند، زباله بیشتری تولید می شود. زباله بیشتر به معنای آلودگی بیشتر است که معنایش حیوانات مریض تر و زمین مریض تر است.

■ قسمت های مختلف بدن حیوانات وحشی در انواع و اقسام چیزهایی که مردم می خرند وجود دارند و در تولیدشان راه پیدا می کنند.

■ هرچه یک اسباب بازی بهتر ساخته شده باشد، برای زمین و حیوانات بهتر است. اسباب بازی هایی که بد ساخته شده اند و زود خراب می شوند و به سرعت تکه پاره می شوند، به حیوانات و زمین صدمه می زنند.

■ اسباب بازی های پلاستیکی برای مدت خیلی خیلی طولانی روی زمین باقی می مانند. آنها مثل عروسکها توپ حیوانات یا اسباب بازی های پارچه ای دیگر پس از خراب شدن به خاک تبدیل نمی شوند و متلاشی نمی گردند.

چگونه می توانید برای حیوانات پول خرج کنید

■ از خرید اسباب بازی هایی که بد ساخته شده اند یا در ساختشان مقدار زیادی پلاستیک به کار رفته است خودداری کنید.

■ سعی کنید فقط چیزهایی را بخرید که واقعاً می خواهید یا به آنها نیاز دارید.

■ اسباب بازی های طبیعی درست کنید. می توانید با استفاده از

صدف‌ها (گوش ماهی‌ها) یا ریگ‌ها و نخ برای خود ناقوس بادی درست کنید یا میوه‌های کاج و سنگ‌ها را رنگ بزنید، یا گل‌ها را وسط کتاب بگذارید و آنها را پرس کنید یا با تراش دادن چوب مجسمه بسازید.

طرز ساختن ناقوس بادی:

چیزهای مورد نیاز:

- ۱- ریگ‌ها، صدف‌ها یا تکه چوب‌هایی که از روی زمین جمع کرده‌اید
- ۲- نخ یا سیم خیلی نازک
- ۳- یک شاخه کوچک درخت
- ۴- قیچی

■ نخ یا سیم را به دور ماسه‌ها، صدف‌ها یا تکه‌های چوب ببندید.

■ نخ یا سیم را گره بزنید تا ریگ‌ها و صدف‌ها محکم سر جای خودشان قرار بگیرند.

■ پس از بستن نخ یا سیم به دور ریگ‌ها، صدف‌ها و تکه چوب‌ها، سر دیگر نخ را محکم به دور شاخه کوچک درخت ببندید، به طوری که رشته‌هایی که از ریگ‌ها، صدف‌ها و تکه چوب‌ها درست کرده‌اید کنار هم و نزدیک به هم از چوب آویزان شوند.

■ از نخ یا سیم برای آویزان کردن شاخه درخت در بیرون از ساختمان و جایی که باد می‌وزد استفاده کنید.

■ وقتی باد می‌وزد به صدای ناقوسی که ساخته‌اید گوش کنید.

■ یک میهمانی برای عوض کردن و رد و بدل اسباب بازی‌ها، لباس‌ها

و کتاب‌ها داشته باشید! دوستانتان را دعوت کنید و به آنها بگویید چیزهایی را که دیگر نمی‌خواهند و لازم ندارند با خودشان بیاورند. وقتی همه آمدند، عوض کردن اسباب بازی‌ها، لباس‌ها و کتاب‌ها را شروع کنید. نتیجه این می‌شود که چیزهای خوبی گیرتان می‌آید بدون اینکه به زمین یا حیوانات آسیبی رسانده باشید!

■ از پدر و مادرتان خواهش کنید از محصولات بازیافت استفاده کنند. می‌توانید کاغذ توالی و دستمال کاغذی را از فروشگاه‌هایی که غذای طبیعی می‌فروشند یا تعاونی‌ها خریداری کنید و یا از روی کاتالوگ سفارش بدهید تا پست آن را برایتان بیاورد!

حفاظت کردن از حیات وحش شهر

بیشتر حیوانات برای زندگی کردن به علفزار، درختان و زمین نیاز دارند، اما بعضی از حیوانات موفق شده‌اند در وسط شهرهای بزرگ هم به زندگی خود ادامه دهند. می‌توانید اسم بعضی از آنها را به خاطر بیاورید؟

با چند حقیقت آشنا شوید!

■ کبوترها و کبوعرهای mourning dove آشیانه‌شان را در گوشه‌ها و لبه‌های ساختمان‌های بزرگ درست می‌کنند.

■ بعضی از موش‌ها لانه‌هاشان را در مجراهای فاضلاب، زیرزمین‌ها و ساختمان‌های زیرزمینی مثل ایستگاه‌های مترو درست می‌کنند.

■ کرم‌ها در خال درختان و گیاهان پیاپیاده‌روها زندگی می‌کنند.

کارهایی که می‌توانید برای حیوانات شهری انجام دهید

- به پارک بروید و به کبوترها دانه بدهید. کافی است دانه دادن به یک کبوتر را شروع کنید، در عرض چند دقیقه دور و برتان پر از کبوتر می‌شود.
- اگر در آپارتمانتان موش دارید، یادتان باشد برای گرفتن آن از تله‌هایی استفاده کنید که موش را زنده به دام می‌اندازد. پس از گرفتن موش، در هوای گرم او را به پارک ببرید و آنجا آزادش کنید.
- اگر می‌بینید مردم در خیابان در حال آزار رساندن به حیوانی هستند، از یک بزرگ‌ها کمک بگیرید تا جلوی آنها را بگیرد و مانع این کار شود.
- تعداد زیادی از مردم در شهرها زندگی می‌کنند، بنابراین وقتی در خیابان راه می‌روید، احتمالاً همیشه عده‌ی زیادی از آنها را می‌بینید. این بهترین موقع برای پوشیدن تی شرت «حیوانات را نجات دهیم» یا دکمه‌های «خز آسیب می‌رساند» (پوشیدن پوست چرم به حیوانات آسیب می‌رساند) است چون عده‌ی زیادی آن را خواهند دید!

وقتی کبوترها راه می‌روند، مجبورند سرشان را به سمت جلو و عقب تکان بدهند. این کار به آنها کمک می‌کند چیزها را بهتر و واضح‌تر ببینند.

کمی جا نگه دارید

به علت آنکه انسان‌ها همه زمین‌ها را از حیوانات گرفته‌اند، تعداد زیادی از حیوانات دچار مشکل شده‌اند. آنها زیر ماشین می‌روند، گرفتار تراکتور می‌شوند، زیر شیروانی گیر می‌افتند و به علت کشته شدن مادرشان یتیم می‌شوند. حالا که جای کمی برای حیوانات باقی مانده است، زندگی برای آنها خیلی سخت شده است.

با چند حقیقت آشنا شوید!

- هر وقت مراکز خرید یا مجتمع‌های ساختمانی جدید ساخته می‌شوند، درختان قطع می‌شوند و خاک قطعه قطعه می‌شود. همه حیواناتی که در آن درختان و خاک زندگی می‌کردند مجبور به نقل مکان می‌شوند. اما آن‌قدر جای کمی برای حیوانات باقی مانده است که به سختی می‌توانند جایی برای زندگی پیدا کنند!
- وقتی مردم (انسان‌ها) جاده می‌سازند، آن جاده ممکن است درست از وسط جنگل یا مزرعه عبور کند. حیوانات هنوز هم می‌خواهند از این سو به آن سوی جنگل یا مزرعه بروند، اما حالا، وقتی که از جاده عبور می‌کنند، ممکن است با ماشین‌ها برخورد کنند و کشته شوند.
- هر ساله، بیش از ۳۵۰ میلیون حیوان در آمریکا به وسیله ماشین کشته می‌شوند. این یعنی یک میلیون حیوان در هر روز!

کارهایی که می‌توانید برای کمک به ذخیره جا برای حیوانات

انجام دهید

■ از پدر و مادرتان خواهش کنید سریع‌تر از حداکثر سرعت تعیین شده حرکت نکنند. با آهسته رفتن، شانس زیرگرفتن حیوانات بسیار کمتر می‌شود. با دقت رانندگی کنید، مخصوصاً شب‌ها. کمتر رانندگی کردن و استفاده از ماشین شخصی هم ایده بسیار خوبی است چون در این صورت هم به حیوانات کمک کرده‌اید و هم به محیط زیست.

■ به انجمن حمایت از حیوانات یا پناهگاه حیوانات تلفن بزنید و یا شماره تلفن مرکز بازپروری و توانبخشی حیات وحش را پیدا کنید و با آنها تماس بگیرید. کسانی که در این مرکز کار می‌کنند مردمی هستند که حیوانات وحشی صدمه دیده و مورد تصادف و تیراندازی قرار گرفته یا یتیم شده را مورد حمایت و درمان قرار می‌دهند. از آنها بپرسید آیا می‌توانید به ملاقاتشان بروید. شاید بتوانید به طور داوطلبانه به آنها در مراقبت از حیوانات زخمی یا یتیم کمک کنید. این کار ضمن کمک به حیوانات می‌تواند بسیار جالب باشد.

■ اگر حیوانی را می‌بینید که زخمی شده است و کمک کردن به حیوان خطری در بر ندارد، از یک بزرگتر کمک بگیرید و حیوان را به مرکز بازپروری برسانید. (هرگز خودتان حیوان صدمه دیده را بلند نکنید. حیوان ممکن است بیمار و دچار حالت تهوع باشد و یا ممکن است شما را گاز بگیرد!)

■ یک باغچه مخصوص برای حیوانات وحشی درست کنید، اما باغچه خودتان را با نرده از آن جدا کنید تا هر دو غذا داشته باشید.

■ مهم: تنها زمانی این کار را انجام دهید که خطری نداشته باشد! اگر می‌بینید حیوانی در اثر تصادف کشته شده و وسط جاده افتاده است، از یک بزرگتر کمک بگیرید و با کمک گرفتن از یک میله بلند حیوان را به کنار جاده بکشید. علت این کار این است که: حیوانات کشته شده‌ای که وسط جاده افتاده‌اند ممکن است توجه حیوانات دیگر را جلب کنند و آنها را به وسط جاده بکشانند و آن وقت آنها هم ممکن است با ماشین‌ها برخورد کنند و کشته شوند.

■ هرگز، هرگز غذا را از پنجره ماشین به بیرون پرتاب نکنید. غذا، حیوانات را به سمت جاده می‌کشاند و آن وقت آنها ممکن است با ماشین‌ها برخورد و کشته شوند.

■ اگر مردم کمتر از مغازه‌ها چیزی بخرند، آن وقت شاید این همه مغازه وجود نداشته باشد. اگر شما و دوستانتان چیزهایی را که به آنها نیاز ندارید نخرید، آن وقت شاید مراکز خرید جدید ساخته نشوند! و آن وقت جای بیشتری برای حیوانات باقی خواهد ماند.

بعضی از شهرها، گذرگاه‌هایی در زیر جاده‌ها ساخته‌اند تا حیوانات وحشی بدون برخورد با اتومبیل‌ها بتوانند از یک طرف جاده به طرف دیگر بروند.

کودک قهرمان

دایان وقتی نه ساله بود در یک مرکز بازپروری و توانبخشی حیوانات وحشی در نیوجرسی داوطلب کمک شد. او قفس‌ها را تمیز می‌کرد و به جوجه‌های پرندگان غذا می‌داد (که هر بیست دقیقه باید به آنها غذا داده می‌شد) و حیوانات را گرم و خوشحال نگه می‌داشت. گاهی او مجبور بود برای رفتن به پناهگاه صبح خیلی زود بیدار شود و به کمک حیوانات برود. او ظرف‌های آنها را از آب گرم پر می‌کرد و یخ آبگیر را برای مرغابی‌ها می‌شکست.

نشان بدهید که اهمیت می‌دهید

شب و روز
از جون تا می
با آنچه می‌گویید
و آنگونه که بازی می‌کنید
می‌توانید هر روز حیوانات را نجات دهید.
هر روز و به هر نحو!

یاد بگیرید و آن را با دیگران در میان بگذارید

ما تقریباً به آخر رسیده‌ایم، اما من مقداری از بهترین چیزها را برای قسمت آخر نگه داشته‌ام. شما چیزهای زیادی درباره آنچه که برای حیوانات اتفاق می‌افتد یاد گرفته‌اید و یاد گرفته‌اید که چگونه می‌شود به حیوانات کمک کرد، اما یادگرفتن از خود حیوانات و در میان گذاشتن آن با خانواده و دوستان، درست به اندازه یادگرفتن از این کتاب اهمیت دارد. من مایلم شما در چند ماجرا برای شناخت حیوانات شرکت کنید. اولین آن از این قرار است:

ماجرای تیم عملیات حیوانی کودکان # ۱ شکار در زباله‌ها (زباله گردی)

شکار در زباله‌ها با بیشتر زباله گردی‌ها فرق دارد چون قرار نیست شما چیزی را از توی زباله‌ها بردارید یا به چیزی دست بزنید یا مزاحم کسی یا چیزی شوید. یک دفترچه یادداشت و یک مداد با خود بردارید و هر جا چیزی می‌بینید آن را یادداشت کنید. اگر این کار را با دوستانتان انجام دهید

جالب‌تر و مفرح‌تر است، اما تنها هم می‌توانید انجام دهید.

دوربین و ذره‌بین خود را بیرون بیاورید و به دنبال یافتن چیزهای

زیر بروید:

- * یک پر
- * مقداری پوست (خز)
- * بقایای یک حیوان
- * برگگی که مقداری از آن توسط یک حیوان خورده شده است
- * خانه یک حیوان بالای سر شما
- * خانه یک حیوان در زیر پای شما
- * خانه یک حیوان روبروی چشمان شما
- * فضولات حیوانات
- * یک خزنده (مثل مار، سوسمار یا لاک‌پشت)
- * یک پستاندار (هر حیوانی که مو (خز) دارد)
- * یک پرنده
- * یک جانور دوزیست (مثل وزغ، قورباغه، سمندر آبی، سمندر)
- * حیوانی که سایر حیوانات را می‌خورد
- * حیوانی که از گیاهان تغذیه می‌کند
- * رد پای حیوانات
- * یک کرم
- * یک حشره

وقتی همه اینها یا تقریباً همه اینها را پیدا کردید، پیش دوستانتان برگردید. هرچه را که دیده‌اید و یاد گرفته‌اید با آنها در میان بگذارید.

حالا نوبت ماجراجویی دوم است:

ماجرای تیم عملیات حیوانی کودکان # ۲

مشاهده اعجاب‌انگیز

چیزهای مورد نیاز:

* مداد و کاغذ

* رنگ یا مداد شمعی

به بیشه یا مزرعه یا آبگیر یا ساحل بروید و جایی را پیدا کنید که بتوانید با خودتان تنها باشید. بنشینید. فقط بنشینید. حرکت نکنید، وول نخورید، گشت نزنید، بازی نکنید، فقط بنشینید و گوش کنید و خیره شوید و بو کنید و زمین را در زیر پای خود، نسیم را روی پوستتان، درجه حرارت هوا را و حسی را که در بدن خودتان هست را احساس کنید و صبر کنید و کمی بیشتر بنشینید. من قصد ندارم از چیزهای فوق‌العاده‌ای که اتفاق خواهند افتاد به شما چیزی بگویم. شما خودتان به آنها پی خواهید برد. اگر و زمانی که احساسی مثل آن داشتید، کاغذ و قلم، یا رنگ و مداد شمعی‌هاتان را بیرون بیاورید و نقاشی کنید یا درباره آنها بودن با خودتان در روی زمین با همه گیاهان و جانوران در دور و برتان شعری بنویسید. بعداً وقتی به خانه رفتید، نقاشی‌ها و شعرهاتان را به کسی که واقعاً دوستش دارید نشان بدهید و با او سهیم شوید.

■ وقتی زمین و حیوانات را شناختید، شاید بخواهید به همه بگویید که چقدر کمک کردن و نجات دادن آنها مهم است. اگر تا به حال منتظر وقتی بودید که برای کمک کردن به حیوانات دست به کاری بزنید، حالا وقتش رسیده است و زمان آن است که پوسته‌های زیادی از حیوانات درست کنید، راجع به آنها شعر بنویسید و بخوانید، نمایشنامه اجرا کنید و تی شرت‌هایی با پیام‌های حمایت از حیوانات بپوشید. حالا وقت آن است که بگذارید همه بدانند چه بر سر حیوانات می‌آید.

چه اتفاقی دارد می‌افتد

(برای اجرای این نمایش، شما به یک دوست احتیاج دارید.)

یکی از بچه‌ها را انتخاب کنید تا درباره اتفاقی که دارد برای حیوانات می‌افتد صحبت کند و بچه دیگر گوش می‌کند و یاد می‌گیرد. تمرین کنید که چگونه علاقه و نگرانی خود را نسبت به وضع حیوانات با دیگران در میان بگذارید و آن قدر به این تمرین ادامه دهید تا واقعاً حس کنید که می‌توانید به مردم بگویید که چرا کمک کردن به حیوانات تا این اندازه مهم است. نقش‌ها را عوض کنید و تمرین را از سر بگیرید. وقتی خوب نقش‌تان را یاد گرفتید، بروید و با دوستان و خانواده خود صحبت کنید.

آگاه و گوش به زنگ باشید

برای نجات دادن حیوانات باید آگاه و گوش به زنگ باشید. معنای آگاه

و گوش به زنگ بودن این است که باید چشمان کارآگاهی خود را باز نگه دارید و درباره کارها و اقدامات خود فکر کنید و گوش‌های خود را همیشه باز نگه دارید.

چگونه هر روز و به هر نحو به حیوانات کمک کنیم

■ یک دفتر یادداشت مخصوص حیوانات با خود داشته باشید. هر چه درباره حیوانات به فکرتان می‌رسد، حس می‌کنید یا می‌شنوید یادداشت کنید. شما می‌توانید ایده‌ها و احساسات خود را هم درباره فعالیت‌های تیم عملیات حیوانی کودکان، تقلیدهای فکاهی، بازی‌ها یا درباره همه چیزهایی که با خواندن این کتاب یاد گرفته‌اید یا حس کرده‌اید بنویسید.

■ شب‌ها، وقتی می‌خواهید بخوابید، درباره همه روزی که گذرانده‌اید فکر کنید و به خاطر بیاورید چگونه چیزهایی که انجام داده‌اید با حیوانات ارتباط داشته است، خواه از طریق غذا یا لباس و یا از طریق سگ، گربه یا همستران و یا از طریق حیوانات وحشی. پیش از آنکه به خواب بروید، فکر کنید آیا در آن روز به حیوانات کمک کرده‌اید. اگر می‌خواهید باز هم بیشتر به حیوانات کمک کنید می‌توانید تصمیم بگیرید که فردا صبح کار تازه‌ای برای آنها انجام دهید.

■ باورها و اعتقادات خود را امتحان کنید: بفهمید از نظر شما چه موقع آزار رساندن یا کشتن حیوانات اشکالی ندارد و چه موقع اشکال دارد. ممکن است متوجه شوید که با بزرگ‌تر شدن و افزایش سنتان،

باورهای شما تغییر می‌کنند. ممکن است متوجه شوید که خیلی از این باورها فقط با خواندن این کتاب تغییر پیدا کرده‌اند! امتحان کردن باورها و اعتقادات اهمیت زیادی دارد، بنابراین حتماً هر ماه این کار را انجام دهید. ■ اگر باورهایتان تغییر می‌کنند، می‌توانید رفتارتان را هم عوض کنید! اگر به این نتیجه رسیده‌اید که انسان تا وقتی واقعاً مجبور نباشد نباید حیوانی را بکشد، می‌توانید مطمئن شوید که مسئولیت کشته شدن هیچ حیوانی به دوش شما نباشد.

■ هیچکس دوست ندارد به او بگویند چه کار بکند و چه کار نکند، اما بیشتر مردم دوست دارند مطابق اصول و باورهای خود زندگی کنند. شما می‌توانید با کمک کردن به دوستانتان برای پی بردن به اعتقاداتشان نیز به حیوانات کمک کنید. در واقع، چرا به چهار پنج نفر از دوستانتان درباره آنچه که از این کتاب آموخته‌اید چیزی نگویند. می‌توانید از آنها بخواهید که آنها هم به پنج نفر دیگر بگویند. پخش کردن این حرف‌ها کمک بزرگی به حیوانات است و یادتان نرود که حتماً افکار و احساسات خود را پدر و مادرتان در میان بگذارید.

■ اگر به حیوانی برخوردید که نیاز به کمک داشت به او کمک کنید و به خاطر داشته باشید که انسان هم جزء حیوانات است!

■ سعی کنید در رنج حیوانات مشارکت نداشته باشید. این کار، کار بسیار سختی است، چون حیوانات رنج زیادی را به خاطر چیزهای زیادی متحمل می‌شوند. اما شما می‌توانید بیشترین سعی‌تان را بکنید، مگر نه؟ اگر بعضی از مرغ‌ها برای تخم گذاشتن درد و رنج زیادی را تحمل

می‌کنند، می‌توانید تخم‌مرغ‌هایی را بخرید که زندگی بهتر و شادتری دارند و یا اینکه اصلاً تخم‌مرغ نخرید. اگر حیوانات از زندگی در باغ وحش‌ها رنج می‌برند، می‌توانید از رفتن به باغ وحش خودداری کنید. در عوض به جنگل بروید. اگر برای تهیه محصولی به حیوانات آزار رسانده می‌شود و روی آنها آزمایش می‌شود، می‌توانید به جای آن از محصول دیگری استفاده کنید. فقط آگاه و گوش به زنگ باشید و نشان بدهید که به این چیزها اهمیت می‌دهید.

شهامت داشته باشید

در این آخرین فعالیت تیم عملیات حیوانی کودکان شما یک شورای حیوانات برگزار خواهید کرد. کار شورای حیوانات بسیار مهم و جدی است تنها کودکانی که واقعاً می‌خواهند به حیوانات کمک کنند باید در این شورا شرکت کنند، چون با شرکت کردن در این شورا، بزرگ‌ترین قدم شجاعانه زندگی خود را برداشته‌اید. شما به طور جدی و رسمی سوگند خورده‌اید که به حیوانات کمک کنید. و سوگندهایی مثل این هرگز نباید شکسته شوند. بنابراین، تعدادی از دوستانتان را که واقعاً می‌خواهند به حیوانات کمک کنند دور هم جمع کنید و شورای حیوانات را به این ترتیب برگزار کنید:

چیزهای مورد نیاز:

* جای ساکنی در میان درختان یا در اتاقی که کسی مزاحمتان نشود

* مقوا، رنگ، مداد شمعی

* سنگ، صدف (گوش ماهی)، یا سایر اشیاء مهم

* قیچی

* چسب

* وسایل هنری دیگری که دارید

* یک ساعت وقت که در آن فاصله کسی مزاحمتان نشود

انتخاب گرداننده و توضیح دهنده شورا

به شکل دایره دور هم بنشینید و یک نفر را به عنوان گرداننده انتخاب کنید. گرداننده باید کسی باشد که بیش از همه به تشریفات و شیوه کار آگاهی دارد (شیوه کار را می‌داند). او وقت نگه‌دار خواهد بود و دقت خواهد کرد که همه قسمت‌های جلسه به خوبی پیش برود. در ضمن برگزارکننده قسمت‌های مختلف کار را برای شرکت‌کنندگان توضیح خواهد داد.

■ هرکس باید گوشه‌ای را برای خود پیدا کند که تنها باشد. بنشینید یا دراز بکشید تا راحت باشید. چشم‌های خود را ببندید و بگذارید تصویر حیوانی در فکر شما شکل بگیرد. خودتان را مجبور به فکر کردن به حیوان خاصی نکنید؛ بگذارید آن حیوان خودش در فکرتان ظاهر شود.

■ وانمود کنید که شما آن حیوان هستید. آن حیوان چه دارد که به شما بگوید؟ از خودتان سؤال‌هایی مثل این پرسید: «اگر من این حیوان باشم، چه اتفاقی دارد برایم می‌افتد؟» «چه احساسی می‌کنم؟» «چه

می‌خواهم؟» «چه چیزی برای گفتن دارم؟» و سپس برای شنیدن پاسخ‌ها به درون خودتان گوش فرادهید.

■ وقتی آماده شدید به سراغ وسایل هنری بروید و با استفاده از چیزهایی که در آنجا هست ماسکی بسازید که نشان دهد شما نماینده‌ها چه حیوانی هستید. ماسک حتماً نباید شبیه آن حیوان باشد، فقط باید با گذاشتن آن حس کنید که آن ماسک نماینده و مظهر آن حیوان در نزد شماست.

■ وقتی همه ماسک‌های خود را ساختند، دوباره همه به دور هم جمع شوید. گرداننده باید همه را صدا بزند و دور هم جمع کند و از همه حیواناتی که در شورا شرکت کرده‌اند بخواهد که صحبت کنند. آن ماسک نماینده و مظهر آن حیوان در نزد شماست.

■ وقتی همه ماسک‌های خود را ساختند، دوباره همه به دور هم جمع شوید. گرداننده باید همه را صدا بزند و دور هم جمع کند و از همه حیواناتی که در شورا شرکت کرده‌اند بخواهد که صحبت کنند.

■ همه حیوانات، یکی یکی، باید خود را معرفی کنند و بگویند در دنیا دارد چه اتفاقی می‌افتد که به او صدمه می‌زند. پس از صحبت هر حیوان، شورا باید با گفتن «حرف‌هایت را شنیدیم» به او جواب بدهد. برای مثال، اگر یک خوک صحبت می‌کند و در این باره حرف می‌زند که در ساختمان‌های تاریک و شلوغ از او نگهداری می‌شود و نمی‌تواند دور خودش بچرخد یا نمی‌تواند با بچه‌هایش باشد، شورا با گفتن، «حرف‌هایت را شنیدیم، خوک» باید به او جواب بدهد. به این کار آن قدر

ادامه بدهید تا همه حیوانات آن حلقه (دایره) حرفشان را بزنند و حرفشان شنیده شود.

■ در این موقع گرداننده باید از حیوانات بخواهد که دوباره صحبت کنند و این بار به شورا بگویند چه چیزی برای عرضه کردن دارند، چه چیز آنها را خاص و استثنایی می‌کند یا چه خصوصیت‌های قابل احترام و توجه دارند. بقیه حیوانات با گفتن «ما از تو متشکریم» جواب می‌دهند. برای مثال، اگر خوک می‌گوید «از مردم می‌خواهم که مرا نخورند» سایر حیوانات باید جواب دهند، «حرف‌هایت را می‌شنویم، خوک»

■ سرانجام، پس از آنکه هر حیوان گفت که از انسان چه می‌خواهد و نیازش چیست، گرداننده باید از شرکت‌کنندگان بخواهد که یکی یکی ماسک‌ها را از روی صورتشان بردارند. همان‌طور (در حالی) که ماسک را از روی صورتتان بر می‌دارید با خود عهد کنید که یکی از رفتارهایتان را که موجب آزار حیوانی می‌شود که از جانب او صحبت کردید کنار بگذارید. برای مثال، کسی که مظهر خوک بوده است ممکن است عهد کند که کمتر گوشت خوک بخورد یا شاید اصلاً گوشت خوک نخورد.

■ گرداننده باید به شرکت‌کنندگان یادآور شود که این سوگندها بسیار جدی هستند و هیچکس نباید سوگندی بخورد (ادا کند) که نتواند آن را حفظ کند. سوگند کوچکی که حفظ می‌شود بهتر از سوگند بزرگی است که شکسته شود.

■ زمانی که گرداننده چیزی شبیه به این را می‌گوید: «سوگندهای یاد شده هرگز نباید شکسته شوند. از حیواناتی که امروز دور هم جمع شدند

تا احساسات، رویاها، امیدها و خردشان را با ما در میان بگذارند تشکر می‌کنیم.» شورا به پایان می‌رسد.

■ وقتی شورا به پایان می‌رسد، گرداننده باید از هر شرکت‌کننده بپرسد که آیا مایل خواهد بود دوباره جلسه‌ای تشکیل شود. آنهایی که موافقت باید وقت دیگری برای تشکیل شورا تعیین کنند. خواهید دید که هر شورا از شورای قبلی آسان‌تر و پرمعنا تر می‌شود.

■ وقتی شورا را ترک می‌کنید، می‌دانید که در حال کمک کردن به حیوانات و ساختن دنیای بهتری برای همه موجودات هستید. به خودتان یادآوری کنید که می‌توانید زندگی حیوانات را نجات دهید و به رنج و درد آنان نقطه پایان بگذارید.

برای بیشتر یادگرفتن

برای کمک کردن به شما در زمینه نجات حیوانات، انجمن‌ها و گروه‌های زیادی وجود دارند. بعضی از آنها برای شما مجله و اطلاعات می‌فرستند و بعضی از آنها به شما ایده می‌دهند و برایتان پوستر و آگهی می‌فرستند. از تلفن کردن به این گروه‌ها خجالت نکشید. آنها مایلند صدای شما را بشنوند و به هر طریق که بتوانند به شما کمک کنند.

گروه‌هایی برای کودکان ۱۸۵

گروه‌هایی که برای شما مقدار زیادی اعلان و آگهی و اطلاعات

می‌فرستند ۱۸۶

- گروه دکترها و دانشمندانی که می‌توانند به شما کمک کنند ۱۸۷
- گروه‌هایی که به حیوانات مزرعه کمک می‌کنند. ۱۸۷
- گروه‌هایی که به دلفین‌ها و نهنگ‌ها کمک می‌کنند. ۱۸۷
- گروه‌هایی که به میمون‌ها و گوریل‌ها کمک می‌کنند. ۱۸۸
- گروه‌هایی که به سگ‌ها و گربه‌ها کمک می‌کنند. ۱۸۸
- گروه‌هایی که به محیط زیست کمک می‌کنند. ۱۸۸
- کتاب‌های بسیار خوب و خواندنی ۱۸۸-۱۸۹
- کتاب‌هایی درباره آشپزی گیاهی و گیاهخواری. ۱۸۹

فعالاً خدا حافظ

حالا که فهمید کارهای زیادی در رابطه با نجات حیوانات می‌توانید انجام دهید، احتمالاً سرتان خیلی شلوغ خواهد شد. شاید بخواهید این کتاب را به دوستان دیگرتان هم بدهید تا بخوانند و در این کار به شما کمک کنند. من واقعاً دلم می‌خواهد داستان کمک شما و دوستانتان را به حیوانات بشنوم. اگر آنها را به من اطلاع دهید، می‌توانم به سایر بچه‌ها بگویم که شما چه کار کرده‌اید. در میان گذاشتن ایده‌ها کار بسیار خوبی است. بنابراین اگر قصه، نقاشی یا ایده‌ای دارید، آن را برای من به آدرس:

Animalearn

801 Old York Road, # 204

Jenkintown, PA 19046-1685

بفرستید، خدا نگه دار، شاد باشید، و...

... به نجات زندگی‌ها ادامه دهید!

وست شما، زو ویل سپاسگزاری ۱